

[1970 ஜனவரி 24]

6. ஆளுநர் பேருரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தின் மீது விவாதம்—தொடர்ச்சி.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து, ஆளுநர் பேருரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்திற்கான திருத்தங்களை உறுப்பினர்கள் இப்பொழுது முன்மொழியலாம்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR: Sir, I move the following amendment standing in my name—

Add at the end, the following :—

'but regret to note that no mention is made about the labour policy and the steps taken to arrest the mounting unemployment and the growing student unrest in Tamil Nadu.'

THIRU K. VINAYAKAM: I second the amendment.

திரு. என். சங்கரய்யா : தலைவர் அவர்களே, கீழ்க்கண்ட திருத்தத்தை முன்மொழிகிறேன் :

'இறுதியில் கீழ்க்காணும் திருத்தத்தை சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

'ஆயினும் நிலவுடைமைக்கு உச்சவரம்பாக இன்று நபர் ஒருவருக்கு 30 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் என்றிருப்பதை, ஒரு குடும்பத்திற்கு 15 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் என்று குறைத்தும், அமுலில் உள்ள நிலவுடைமைக்கு வரம்பு கட்டும் சட்டத்தில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள விதி விலக்குகளை ரத்து செய்தும், உழைக்கும் விவசாயிகளுக்குப் பயனளிக்கக் கூடிய விரிவானதொரு நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்படுமென்று குறிப்பிடப்படாததைக் கண்டு இப்போவை வருந்துகிறது."

திருத்தம் வழிமொழியப்பட்டது.

DR. H. V. HANDE: Sir, I move—

Add at the end the following :—

'but regret to note that the Governor's Address makes no mention at all of the positive steps this Government proposes to take to solve the serious problem of unemployment and under-employment that has overtaken this State.'

The amendment was duly seconded.

THIRU T. MARTIN: Sir, I move the following amendment—

"Add at the end, the following :—

'but regret to note that no mention is made about the educated unemployment, students' unrest, the Burma and Ceylon repatriates, steps to bring down the increase in prices of essential food commodities, time-limit for submission of Second Pay Commission Report and the breakdown of law and order situation in the State'."

1970 ஜனவரி 24]

The amendment was duly seconded.

THIRU N. S. V. CHITHAN: Sir, I move the following amendment—

“ Add at the end, the following :—

‘ but regret to note—

(i) that no mention is made of the distress of people of Tamil Nadu due to the steep rise in prices of all essential articles of life.

(ii) that the Governor has not been properly advised by his Council of Ministers in regard to taking effective steps on the unemployment problem.”

The amendment was duly seconded.

THIRU V. GEORGE: Sir, I move the following amendment—

“ Add at the end, the following :—

‘ but regret to note that the Address has failed to refer to any schemes to solve the intensively explosive problem of unemployment; to arrest the ever spiralling cost of living; the tardy and undemocratic execution of the drought relief schemes and suppression of real democratic process in the matter of bifurcation of Panchayats in Kanyakumari district.’

The amendment was duly seconded.

THIRU K. RAMAMOORTHY: Sir, I move the following amendment—

“ Add at the end, the following :—

‘ but regret that there is no mention in the Address about—

(1) the growing restlessness among the student community resulting in the indefinite closure of several educational institutions in all parts of the State for a number of days during the current educational year,

(2) the problem of the educated unemployed in our State whose numerical number is increasing by metes and bounds day by day due to the failure of the Government to follow a far sighted economic and industrial policy,

(3) the Government's failure to make any headway towards State Trading in foodgrains to which the late Chief Minister Thiru C. N. Annadurai committed himself,

(4) the failure of the Government to attend to the grievances and needs of the N.G.G.O's., the teaching staff and the pensioners in our State,

(5) the failure of the Government to arrest and check the rise in the price of groceries and vegetables which has resulted in the untold misery and suffering of the middle-class people,

[1970 ஜனவரி 24]

[Thiru K. Ramamoorthi]

(6) the growing concern regarding the Law and Order situation in the State evidenced by robberies, burglaries, communal and class-fights resulting in the loss of property and life of individuals and the State,

(7) the Government's inability to make any progress in the direction of Nationalisation of Road Transport as also to put an end to the tourist bus services which have actually though illegally transformed themselves into regular transport services,

(8) the inability of the Government to act immediately and effectively against the persons involved in the mis-management of co-operative institutions,

(9) the failure to announce the scrapping of land-tax on wet lands as also the policy regarding land ceiling, minimum wages for agricultural labour and protection of landless cultivating tenants,

(10) the failure of this Government to safeguard the interests of the agriculturists by allowing the increase in the power tariff from 8.25 paise per unit to 10 paise for consumption of electrical power,

(11) the inability of the Government to start major industries in the public sector, and

(12) the failure of the Government to provide for the required loan to the Agro-Industries Corporation so as to encourage its measures to help the agriculturists of our State and compete with the other financing agencies for the pump-sets."

The amendment was duly seconded.

THIRU J. JAMES : Sir, I move the following amendment--

Add at the end the following :—

"but regret to note that the Government have given up the accepted policy of the Tamil Nadu Government such as 'One Rupee a Measure' schemes and caused disappointment in the minds of the people of this State and also has omitted to refer whether this Government has any scheme to remove unemployment especially among the educated."

The amendment was duly seconded.

திரு. வை. சுவாமிநாதன் : தலைவர் அவர்களே, கீழ்க்கண்ட திருத்தத்தை நான் முன்மொழிகிறேன்:

இதுதொடரில் கீழ்க்காணும் திருத்தத்தைச் சேர்த்துக் கொள்ளவும்:

"(1) பின்தங்கிய பகுதிகளில் சாலை வளர்ச்சி பற்றியும் குறிப்பாக அந்தப் பகுதிகளுக்கு நீர்ப்பாசன வசதி செய்வது பற்றியும் குறிப்பிடாதது வருந்தத்தக்கது.

1970 ஜனவரி 24]

[திரு. வை. சுவாமிநாதன்]

(2) இன்றைய நிலையில் விலைவாசிகள் குறிப்பாக தேங்காய் மிளகாய், எண்ணெய் வகைகள் விலை ஏறுவதைத் தடுக்க நடவடிக்கை எடுக்காதது வருந்தத் தக்கது.

(3) படித்தவர்கட்கும் பட்டம் பெற்றவர்களுக்கும், தொழிற்கல்வி பயின்றோர்களுக்கும் வேலை வாய்ப்பு அறவே இல்லை. இது குறித்து எந்த விதமான குறிப்பும் கொடுக்காதது வருந்தத் தக்கது.

(4) கிருத்துவ சமயத்தில் சார்ந்துள்ள பின்தங்கிய இனத் தவர்களுக்கு பின்தங்கிய மக்களுக்குக் கொடுக்கும் சலுகைகள் கிடைக்க வழிவகை செய்யும்படி குறிப்பிட்டாதது வருந்தத் தக்கது.

(5) நவீன விவசாய வளர்ச்சி, மற்றும் பயிர்ப் பாதுகாப்பு முறையும், கால்நடைப் பாதுகாப்பு முறையும் தமிழ் நாட்டில் கொண்டு வருவது குறித்து குறிப்பிட்டாதது வருந்தத் தக்கது.

(6) கிராம முன்சீப், அரசாங்க ஊழியர்கள், ஆசிரியர்கள் இவர்களுது சம்பள உயர்வு குறித்து குறிப்பிட்டாதது வருந்தத் தக்கது.”

திருத்தம் வழிமொழியப்பட்டது.

திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா: தலைவர் அவர்களே, கீழ்க்கண்ட திருத்தத்தை நான் முன்மொழிகிறேன்:

இறுதியில் கீழ்க்காணும் திருத்தத்தைச் சேர்த்துக் கொள்ளவும்:

“இருப்பினும் தற்போது நமது மாநிலத்தில் பஞ்ச நிவாரண வேலைகளுக்காக மத்திய அரசிடமிருந்து பெற்ற பணம் முழுவதும் செலவழித்து விட்ட நிலையில் பருவ மழை தவறிய இடங்களில் முடிவு பெறாத வேலைகளை இன்னும் தொடர்ச்சியாகச் செய்ய மாநில அரசு எடுக்கப் போகும் நடவடிக்கைகளைக் குறிப்பிட்டாதது வருந்தத்தக்கது”.

திருத்தம் வழிமொழியப்பட்டது.

* திரு. சு. துரைசாமி: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் நேற்றைய பேச்சைத் தொடர்ந்து பேசலாம் என்று கருதுகிறேன். முன்னாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே நமக்கு 7.2 என்ற விகிதத்திலே மத்திய அரசாங்கத்தில் இருந்து பணம் கொடுத்தார்கள். நான்காவது திட்டத்தில் 4266 கோடி ரூபாயில் 6.9 என்ற அளவில்தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏறத்தாழ 14 கோடி ரூபாய் குறைவு ஏற்படுகிறது. அதே போல் 1960-ம் ஆண்டில் பே கமிஷன் ரிப்போர்ட் கொடுக்கப்பட்ட நேரத்தில் நமக்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு 7 கோடி ரூபாய் செலவு வரக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டது. இப்போது இரண்டாவது பே கமிஷன் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்ற நிலையில் வருகிற ஆண்டுகளில் ஆண்டு ஒன்றுக்கு 8 கோடி ரூபாய் வீதம் நான்கு ஆண்டுகளுக்கு 32 கோடி ரூபாய் அதிகச் செலவு

[திரு. சு. துரைசாமி] [1970 ஜனவரி 24]

ஏற்பட வாய்ப்பு இருக்கிறது. நிதிக்கமிஷன் இதைப்பற்றி கொஞ்சம்கூடச் சிந்திக்காமல் நமக்குத் தர வேண்டிய பணத்தைத் தராமல் விட்டுவிட்டார்கள். ஆனால் மகாராஷ்டிரம், குஜராத், தராமல் விட்டுவிட்டார்கள். ஆனால் மகாராஷ்டிரம், குஜராத், ஆந்திரப் பிரதேசம், மைசூர், உத்திரப் பிரதேசம் ஆகிய மாநிலங்களுக்கு மானியம் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

தமிழகத்தில் இருக்கிற கல்பாக்கம் மின் திட்டத்தின் காரணமாக 200 மெகாவாட் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. அதை 400 மெகாவாட் ஆக உயர்த்த வேண்டும். நேய்வேலியில் 400 மெகா வாட் மின் உற்பத்தியை 800 மெகா வாட் ஆக உயர்த்த முடியும். அப்படி உயர்த்துவதன்மூலம் தமிழகத்திற்குத் தேவையான மின்சாரத்தைப் பெற வாய்ப்பு இருக்கிறது. தமிழகத்தில் இன்றைக்குள்ள திட்டத்தின் அடிப்படையில் மின் இணைப்புகளுக்காக 15 கோடி ரூபாயைச் செலவழிக்கக்கூடிய முறையில் திட்டத்தைத் தயாரித்திருக்கிறார்கள். சேலம் திட்டத்திற்கும் தமிழகத்தின் நிதியில் இருந்து 15 கோடி ரூபாயைச் செலவழிக்கத் திட்டத்தைத் தயாரித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே, நியாயமாக நமக்குச் சேரவேண்டிய பங்குத் தொகையை டெல்லி அரசாங்கத்தில் இருந்து கேட்கவேண்டும். தமிழக அரசாங்கம் எடுத்திருக்கிற கொள்கை அடிப்படையில் தமிழக மக்கள் எல்லோருக்கும் 1972-ம் ஆண்டுக்குள் மின்சாரத்தையும், குடிநீர்த் திட்டத்தையும் நிறைவேற்றிக் கொடுக்கத் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பணத்தைச் செலவழிப்பதன்மூலம் இந்தத் திட்டத்தை மிகத் துரிதமாக நிறைவேற்றமுடியும். ஆண்டு ஒன்றுக்கு 12½ கோடி ரூபாய் செலவழித்து 50,000 பம்ப் செட்டுகளை அமைக்கும் நிலை இருக்கிறது. 75 கோடி ரூபாய் மத்திய அரசாங்கம் தரும் நிலைமை இருக்கிறது. அந்தப் பணம் கிடைத்தால் அதிகமான மின் இணைப்புக் கொடுப்பதன்மூலம் இந்த நாட்டின் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும். 12½ கோடி ரூபாயை பம்ப் செட்டுக்கு மின் இணைப்புக்காகக் கொடுத்தால் இந்த நாட்டில் உணவு உற்பத்தியை 1¼ லட்சம் டன் அளவு பெருக்க முடியும். அப்படிப்பட்ட ஒரு திட்டத்தைச் செய்வதற்கு மத்திய அரசாங்கத்தில் இருந்து தேவையான நிதியைப் பெறுவதற்கு அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பாங்குகள் எல்லாம் தேசிய மயமாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அப்படி ஆக்கப்பட்டும் தமிழகத்திற்கு அதிலே நியாயமான பங்கு இல்லாததால் நமக்குத் தேவையானவற்றைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை. அது தற்போது மத்திய அரசாங்கத்தின் நேரடித் தொடர்பில் இருக்கிறது. அதைத் தனிக் கார்ப்பரேஷனாக அமைத்து அந்தக் கார்ப்பரேஷனிலே மாநில அரசாங்கங்களுக்கும் பங்கு இருக்கும் முறையில் கொள்கையை உருவாக்கினால்தான் பலன் ஏற்பட முடியும். உலக பாங்கில் பல்வேறு நாடுகள் முதலீடு செய்கின்றன. அந்த உலக பாங்கு யாருக்குப் பணம் கொடுத்தால்

1970 ஜனவரி 24] [திரு. சு. துரைசாமி]

திரும்பிவரும், லாபகரமான திட்டமாக இருக்கிறதா என்று பார்த்துப் பணம் கொடுக்கிறார்கள். ஆகவே அதே போன்று நம்முடைய நாட்டுப் பாங்குகளையும் ஒரு கார்ப்பரேஷன்கீழ் கொண்டு வந்து தமிழகத்திற்கு உரிய பங்கைப் பெற முயற்சிக்க வேண்டும். திட்டக்குழுவை எடுத்துக் கொண்டாலும் அதுவும் மத்திய அரசாங்கத்தின் நேரடித் தொடர்பில்தான் இருக்கிறது. திட்டக்குழுவும் மாநில அரசாங்கப் பங்குபெறும் வகையில் தனியாடி ஆக இயங்கும் வகையில் தேவையான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும்.

நம்முடைய நாட்டில் சமதர்மத் திட்டத்தைப்பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதை நடைமுறைப்படுத்தும் வகையில் நம்முடைய நாட்டிலும் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். நகரத்தில் 6 லட்சம் ரூபாய், 10 லட்சம் ரூபாய் என்று செலவழித்துப் பெரிய பங்களாக்களைக் கட்டுகிறார்கள். அந்தப் பெரிய பங்களாக் களுக்குப் பக்கத்தில் குடிசைகளைப் பார்க்கிறோம். இன்று சோஷலிசம் என்ற பெயரில் பாங்குகளை நாட்டுடைமையாக்கும் நிலையில் ஒரு லட்சம் ரூபாய்க்கு அதிகமாகச் செலவழித்து யாரும் வீடு கட்டக்கூடாது என்ற சட்டத்தைக் கொண்டுவரும் முயற்சியை அரசாங்கம் எடுக்க வேண்டும். ஒரு லட்சம் ரூபாய்க்கு அதிகமாக 4 லட்சம் ரூபாய், 6 லட்சம் ரூபாய் என்று போட்டு வீடுகளைக் கட்டுவதன் காரணமாக நாட்டினுடைய பணம் முடங்கி விடுகிறது. இப்படி அதிகமாகச் செலவழித்து அதிலே நான்கு பேர் வசிக்கின்ற நிலை இருக்கக்கூடாது. இதற்குக் கட்டுப்பாட்டைக் கொண்டு வர வேண்டும். அதைக் கட்டுப்படுத்தவேண்டுமென்றால் ஒரு லட்சத்திற்கு அதிகமாகவுள்ள வீட்டை யாரும் கட்டக்கூடாது. அதற்குத் தேவையான அனுமதியைக் கொடுப்பதைத் தடுக்கும் முறையில் ஆவன செய்யவேண்டும்.

அதேபோல் நம் வருமானத்தைப் பெருக்கியாக வேண்டும். இந்த மன்றத்தைச் சார்ந்த எல்லாக் கட்சியினரும் மேட்டூர் அலுமினியத் தொழிற்சாலைக்கான மின்சாரக் கட்டணத்தை உயர்த்த வேண்டுமென்ற கருத்தை ஒப்புக் கொண்டுள்ளார்கள். அதுபற்றி அண்ணா அவர்கள் தெளிவாகச் சொன்னார்கள். எல்லோரும் அதன் மீதான மின்சாரக் கட்டணத்தை உயர்த்தவேண்டும் என்று சொல்கிறீர்கள். ஆனால் அப்படி அதை ஏற்றக் கூடிய காலத்தில் யாரும் அதற்கு எதிர்ப்பு தெரிவிக்கவேண்டாம் என்ற கருத்தைத் தெளிவுபடுத்தினார்கள். இன்றைக்கு மேட்டூர் அலுமினியத் தொழிற்சாலைக்கு மின்சாரத்தை மிகக் குறைந்த கட்டணத்தில் கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். ஏற்கனவே ஒரு ஒப்பந்தம் உள்ளது என்று கூறலாம். அதை மாற்றியமைத்து அந்தக் கட்டணத்தை உயர்த்தும் வகையில் நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

அடுத்து, அண்மையில் தமிழகத்தில் உள்ள ஹோசூர் பகுதியில் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் திருவுருவச் சிலையை அங்குள்ள வெறி பிடித்த சிலர் அவமானப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். சிலர்

[திரு. சு. துரைசாமி]

[1970 ஜனவரி 24]

அண்ணு அவர்களின் திருவுருவச் சிலை மீது ஏறி நின்று—இன்னும் சொல்லப்போனால் ஒரு சட்டமன்ற உறுப்பினரின் மகன் கூட காலில் செருப்பு அணிந்துகொண்டு பேரறிஞர் அண்ணு அவர்களின் சிலை மேல் ஏறிக் கொண்டு—அதை உதைத்துச் சிலையை சித்திர வதைப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அவமானப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். கேட்டால் நெஞ்சம் பதறும் அந்தச் செயல் நடைபெற்றிருக்கிறது. அங்குள்ள மாவட்ட அதிகாரி அவர்களும் போலீஸ் அதிகாரிகளும் அதைத் தடுப்பதற்கு உரிய நேரத்தில் நடவடிக்கைகள் எடுக்கத் தவறியிருக்கிறார்கள். அப்படித் தவறு செய்தவர்கள் நம் முதல் அமைச்சர் அவர்களைச் சந்தித்து, நீங்கள் எங்களை மன்னிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டதன் அடிப்படையில் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பெருமனது வைத்து மன்னித்திருக்கிறார்கள். நம் நாட்டில் செல்வாக்குப் பெற்ற ஒரு அரசியல்வாதி, ஒரு கட்சியைச் சார்ந்தவர் முதல் அமைச்சர் அவர்களைச் சந்தித்துக் கேட்டுக்கொண்டதன்பேரில் அவர்கள் மன்னிப்பு வழங்கினார்கள். மீண்டும் கேள்விப்படுகிறோம், பேரறிஞர் அண்ணு அவர்களின் சிலை அமைக்கப்படுமானால் அதற்கு ஊறு விளைவிக்கச் சிலர் முயற்சிப்பதாக. அப்படிப்பட்ட சம்பவங்கள் எதுவும் நடக்காமல் அதற்குரிய பாதுகாப்புத் தரப்படவேண்டும்.

ஒன்றைமட்டும் கூறிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். இன்று நம் நாட்டில் குடி தண்ணீர்ப் பற்றாக்குறையைத் தீர்க்க நம் அரசு துரித நடவடிக்கைகள் எடுத்து வருகிறது. கோவை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் 20 லட்சம் மக்களுக்குப் பயன் அளிக்கக்கூடிய முறையில் ஒரு திட்டத்தை நம் அரசு பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறது. குந்தா ஆற்றில் இருந்து பெகுபெல்லா அணையில் இருந்து தண்ணீர் எடுத்தால் திருப்பூர், சிங்கநல்லூர், கணபதி என்.ஜி.ஓ. காலனி, துடியலூர், காரமடை, அன்னூர், அவனாசி, சோமனூர், பல்லடம், புஞ்சைப்புளியம்பட்டி போன்ற பகுதிகளில் உள்ள மக்களுக்குத் தண்ணீர் வழங்க முடியும். இதற்கு 12½ கோடி ரூபாய் செலவு ஏற்பட்டாலும் இத்திட்டத்தினால் 20 லட்சம் மக்கள் பயன் பெற முடியும். இத்திட்டத்தை நிறைவேற்றித் தருவதற்கு அரசு முழு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு எனக்கு இந்த வாய்ப்பளித்தமைக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. ம. பொ. சிவஞானம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் உரைக்கு நன்றி தெரிவித்து இந்த அவையின்முன் வைக்கப்பட்டுள்ள தீர்மானத்தைத் தமிழரசு கழகத்தின் சார்பாக மனநிறைவோடு ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன்.

ஆளுநர் அவர்கள் தமது உரையை மிகத் திறம்படத் தயாரித்துப் பெருமளவிற்கு நாம் நிறைவு பெருமளவிற்கு—இங்கு சமர்ப்பித்திருந்தாலும் நாம் தமிழ் மொழியை ஆட்சிமொழியாக்கி, அது நடைமுறையில் நாளுக்குநாள் வந்து கொண்டிருக்கும் காலத்தில், ஆளுநர் அவர்கள் தமது உரையை ஆங்கிலத்தில் நிகழ்த்துவது—

1970 ஜனவரி 24] [திரு. ம. பொ. சிவஞானம்]

அதன் மொழிபெயர்ப்பைத் தமிழில் கொடுப்பது என்பது, தாற் காலிகமானது என்று எனக்குத் தோன்றவில்லை. அது தாற்காலிக மானது என்றால், அதைப்பற்றிக் குறிப்பிடாமல் விட்டு விட்டிருக் கலாம். மத்திய ஆட்சியின் மனப்போக்கால், ஒரு மொழி மாநிலத் தில் அம்மொழியினரல்லாத இன்னொரு மொழியினரை ஆளுநராக நியமிப்பது என்ற முறை கடந்த இருபது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக நடந்து வருகிறது. தமிழகத்தின் ஆட்சி மொழி தமிழ், எங்கும் எதிலும் தமிழ் என்று ஏற்பட்டதற்குப் பின்னால், தமிழர் அல்லாத ஒருவர், தமிழே அறியாத ஒருவர் ஆளுநராக வரக்கூடிய நிலை நீடிக்கும் காரணத்தினால்தான் இதைச் சொல்கிறேன். காந்தி அடிகள், நாடு சுதந்திரம் பெற்ற பின்னர் தமது 'ஹரிஜன்' பத்திரிகையில் கவர்னர் நியமனப்பற்றி எழுதினர். ஒரு மாநிலத்தின் கவர்னர் அந்த மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவராக இருக்கவேண்டாம் என்று சிபார்சு செய்யப்பட்டபோது, கவர்னர் தாம் பதவி வகிக்கும் மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவராக இல்லாவிட்டாலும், அந்த மாநிலத் தின் மொழியை அறிந்தவராக இருக்கவேண்டும் என்று எழுதியுள் ளார். அதை நான் இங்கு நினைவுபடுத்துகிறேன். அந்தக் குறை அகல் அரசு என்ன செய்யலாம் என்று யோசிக்க வேண்டும். ஆளும் கட்சி தமது தேர்தல் பிரகடனத்தில், நம் மாநிலத்தில் தமிழ் அறிந் தவர் தமிழர்தான் ஆளுநராக வர ஏற்பாடுகள் செய்வோம் என்று வாக்குறுதி கொடுத்திருந்ததை, எந்தக் காலத்தில் நிறைவேற்ற முடியும் என்பதை நினைபடுத்துவதோடு நிறுத்திக்கொள்கிறேன்.

ஆளுநர் அவர்கள் உரையில், "கடந்த ஆண்டின் கடும் வறட்சி யைத் தொடர்ந்து, பெய்யா வானம் மீண்டும் பொய்த்திருந்தால் நாம் கொடிய துன்பத்தில் சிக்குண்டிருப்போம். நற்பேற்றின் விளைவால் பருவமழை போதிய அளவிற்கு நன்கு பெய்தது." என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். "நற்பேற்றின் விளைவால்" என்றி ருப்பதைத் "தெய்வத் திருவருளால்" என்று சேர்ந்திருந்தால் நன்றாகயிருந்திருக்கும். ஆளும் கட்சிக்குத் தெய்வத்தின்மீது நம்பிக்கை உள்ளது என்பதில் எனக்கு ஐயப்பாடு இல்லை, காங்கிரஸ் தரப்பில் உள்ளவர்களுக்கு ஐயப்பாடு இருந்தாலும்கூட. நற்பேறு என்பதற்கும் தெய்வத் திருவருள் என்பதற்கும் மாறுதல் அதிகம் இல்லை. அந்த வாசகத்தைச் சேர்த்திருந்தால் நம் நாட்டின் பண்பாடு பிரதிபலிக்கும் ஒரு முறை இருந்திருக்கும் என்பதை நினைவுட்டவிரும்புகிறேன்.

அடுத்து, ஆளுநர் அவர்கள் தமது உரையில் வறட்சிக் காலத்தில் அடிக் கிணர் மேற்கொண்ட பணிகளைத் தொகுத்துக் கூறி நமக்கு மனநிறைவைத் தந்திருக்கிறார்கள். அகற்காக ஆட்சியினராகத் தன் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். வறட்சிக் காலத்தில் நாடு என்னவாகுமோ என்று நாம் நடுக்கத்தில் இருந்தபோது, அரசு தாமதம் என்ற படுகுழியில் விழாமல் சுவகறுப்பாகச் செய லாற்றியது. குறிப்பாக, சென்னை நகர் குடிநீர்ப் பிரச்சனையை தீர்த்தது. மாநகராட்சி இருந்தாலும்கூட, அவர்கள் தங்களிடம்

[திரு. ம. பொ. சிவஞானம்] [1970 ஜனவரி 24]

பொறுப்பு தரப்பட்டவில்லையே என்று குறைபட்டுக்கொள்ளும் அளவிற்கு, அரசே பொறுப்பேற்றது பாராட்டத்தக்க ஒரு செயலாகும்.

அடுத்து, உணவுக் கட்டுப்பாடு நீக்கம்பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அரசு கொடுத்துள்ள உறுதிமொழி காரணமாக, கட்டுப்பாடு நீக்கப்பட்டிருப்பது குறித்து அரசுக்கு என் பாராட்டுதல்களை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். தவறு இழைக்கப்பட்டால் மீண்டும் கட்டுப்பாடு கொண்டுவரப்படும் என்ற உறுதிமொழி அளிக்கப்பட்டுள்ளது. அதற்காக உணவு அமைச்சர் அவர்களுக்கு என் பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் சூன்ய கூற விரும்புகிறேன். உற்பத்தியான நெல்லை நெல் மூட்டைகளைக் கிடங்குகளில் அடைத்து ஸீல் வைத்து, அதற்கு ஈடாகப் பணத்தை பாங்கிலிருந்து பெற்றுக்கொண்டு, நெல்லின் விலை ஏறும்போது வெளியே கொண்டுவந்து பஞ்சத்தை இயற்கையாகத் தோற்றுவிக்கும் தவறுகள் நடப்பதைத் தடுக்கவேண்டும். அந்தமாதிரிக் கிடங்குகளில் வைத்துப் பாங்குகளின் பணம், பெறுவதைத் தடுக்கும் வகையில் நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படவேண்டும்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

அடுத்து, விசைத்தறியைப்பற்றி ஆளுநர் அவர்கள் தம் உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நம் மாநிலத்தில் 12,500 விசைத் தறிகளைப் புகுத்துவதற்கு முடிவு எடுக்கப்பட்டுள்ளது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இது குறித்து, காந்தியவாதி என்ற முறையில் எனக்குச் சில ஐயப்பாடுகள் எழுகின்றன. இன்றையக் காலப்போக்கில்—இன்று காந்தி அடிகள் இருந்திருந்தால், அவர்கள் கூட—சில மாறுதல்களை ஏற்பார்கள். ஆயினும், இதில் ஒரு தெளிவு வேண்டும். வேலையில்லாத திண்டாட்டம் பெருகி வரும் இந்தநாளில் இது மேலும் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் பெருக்காதா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். கைத்தறித் துறையில், ஆயிரம் ஆயிரம் ஆண்டுக் காலமாகக் குறிப்பிட்ட ஒன்றிரண்டு ஜாதியினரே—அதில் நஷ்டம் ஏற்பட்டாலும், பஞ்சம் ஏற்பட்டாலும்—கைத்தறித் தொழிலில் ஈடுபட்டு வந்தார்கள். நவீன முறை இயந்திரங்கள் வந்ததற்குப் பின்னால், வேறு இனத்தவர்களும் இதில் பாய்ச்சி பெற்று, இத்துறையில் ஈடுபட்டு வந்த சமூகத்தினர் பாதிக்கப்பட்டுக் குழந்தை ஏற்பட்டுள்ளது. இன்று பொற்கொல்லர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். கள் இறக்கக்கூடிய தொழிலாளர்கள் சமுதாயம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிற நிலைமை இருக்கிறது. அந்தக் கதி இந்த கைத்தறித்துறையில் ஈடுபட்டுள்ள ஜாதியினருக்கும் ஏற்படாமல் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். கடந்த ஆண்டுகளில் சாதி தவற்றைத் தொகுத்துக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

தொழில் துறை, உணவுத் துறைபோன்ற துறைகளில் சாதித் துள்ளவைப்பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மொழித்துறையில் இந்த ஆட்சி சாதித்தது பல உண்டு, கடந்த ஆண்டு காலத்தில்

1970 ஜனவரி 24] [திரு. ம. பொ. சிவஞானம்]

வருகிற ஆண்டுகளிலேயும் சாதிக்க வேண்டியவை உண்டு. தூறு தூறு சாதிக்கக் கூடியவை மொழித் துறையிலேதான் இருக்கின்றன. கடந்த ஆண்டிலே மொழித் துறையில் சாதித்தவற்றைத் தொகுத்துக் கொடுக்கக் கூடிய அளவுக்கு அத்துறை முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது அல்ல என்று எண்ணம் ஆட்சிக்கு இருக்காது என்று எண்ணுகிறேன். இனிமேலாவது அப்படித் தொகுத்து வழங்குவதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்தந்த ஆண்டுகளில் மொழித் துறையில், கல்வித் துறையில் எடுத்த—சாதித்த நடவடிக்கைகளைத் தொகுத்துக் கூறும் வழக்கம் நடைமுறைக்கு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

சில கமிஷன்கள் நியமித்திருப்பதைப்பற்றி ஆளுநர் உரையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. போலீஸ் கமிஷன், மாநில சுயாட்சிக் கமிஷன் நியமிக்கப்பட்டிருப்பதைப்பற்றி ஆளுநர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். மாநில சுயாட்சிக் கமிஷனில் யார் யார் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று அவர்களின் பெயர்ப் பட்டியலைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால், போலீஸ் கமிஷனில் யார் யார் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று அவர்களின் பெயர்ப் பட்டியலைச் சொல்லவில்லை. இதை நான் அந்தக் கமிஷனிலே இருக்கிறேன் என்பதற்காகச் சொல்லவில்லை. அதில் சம்பந்தப் பட்டவர்கள் பெயர்கள் எடுத்துக்காட்டப்படவேண்டியது இயற்கை என்ற காரணத்தினால் சொல்லுகிறேன். அந்தக் குழுவிலே கௌரவஸ்தர்கள் பலர் அங்கம் வகிக்கிறார்கள். மீதிக் குழுவில் இருப்பவர்களின் பெயர்களைச் சொல்லியிருக்கும்பொழுது, இந்தக் குழுவில் உள்ளவர்களின் பெயர்களை மட்டும் ஏன் சொல்லாமல் விட்டார்கள் என்பதை என்னால் விளங்கிக் கொள்ள முடியவில்லை.

சென்னையிலே—புற நகரிலே அரசாங்கம் ஒரு காலனியைக் கட்டுகிறது. போக்குவரத்து வசதி இல்லாத இடங்களில் காலனிகளைக் கட்டுகிறது. அப்படிப்பட்ட இடங்களுக்கு போக்குவரத்து வசதி செய்து தர ஆட்சி கடமைப்பட்டிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட காலனிகளில் உள்ள இடங்களில் ஒன்றாகிய இந்திரா நகரில் நான்கு மார்க்கங்களில் சென்று கொண்டிருந்த பேருந்து வண்டிகளை திடீரென்று நிறுத்திவைத்துவிட்டார்கள். உண்மையிலேயே சொல்கிறேன், நம்முடைய பேருந்துத் துறை அமைச்சரவர்களும், முதலமைச்சர் அவர்களும் அந்தப் பகுதிக்குப் போய்ப் பார்த்தால், அங்குள்ள மக்கள் எவ்வளவு அவதிப்படுகிறார்கள் என்பது தெரியும். அங்கே போக்குவரத்து வசதி இல்லை, குடிதண்ணீர் வசதி இல்லை. இப்படி வசதிகளே இல்லாத இடத்தில் காலனிகளைக் கட்டினால், அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளைத் திரட்டிக் கொடுத்தால்தான் அந்தக் காலனிகளில் குடியேற மக்கள் உற்சாகம் காட்டுவார்கள். அப்படியிருக்கும்பொழுது, ஏற்கெனவே செய்துகொடுத்திருக்கும் வசதிகளை எடுப்பது சரியல்ல. எனவே தாமதம் இல்லாமல் உடனடியாக பேருந்துப் போக்குவரத்திற்கான வசதிகளைச் செய்து தருமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

[திரு. ம. பொ. சிவஞானம்] [1970 ஜனவரி 24]

இங்கு பேசிய உறுப்பினர்களில் சிலர் தாளவாடி பிரக்காவைப் பற்றியும், ஹோசூர் சம்பவம் பற்றியும் சொன்னார்கள். நான் தமிழன் என்ற காரணத்தினாலே, தமிழகக்காகவோ, தமிழ்நாட்டிற்காகவோ பரிந்து கொண்டு பேசுவதாக எண்ணவேண்டாம், மற்ற மொழி பேசும் மக்களை எதிர்ப்பவன் என்றும் எண்ண வேண்டாம். தாளவாடி பிரக்கா இந்தப் புறமா, அந்தப் புறமா என்று எழுப்பப்படும் பிரச்சினை, இந்த மாநிலத்தில் மட்டுமல்லாது, இமயம் முதல் குமரி வரை பரவி, நூறு நூறு எல்லைத் தகராறுகளைத் தோற்று வித்துவிடுமென்று கூற விரும்புகிறேன். இது முடிந்து போன விஷயம். தாளவாடியை மைசூர் கேட்டுக்கொனால், நாமும் கோலார் தங்கச் சூரங்கத்தைக் கேட்பதற்கு நியாயம் இருக்கிறது. அவர்கள் இதைக் கேட்டு வந்தால், நாமும் அதைக் கேட்பதற்கான முழு நியாயத்தையும் வைக்க வேண்டியிருக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். எல்லைச் சிக்கல் தீர்க்கப்பட்டு விட்டது என்பதில் இந்த மன்றத்திலே இருப்பவர்களுக்காவது ஐயப்பாடு இருக்க வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதில் அவர்கள் உறுதியாக இருக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஹோசூரைப் பொறுத்தவரையில், அந்தப் பிரச்சினை குறித்துப் பேசிய உறுப்பினர்களில் சிலர் மிகவும் ஆத்திரத்துடன் பேசினார்கள். அவர்கள் சுதந்திராக கட்சி உறுப்பினர்கள் என்ற முறையிலே பேசினார்களா, அந்தத் தொகுதியைச் சார்ந்த உறுப்பினர்கள் என்ற வகையிலே பேசினார்களா அல்லது தாங்கள் தெலுங்கர்கள் என்ற முறையிலே பேசினார்களா என்று தெரியவில்லை. ஆனால், நான் ஒன்று சொல்லிக்கொள்ளேன், தமிழகத்தின் ஆட்சியிலே இருப்பவர்கள், நேற்றிருந்த காங்கிரஸ் ஆட்சியானாலும் சரி, இன்றிருக்கிற திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்தவர்களானாலும் சரி, இம்மாநிலத்திலுள்ள தெலுங்கர்களுக்கோ, அன்றி கன்னடர்களுக்கோ அல்லது மலையாளிகளுக்கோ எந்த ஒரு தீங்கும் செய்தது இல்லை. எங்கேனும் அதிகாரிகளில் யாராவது செய்திருந்தால், அதை நினைப்பூட்டினால் நிச்சயமாக அது நீக்கப்படும். ஹோசூரிலே ஒரு சம்பவம் நடைபெற்றது. அதில் போலீசார் அக்கிரமமாக நடந்து கொண்டார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. இந்தமாதிரியான குற்றச்சாட்டு, கலவரத்தை அடக்க போலீசார் நடவடிக்கை எடுக்கும் எந்த ஒரு இடத்திலும்—எந்த சந்தர்ப்பத்திலும்—சொல்லப்படுவது வழக்கம். கம்ப்யூனிஸ்டுகளுக்கு எதிராக போலீசார் நடவடிக்கைகள் எடுத்த இடங்களிலும் இப்படி போலீசார் மீது குற்றம் சாட்டப்பட்டுள்ளது. எனவே இதுபோன்ற நிகழ்ச்சிகளில், “தெலுங்கர்களுக்கு எதிராக தமிழர்கள் நடவடிக்கை எடுத்தார்கள்” என்பது போன்ற இனச் சாயத்தைப் பூச வேண்டாமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஹோசூரில் என்ன செய்திருக்கிறார்கள்? அண்ணா அவர்களின் சிலையை, இந்த மாநிலத்தின் முதலமைச்சராக இருந்த வரின் சிலையை உடைத்திருக்கிறார்கள். அந்த நிகழ்ச்சியைப் பற்றி இங்கு பேசிய அந்த ஊர்ப் பிரதிநிதிகள் கொஞ்சமும் வருத்தம் தெரிவிக்காதது கண்டு என் மனம் புண்படுகிறது. இன்னொன்றை

1970 ஜனவரி 24] [திரு. ம. பொ. சிவஞானம்]

யும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். திரு. பிரகாசம் பந்துலு அவர்கள் 'மதருஸ் மனதே' என்று சொல்லியிருந்தாலும், அவர்கள் கடைசிவரை சென்னையைப்பற்றிக்க முயன்றிருந்தாலும்கூட, அவருடைய தேசபக்தியைப் பாராட்டும் வகையில், சென்னை நகராட்சியார், திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி வந்த பிறகு அவருக்குச் சிலை வைத்தார்கள். ஆனால், அந்தத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த, இந்த மாநிலத்தின் முதல்வராக இருந்த, அண்ணா அவர்களின் சிலையை உடைத்திருக்கிறார்கள் என்றால், இனிமேல் இங்கு அமைக்கப்பட்டிருக்கும் திரு. பிரகாசம் சிலைக்கும் பாதுகாப்பு தேட வேண்டியதாயிருக்கும் என்பதை, அமைதியான முறையிலே சொல்லிக்கொள்ள வேண்டியது என்னுடைய கடமையாக இருக்கிறது. வேறு தவறான எண்ணத்திலே நான் சொல்லவில்லை. ஒருவருக்கொருவர் பாதுகாப்பு என்பது, கொடுத்து வாங்குவதுதானே தவிர வேறில்லை. தாளவாடியிலே உள்ள கன்னடர்களானாலும் சரி, ஹோசூரிலே உள்ள தெலுங்கர்களானாலும் சரி, தமிழ்நாட்டிலே அவர்களுக்குள்ள குறைகளை நீக்கிக்கொள்ளட்டும். ஆனால் தமிழர் மீது குற்றம் காண முயல் வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

கடைசியாக ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்ளுகின்றேன். ஆளுநர் அவர்களின் உரையிலே மாநில சுயாட்சியைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். பாங்குகள் தேசியமயமாக்கப்பட்டிருப்பதையும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நான் தெளிவாகச் சொல்லுகிறேன், பாங்குகள் தேசியமயமானதை நானும், என்னுடைய கழகமும் மன நிறைவோடு வரவேற்கிறோம். சோஷலிச நடவடிக்கைகளை மனநிறைவோடு வரவேற்கிறேன். அது துரிதப்பட வேண்டுமென்றும் நாங்கள் விரும்புகிறோம். ஆனால் அதே நேரத்திலே இன்னொன்றையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். மத்திய அரசிலுள்ள அதிகாரங்கள் மாநிலங்களுக்கு மாற்றப்பட வேண்டுமென்று கேட்கப்படும் நேரத்திலே, 'சோஷலிசம்' என்ற பெயரால் அதிகாரங்கள் மேலும் மத்திய அரசிடம் குவிக்கிற நிலை ஏற்படுகிறது. நேரத்தை அதிகமாக எடுத்துக்கொள்ளாமல் சுருக்கமாகச் சொல்லிவிடுகிறேன். 'சோஷலிசப் பிரச்சனை' என்று சொல்லும்பொழுது மாநிலங்களுக்கு அதிகாரங்களைப் பிரித்துக்கொடுப்பதை, ஒழுங்காக, செம்மையாகச் செய்து, அதற்குப்பிறகு சோஷலிச நடவடிக்கைகளை எடுத்திருந்தால் சிக்கல் இருக்காது. மத்திய அரசிலே உள்ள கட்சியினர் பம்பாயில் கூடினார்கள். சோஷலிசத் திட்டங்களைக் கொடுத்தார்கள்; தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றினார்கள். அந்தக் கட்சியின் தீர்மானங்கள்மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டியவர் இந்த மாநிலத்தில் ஆட்சியிலேயிருப்பவர்கள் ஆவர். அது சாத்தியமா? மாநிலங்களுக்கு கூடுதலான அதிகாரத்தைக் கொடுத்து, கூட்டுப்பட்டியல் எடுபட்டால் ஒழிய, இன்றிருக்கும் முறையில் சோஷலிசப் பாதையில் முன்னேற்றம் அடைய முடியாது. இந்தத் தமிழக அரசு, பாங்குகளைத் தேசியமயமாக்கியிருப்பதை ஆதரிக்கிற அதே நேரத்தில், அதனால் இந்த மாநிலத்

[திரு. ம. பொ. சிவஞானம்] [1970 ஜனவரி 24]

தின் பண வசதி குறைந்துவிடாமல் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று எழுதியிருப்பதற்காக முதல்வர் அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன். அதற்கு பிரதமர் அவர்கள் உறுதி கூறினார்கள். ஆனால் அத்தகைய உறுதிமொழிகள் மட்டும் போதாது. உறுதி மொழிகள் தேவையில்லை. அதற்கான உத்தரவாதம் அரசியல் சட்டத்திலேயே இருக்கவேண்டும். எடுக்கப்படும் சோஷலிச நடவடிக்கைகளினால் மாநிலங்கள் பாதிக்கப்படாமல் இருக்க வேண்டும் மாநில சுயாட்சிக் கமிஷன் தயாரிக்கிற அறிக்கைகளில் இதுபற்றி விளக்கம் இருக்கவேண்டும். இந்த விளக்கத்தைக்கோரி தமிழக அரசு அந்தக் கமிஷனுக்கு ஆணை அனுப்பிவைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு எனக்குப் பேச வாப்பப்பளித்த தலைவரவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. எஸ். சிவசுப்பிரமணியன் : துணைச் சபாநாயகரவர்களே, கவர்னர் உரையின் மீது ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற நான் ஆசைப்படுகிறேன். கவர்னர் உரையின்மீது பேசும்பொழுது காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பிலே பேசியவர்கள் கவர்னர் உரையில் ஒன்றுமே இல்லை என்று பலரும் பேசுகிறார்கள் என்று ஆளும் கட்சியிலே உள்ளவர்கள் சொன்னார்கள். நானும் சொல்லுகிறேன், அதில் என்னதான் இருக்கிறது என்று எனக்கே புரியவில்லை. நான் ஒன்று கூறுகிறேன். நான் என்னுடைய தொகுதியிலே ரிசர்வ் ஸ்தானத்தின் சார்பிலே வந்திருக்கிறேன். கவர்னர் உரையிலே, ஹரிஜன முன்னேற்றம் பற்றியோ அல்லது தீண்டாமை ஒழிப்பு பற்றியோ அல்லது ஹரிஜனங்களின் படிப்பு, கல்லூரி விஷயம் பற்றியோ ஏதேனும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதா என்றால், இல்லை. அதுதானே எனக்கு முக்கியம். அதைவிட்டு, அது இல்லை இது இல்லை என்று குறை சொல்கிறார்களே என்று சொல்வதில் என்ன பிரயோஜனம்? இப்படிப்பட்ட பலகாரியங்கள் இதில் இல்லை. போன வருஷமும் இதையே பேசினோம் கவர்னர் உரையிலே. இந்த வருஷம் ஏதேனும் புதிதாக இருக்கிறதா என்றால் இல்லை. தீண்டாமை ஒழிப்பு, ஹரிஜன முன்னேற்றம் பற்றி இல்லை. அப்படி இருக்கும்பொழுது அதை நான்கள் எப்படிப் பாராட்ட முடியும்? அதை எப்படி வரவேற்க முடியும்? அதைச் சொன்னால் காங்கிரஸ்காரர்கள் இப்படிச் சொல்கிறார்களே என்று வருத்தப்படுவதில் பிரயோஜனம் இல்லை.

அதுதான் போகட்டும். விவசாயத் தொழிலாளர்கள் விஷயத்திலோ அல்லது ஏழைகள் விஷயத்திலோ அல்லது கூலி விஷயத்திலோ அல்லது பாட்டாளிவர்க்கத்தின் விஷயத்திலோ ஏதேனும் சொல்லியிருக்கிறார்களா என்று பார்த்தால் அதுவும் இல்லை. அதுதான் எங்கள் தாலுக்காவிலே அதிகமாக இருக்கிறது. அதைச் சொல்லியிருந்தால் நான் பாராட்டி இருப்பேன். ஆகவே, அப்படிச் சொல்வதால் வருத்தப்படுவதில் பிரயோஜனம் இல்லை. ஒருகால் அடுத்த வருஷத்தில் நல்ல உரையைக் கொடுப்பார் என்று நினைக்கிறேன்.

1970 ஜனவரி 24] [திரு. எஸ். சிவசுப்ரமணியன்]

முக்கியமாக ஒரேயொரு விஷயத்தைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மற்றுமொரு கீழ்வெண்மணி சம்பவம் தென் ஆற்காடு ஜில்லாவிலே, கள்ளக்குறிச்சி தாலுகாவிலே நடந்திருக்கிறது. நம்முடைய உணவு அமைச்சரவர்கள்கூட போய்வந்திருக்கிறார்கள். நானும் போய் பார்த்து வந்தேன். நான் இந்த நிலையை அப்படியே சொல்லுகிறேன், இதிலே கட்சியோ ஜாதியோ உள்ளது என்று யாரும் நினைத்துவிடக்கூடாது. நடந்தது என்ன? அது அன்றைக்கு மாத்திரம்தான் நடந்ததா? அது அன்றைக்கு ஆரம்பித்ததுதான் இல்லவே இல்லை. இது தொடர்ந்து நடந்துவருகிறது. அதையெல்லாம் சொல்ல நான் ஆசைப்படுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : அங்கு நடைபெற்ற சம்பவம் வழக்கு விசாரணையிலே இருக்கிறது. அந்த வழக்குக்குக் குந்தகம் விசாரிக்காத வகையிலே அங்கத்தினருடைய பேச்சு அமைய வேண்டும், வழக்கு பாதிக்கப்படக்கூடிய வகையிலே இருக்கக் கூடாது என்று அங்கத்தினர் அவர்களிடம் தாழ்மையோடு தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. எஸ். சிவசுப்ரமணியன் : தென் ஆற்காடு ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரையில் மாடு விரட்டுவது என்ற வழக்கம் உண்டு. பொங்கல் விழாவில் கரிநாவரில் மாடு விரட்டுவது உண்டு. எங்கள் பக்கத்தில் மாட்டுப்பொங்கலன்று மாடு விரட்டுவார்கள். அரி ஜனங்கள் ஜாதி இந்துக்கள் பகுதிகளுக்குச் சென்று மாடுகளை விரட்டி காசு வாங்குவது வழக்கம். அதன் பிரகாரம் அவர்கள் சென்றிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : சம்பவத்தினுடைய நிகழ்ச்சிகளைப்பற்றி, பாக்ட்ஸ் ஆஃப் தி கேஸ் பற்றிச் சொல்கிறீர்களா? பாக்ட்ஸ் ஆஃப் தி கேஸ் பற்றிச் சொல்லக்கூடாது.

திரு. எஸ். சிவசுப்ரமணியன் : வழக்கைப் பாதிக்காத முறையில் சொல்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பாக்ட்ஸ் ஆஃப் தி கேஸ் பற்றிச் சொல்லக்கூடாது. அது ஸப்ஜூடிஸ்.

திரு. எஸ். சிவசுப்ரமணியன் : வழக்கிற்குக் குந்தகம் இல்லாத படி நான் சொல்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : முதலில் தலைவர் எழுந்தவுடன் உறுப்பினர் அவர்கள் உட்காரவேண்டும். சம்பவம் பற்றிய வழக்கு நீதிமன்றத்தில் விசாரணையில் இருக்கிறது என்று மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நிகழ்ச்சி, நீதிமன்றத்தின் விசாரணையில் இருக்கும்பொழுது, சம்பவத்தைப்பற்றி உறுப்பினர் அவர்கள் பேசுவது, இது சம்பந்தப்பட்ட நிகழ்ச்சி ஸப்ஜூடிஸ் ஆக இருப்பதால், சரியல்ல; அங்கு நடந்தது என்ன என்பது குறித்து, அதாவது பாக்ட்ஸ் ஆஃப் தி கேஸைப் பற்றிச் சொல்லக்கூடாது.

[1970 ஜனவரி 24]

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : கேஸ் கோர்ட் விசாரணையில் இருக்கிறது, ஸப் ஜூடிஸ் ஆக இருக்கிறது, ஆதலால் பாக்ட்ஸைப் பற்றி எந்தவிதமான தகவலும் சொல்லக்கூடாது என்று சொல்வது அல்லவா சரியல்ல. அதாவது கோர்ட்டு என்ன தீர்ப்பு வழங்கப்போகிறார்களோ அதைப் பாதிக்கக்கூடாது, அந்த அளவில் சொல்லக்கூடாதே தவிர...

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நம்முடைய சட்ட மன்ற விதிமுறைகளில் தலைவர் ஒரு தீர்ப்புக் கொடுத்துவிட்டால், அந்தத் தீர்ப்பை ஓவர்கூல் பண்ணக்கூடிய அதிகாரம் உறுப்பினர்களுக்குக் கிடையாது. தலைவர் ஒரு தீர்ப்புக் கொடுத்துவிட்டால், அந்தத் தீர்ப்பை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டிய பொறுப்பு இந்த மன்றத்திற்கு இருக்கிறதே தவிர, தலைவர் தீர்ப்பு தவறு என்று சொல்வதற்கு யாருக்கும் உரிமை கிடையாது.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவர் தீர்ப்பு தவறு என்று நான் சொல்லவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : தலைவர் தீர்ப்பு சரியில்லை என்று சொன்னால், தலைவர் சொன்ன தீர்ப்பை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை என்றுதானே பொருள்படும்?

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : பாக்ட்ஸைப் பற்றிச் சொல்லக் கூடாது என்று சொன்னது சரியல்ல என்று நான் சொன்னேன். தலைவர் தீர்ப்பு சரியில்லை என்று நான் சொல்லவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : வழக்கு நீதி மன்றத்தில் இருக்கிறது. அந்த நிகழ்ச்சி சம்பந்தமான பாக்ட்ஸ் ஆப் தி கேஸைப் பற்றிச் சொல்லப் போனால், அரசாங்கத்தின் சார்பாக இயங்கக் கூடிய போலீஸார் பாக்ட்ஸ் ஆப் தி கேஸைப் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது உறுப்பினர் அவர்களும் அந்தச் சம்பவத்தைப் பற்றிச் சொன்னால், அதற்கு மாறுபட்டதாக இருக்கலாம். அப்படியிருந்தால் அது நிச்சயம் ஸப் ஜூடிஸ் ஆக இருக்கும். நிகழ்ச்சியைப் பற்றிக் கூறுவதாகத்தான் ஆகும்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : With due respect to the Chair let me say that it should not affect the merits of the case. That does not follow that the facts of the case should not be stated by the Member.

MR. DEPUTY SPEAKER : It will definitely affect the merits of the case. The member may give some facts which may be contrary to the facts already submitted before the Court.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் பேசத்தொடங்குகிறபொழுது அங்கு உண்மையில் என்ன நடந்தது என்று தெரியுமா என்று ஆரம்பித்த காரணத்தினால், அங்கு என்ன நடந்தது என்று சம்பவத்தைப் பற்றிய நிகழ்ச்சியைச் சொல்லப்போனால், உண்மையில்

1970 ஜனவரி 24] [மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

நடந்தது என்ன என்று விசாரணை செய்து தீர்ப்புக் கொடுப்பதற்குத் தான் நீதி கிளறத்தில் வழக்கு நடந்துகொண்டிருக்கிறது. எனவே, அந்தப் பகுதியிலுள்ள சூழ்நிலையைப் பற்றிச் சொல்லலாம், தென் ஆற்காடு மாவட்டத்திலுள்ள சூழ்நிலையைப் பற்றிச் சொல்லலாம். ஆனால், குறிப்பிட்ட நிகழ்ச்சியைப்பற்றி முழு விவரம், அங்கு என்ன நடந்தது என்பதைப்பற்றிய விவரங்களைத் தெரிவிக்கக்கூடாது.

திரு. எஸ். சிவசுப்ரமணியன் : நான் பேச ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னாலேயே 10 நிமிஷம் ஆகிவிட்டது. தலைவர் அவர்கள் டைம் ஆகிவிட்டது, உட்காருங்கள் என்று சொல்லிவிடுவார். நான் அந்த ஜில்லாவில் பிறந்தவன். நான் அங்கு அந்தச் சமுதாயம் பட்ட பாட்டைப்பற்றி எப்படிச் சொல்லாமல் இருப்பது? அங்கு போலீஸ் ஸ்டேஷன் இருக்கிறது, அரசாங்கம் இருக்கிறது. இருந்தும், அங்கு ஒருதலைபட்சமாக கேஸ் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. அரிஜன மக்களைப் போலீஸ் ஸ்டேஷனில் வைத்து அடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். போலீஸ்காரர்கள் பல கிராம அரிஜன தெருக்களில் புகுந்து அரிஜனங்களைக் கண்டபடி அடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் எப்படி இதைப்பற்றிச் சொல்லாமல் இருக்கமுடியும்?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நீங்கள் இப்போது சொன்னதை நான் அனுமதித்திருக்கிறேன். நான் நினைத்தால் தடுத்து நிறுத்தியிருக்கலாம். சம்பவம் சம்பந்தமான வழக்கு நீதிமன்ற விசாரணையில் இருக்கிற காரணத்தினால், அந்த நிகழ்ச்சியைப்பற்றி நடந்தது என்ன என்று பேசுவது, ஸப் ஜூடிஸ் ஆக இருக்கும் நிகழ்ச்சியைக் குறிப்பதாகத்தான் ஆகும் என்று நான் குறிப்பிட்டேன். அங்கே என்ன கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன, பேரதுமக்களுக்கு என்ன இழப்புகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்று கூற எந்த உறுப்பினருக்கும் அனுமதி இல்லை என்று சொல்வதற்கு எனக்கு அதிகாரம் இல்லை.

திரு. எஸ். சிவசுப்ரமணியன் : நீதிமன்றத்தில் இருக்கிற கேஸைப் பாதிக்கின்ற அளவுக்கு நிச்சயம் ஒன்றும் சொல்லவில்லை என்று சபாநாயகர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மாடு விரட்டுகிற விஷயத்தைப் பற்றிக் தான் ரூபகப்படுத்துகிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் அங்கு சென்று வந்திருக்கிறார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் விரோதமாகச் செய்திருப்பார்கள் என்று நான் நினைக்கவில்லை. நடக்காத விஷயம் ஏதேனும் நடந்ததாக அரசாங்கத்திற்குத் தகவல் வந்திருந்தால் என்ன நடந்தது என்று சொல்வதற்குத்தான் ஆசைப்படுகிறேன். மாடு விரட்டுகிற சம்பவம் அங்கு நடந்திருக்கிறது. மாடு விரட்டிக்கொண்டு தெருவில் வந்திருக்கிறார்கள். இரண்டு பக்கமும் கேஸ் இருக்கிறது, இரண்டு பக்கமும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறார்கள். அது எனக்குத் தெரியும். அங்கே சுமார் 30 விடுகள் கொளுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. கொளுத்தியது யார் என்பது நிச்சயமாகப் புரியவில்லை. அதைப்பற்றி போலீஸ் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. போலீஸ் ஸ்டேஷன் பக்கத்

[திரு. எஸ். சிவசுப்பிரமணியன்] [1970 ஜனவரி 24]

தில் இருக்கிறது. வீடு பற்றிக்கொண்டு இருக்கிறது. போலீஸ் ஸ்டேஷன் பக்கத்தில் நடந்து இருக்கிறது. ஒரு பெண்மணியும், குழந்தைகளும் இறந்திருக்கிறார்கள். போலீஸ் ஸ்டேஷனில் போலீஸ்காரர்கள் இல்லையா? சப் இன்ஸ்பெக்டர் இல்லையா? அமைச்சர் அவர்கள் அங்கு சென்று பார்த்திருக்கிறார்கள்.

அங்கு மூன்று மாதங்களுக்கு முன்னால் நடந்தது என்ன என்பதைப் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மூன்று மாதங்களுக்கு முன்பு கச்சரபாளையத்தில் கூலித் தகராறு நடந்திருக்கிறது. அது நேற்று நடந்தது அல்ல. மூன்று மாதங்களுக்கு முன்பு கூலித் தகராறு நடந்திருக்கிறது. கூலி அதிகமாகக் கேட்டிருக்கிறார்கள். கூலித் தகராறு எங்கு பார்த்தாலும் இருக்கிறது. அதிகக் கூலி கேட்டதற்கு அவர்கள் கூலி கொடுக்கவில்லை அவர்களுக்கு வேலையும் கொடுக்கவில்லை. அவர்கள் வேலையில்லாமல் சும்மா இருக்கிறார்கள். அரிசனங்களுக்கு வேலை கொடுக்கக்கூடாது என்று சொல்லிவிட்டார்கள். அவர்களுக்கு வேலை இல்லை. வேலையில்லாமல் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த நேரத்தில் அங்கு இருக்கிற ஜாதி இந்துக்கள் இவர்களை எப்படியாவது ஊரைவிட்டுக் கிளப்பிவிடவேண்டும் என்று ரிஷிவந்தியம் பாரெஸ்டில் 5 ஏக்கர நிலம் கொடுக்கிறோம், எல்லோரும் அங்கு சென்றுவிடுங்கள், இங்கு இருக்கக்கூடாது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அரிசன மக்கள் அதை ஒத்துக்கொள்ளவில்லை. நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இப்பொழுது சபைக்கு வந்துவிட்டார்கள். கீழ்வெண்மணியில் நடந்தது இங்கேயும் நடக்கக்கூடாது என்பதற்காகத் தான் தான் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சபையில் இல்லாமல் இருந்தது எனக்கு வருத்தமாக இருந்தது இப்பொழுது வந்துவிட்டார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: கீழ்வெண்மணியில் நடந்தது அரிசனங்களின் வீடுகள் கொளுத்தப்பட்டன. இங்கே அரிசனங்கள் அல்லாதவர்களின் வீடுகள் கொளுத்தப்பட்டிருக்கின்றன.

திரு. எஸ். சிவசுப்பிரமணியன்: நான் அதைத் தவறு என்று ஏற்றுக்கொள்கிறேன். யார் கொளுத்தினார்கள் என்பது தான் பிரச்சினை. அரிசனங்கள் இறந்துபோனவரின் பிணத்தை போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்குக் கொண்டு செல்வதை ஜாதி இந்துக்கள் தடுத்தார்கள். பிணத்தைத் தெருவழியாக போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்குக் கொண்டு செல்வதைத் தடுத்தார்கள். அரிசனங்களின் வீடுகள் இரண்டு, மூன்று வீடுகளும் கொளுத்தப்பட்டிருக்கின்றன.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: முதல் அமைச்சர் அவர்களின் உத்தரவிடக்கிணங்க நான் நேரிடையாகச் சென்று பார்வையிட்டேன். வழக்கு இப்பொழுது நீதிமன்ற விசாரணையில் இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டேன். 33 வீடுகள் கொளுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. 35 வீடுகளையும் நான் நேரிடையாகப் பார்த்தேன். யார் கொளுத்தினார்கள் என்பதைப்பற்றி நான் உள்புகவில்லை. கொளுத்தப்பட்ட வீடுகள் அத்தனையும் ஜாதி இந்துக்கள் வீடுகள் தான்.

1970 ஜனவரி 24] [திரு. ப. உ. சண்முகம்]

தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் வீடுகள் அல்ல. அவர்கள் சொல்வது தவறான தகவல். போலீஸ்காரர்கள் அடிக்கிறார்கள், துன்புறுத்துகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். முதல் அமைச்சர் அவர்களிடம் சொல்லியிருந்தால் கூட அவர்கள் அதைப்பற்றி விசாரணை செய்திருப்பார்கள். அப்படி எதுவும் நடைபெறவில்லை என்பதைத் தான் நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். போலீஸ் ஸ்டேஷன் பக்கத்தில் இருக்கிறது, வீடுகள் கொளுத்தப்பட்டிருக்கின்றன என்பது உண்மை தான். நான் பார்த்து விட்டு வந்திருக்கிறேன். அங்கு இருக்கிற போலீஸார்களைப் பல கிராமங்களுக்கு அனுப்பிவிட்டிருந்தார்கள். அங்கே எஸ்.ஐ. ஒருவரும், இரண்டு கான்ஸ்டேபிள்களும் தான் இருந்தார்கள். அவர்கள் அங்கு செல்வதற்குள் தீ வைத்திருக்கிறார்கள். தீ பிடித்துக்கொண்டு வீடுகள் எரிந்துவிட்டன. அவர்கள் அணைப்பதற்கு முயற்சி செய்திருக்கிறார்கள். ஃபைர் என்ஜின் வரவில்லை. அதற்குள் வீடுகள் எரிந்து விட்டன. இது தான் நடந்த விவரம். மேற்கொண்டு விவரத்திற்குப் போனால் வழக்கைப் பாதிக்கும். கேஸைப்பற்றி, யார் பக்கம் ஜெயிக்கும் என்பதைப்பற்றி அரசாங்கத்திற்குத் தகவல் இல்லை. ஆனால், நீதி வழங்கப்படவேண்டும், பொது மக்களிடையே ஏற்பட்ட பீதி அடங்கவேண்டும். ஆகவே, இதைப்பற்றி மேலும் தொடர்ந்து பேசிக்கொண்டு இருக்கவேண்டாம் என்று உறுப்பினர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். சிவசுப்பிரமணியன் : கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களே, அமைச்சரவர்கள் ஒத்துக்கொண்டார்கள், வீடுகள் கொளுத்தப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை. யார் கொளுத்தினார்கள் என்று தெரியாது என்றும் அமைச்சர் சொல்லுகிறார்கள். நிச்சயமாக அதைப்பற்றி அவர்கள் புரிந்துகொள்ளவேண்டும், அதை விசாரிக்க வேண்டும், வீடு கொளுத்தியது அரிஜனங்களா, சாதி இந்துக்களா என்று. அவற்றில், 33 வீடுகளில் மூன்று வீடுகள் அரிஜன் வீடுகள் என்பதை மட்டும், சபாநாயகர் அவர்கள் மூலம் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அமைச்சர் ஜாதி இந்துக்கள் வீடுகள் என்று சொன்னார்கள். அதற்குப் பிறகு, அங்கத்தினர் மூன்று வீடுகள் அரிசனங்கள் வீடுகள் என்பது சரியாகாது.

திரு. எஸ். சிவசுப்பிரமணியன் : அமைச்சருக்குத் தெரியாது என்று சொல்லவில்லை. மூன்று வீடுகள் அரிஜன வீடுகள் என்பது எனக்குத் தெரியும் என்று சொல்ல வந்தேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அப்பொழுதே, ஒந்திவைப்புத் தீர்மானம் வந்தபோதே, வேண்டிக்கொண்டேன். மன்றத்திலுள்ள உறுப்பினர்களை வகுப்புக் கலவரம் என்று மறுபடியும் அந்தத் தீயை மூட்டிவிட வேண்டாம்; தவறியும் அப்படி இதை அழைக்க வேண்டாம்; இது ஒரு கோஷ்டித் தகராறு என்று எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்; வகுப்புக் கலவரம் என்று சொல்வதால், இரண்டு வகுப்பாருக்கும் தீமை வரும், அவர்களுக்கு நல்லது செய்

[மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி] [1970 ஜனவரி 24]

தவர்களாக ஆகமாட்டோம், ஆகவே நாம் ஐக்கிரதையாகப் பேச வேண்டும் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். சிவசுப்ரமணியன் : முதல் அமைச்சருடைய கோரிக்கை நல்ல முடிவு. மறுபடியும் வளரக்கூடாது என்பதற்காகத்தான், சபாநாயகர் அவர்கள் மூலமாக எடுத்துச் சொல்லுகிறேன். அந்தப் பகுதி அரிசன மக்கள் தங்களின் தலைவராக மாஜி எம்.எல்.ஏ. ஆனந்தன் என்பவரை ஆதரிக்கிறார்கள். தங்கள் தலைவனாக எழுவக் கொண்டிருக்கிறார்கள், என்பதை முதல் அமைச்சருக்குத் தெரிவிக்கிறேன். எழுப்புக் கலவரம், ஜாதிச் சண்டை முன்னாலே நடந்திருக்கிறது. இப்பொழுது, இவர்கள் தலைமையில் நடக்கக் கூடாது என்று தான் இதையெல்லாம் சொல்லுகிறேன். வேறொன்றும் இல்லை. அந்தப் பகுதியில் அரிசன மக்களை அடக்குவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். ஆனந்தனுக்கு ஆபத்து வருமோ என்று பயம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஜாதி இந்துக்கள் மூலமாக ஆபத்து வரும் என்று பயப்படவேண்டியதாக இருக்கிறது. இதை மட்டும் முதல் அமைச்சர் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன். ஜாதி இந்துக்கள் ஏராளமாகப் பணம் வசூல் செய்கிறார்கள் என்பதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். ஆனந்தனுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுக்க வேண்டும் என்றும் தக்க வகையில் நல்ல பாதுகாப்புக் காரியங்கள் செய்ய வேண்டும் என்றும் தங்கள் மூலம் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஒரு அன்பர் காமராஜை சிறையில் போடவேண்டும், கலவரத்தை மூட்டுகிறார் என்றும் சொன்னார்கள். அப்பொழுது நம்முடைய முதல் அமைச்சர் இல்லை. அந்த நேரத்தில் அவர் சொன்னார் முதுகளத்தார் தசரூறு பற்றி. நிச்சயமாக அவர்கள் காமராஜர் முதல் அமைச்சராக இருந்தபோது, நியாயமாக, நேர்மையாக அதை அடக்கினார். அடக்குவதில் தப்புக் கிடையாது. அதை வைத்து இன்றைக்கு இப்படிச் சொன்னால், இன்றைக்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அட்சியில் இருக்கும் போது, இந்த சமயத்தில், அதுவும் நம்முடைய முதல் அமைச்சர் காலத்தில் இப்படி நடக்காது என்று சொல்லிக் கொண்டு துணிச்சலாக, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர் அண்ணாவைச் சிறையில் போடு என்று சொன்னால் ஒத்துக்கொள்ள முடியாது. அதே போல் காமராஜை இன்றைக்குச் சிறையில்போடு என்று சொன்னால், அந்த வார்த்தையை அவர் நிச்சயமாக வாபஸ் பெறவேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : பேசியது சுதந்திராக் கட்சி உறுப்பினர். அண்ணாவை ஏன் சொல்லுகிறீர்கள்? அவர்களுக்கும் தலைவர்கள் இருக்கிறார்கள் (சிரிப்பு).

திரு. எஸ். சிவசுப்ரமணியன் : அதே போன்று இந்தக் கள்ளக் குதிச்சி விஷயத்தில் முறையாக இருக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு.

1970 ஜனவரி 24]

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : குறுக்கீட்டுக்கு மன்னிக்கவேண்டும். தைரியமிருந்தால் சிறையில் போட்டும்; தயாராக இருக்கிறோம். அதைப் பற்றி அங்கத்தினர் கவலைப்பட வேண்டாம்.

திரு. எஸ். சிவசுப்பிரமணியன் : துணைச் சபாநாயகர் அவர்கள், நடந்தவைகளை நேரிடையாகப் பார்வையிட்டு, அறிந்துகொண்டு, மேலும் கலவரம் நடக்காமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். எங்கள் தலைவர் ஆனந்தனுக்கு ஆபத்து வரும் என்று அச்சப்படுகிறோம். எங்கள் நண்பர் ஜெயராஜ் எம்.எல்.ஏ. கதி ஆனந்தனுக்கும் வருமோ என்ற பயம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தங்கள் மூலம் முதல் அமைச்சருக்குத் தெரிவித்துக் கொண்டு, உன் உரையை முடிக்கிறேன், வணக்கம்.

திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் துணைத்தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் பேருரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களை கூற விழைகிறேன். ஆளுநர் உரையில் தமிழக அரசின் நிதி நிலையை ஆராய்ந்து இன்னும், நிதி வசதிகளைப் பெருக்க வேண்டும் என்று அவர்கள் தெரிவித்திருக்கும் பகுதி மிகவும் முக்கியம் வாய்ந்த பகுதி. அதே சமயத்தில், நான்கண்ட புதிய உலகத்தைப் பற்றியும், புதிய ஏழைகளைப் பற்றியும், இந்த மன்றத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவது என்னுடைய கடமை என்று நினைக்கிறேன். நான் கண்ட புதிய உலகம் இதுதான், நம்முடைய குதிரைப் பந்தியம், பந்தயம் நடக்கும் இடம். இந்தப் பந்தயத்தை நடத்தும் புதிய ஏழைகள் உங்களுக்கு ஏற்கனவே அறிமுகமானவர்கள் தான், தொழில் அதிபர்கள். குதிரைப் பந்தயத்தை நடத்தும் நிர்வாகிகள் இவர்கள் தான். இதில் பொது மக்களின் பணம் ஏராளமாகப் போடப்படுகிறது. அந்தப் பணத்தில் தவறான நிர்வாகத்தால் ஊழல்கள் மலிந்து கிடைக்கின்றன என்பதைப் பார்க்கும் போது, இதை இன்னும் விட்டு வைக்கலாமா என்பதைப் பற்றி அரசு ஆலோசிக்க வேண்டிய கட்டத்தில் இருக்கிறது. இப்படி நிர்வாகத்தை நடத்துபவர்கள், இந்தப் புதிய ஏழைகள், எம். ஏ. சிதம்பரம், ராஜா சர் முத்தையா செட்டியாரின் திருக்குமாரர், எம். ஏ. எம். முத்தையா செட்டியார், தாரப்பூர் கம்பெனிலோகநாத முதலியார், தாமஸ் கம்பெனியைச் சேர்ந்த ஜே. தாமஸ், பிலிம் ரொட்யூசர் சுந்தர்லால் நகாதா, இவர்களின் ஆதிக்கத்தின்கீழ் இது நடக்கிறது. குதிரையின் சொந்தக்காரர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். புல் வாங்கக் கூட அவர்களிடம் காசு இல்லாமல், பொது மக்கள் கட்டும் பணத்தில், மலிவு விலையில் புல் வாங்கிக் குதிரைக்குப் போடுகிறார்கள். படி அரிசியைப் பற்றிக் கிண்டலும் கேலியுமாகப் பேசுகிறவர்கள். குதிரைக்கு 60 ரூபாய்க்கு புல் வாங்குவது கட்டாமல், 30 ரூபாய்க்கு என்று மலிவாக வாங்க உத்தரவு பெற்றிருக்கிறார்கள். இந்தக் கணக்கு விவரம் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். 1965-66-ல் குதிரைகளுக்கு புல் வாங்குவதில் நஷ்டம் ரூ. 11,000; 1968-69-ல் ஏற்பட்ட நஷ்டம் ரூ. 1,64,000. இது குதிரைகளுக்கு புல் வாங்கியதில் மட்டும், மெட்ராஸ் ரேஸ் கிளப்பில் ஏற்பட்டிருக்கும் நஷ்டம். ஏராளமாகப் பணம் வருகிறது. இப்படி

[திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன்] [1970 ஜனவரி 24]

கணக்கு எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள். முன்பு குதிரைகள் பேரில் பணம் கட்டுவது குதிரைகளின் சொந்தக்காரர்கள் தான். இப்பொழுது நிலைமை, குதிரைகள் ஓடுவதற்கு மெட்ராஸ் ரேஸ் கிளப் பணம் தருகிறது. குதிரைகள் என்றால் ஓடும் என்று பொருள். வேறு மிருகங்கள் ஓட்டுவதற்கு பணம் கொடுப்பார்கள். இந்த வகையில் 1965-66-ல் ரூ. 1,25,000 என்று இருந்தது. இப்பொழுது ரூ. 9,72,000, கிட்டத்தட்ட ஒன்பது மடங்கு அதிகமாகியிருக்கிறது. குதிரைகளின் எண்ணிக்கை எவ்வளவு? முன்பு 1966-ல் 239, இப்பொழுது 305 ஆக உயர்ந்திருக்கிறது. பாதிதான்; இந்த வகையில் பொதுமக்களின் பணம் பாழ்படுத்தப்படுகிறது என்பதை மட்டும் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

(திரு. ந. தருமலிங்கம் தலைமை)

பரிசுத் தொகையைப்பற்றிச் சொல்லும்போது, வெற்றி பெற்றால் பரிசு பன் மடங்கு. 1965-66-ல் இது 21 லட்சமாக இருந்தது. இன்றையதினம் 32 லட்சமாக உயர்ந்திருக்கிறது. அது போலவே, குதிரைகள் வாங்க இந்த ஏழைகளுக்குப் பணம் கிடையாது. ஏழை அரிசனங்களுக்கு வீடு இல்லை என்று வீடு கட்ட கடன் தருகிறோமே, ரூ. 150 என்று, அதே போல, ரூ. 30 லட்சம் வட்டியில்லாமல் கடனாக கொடுத்திருக்கிறார்கள் இந்த மெட்ராஸ் ரேஸ் கிளப்பிற்கு. வட்டியில்லாத கடன் ரூ. 30 லட்சம். இது நியாயம் தானா என்று அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

நிர்வாகத்தை எடுத்துக்கொண்டால், அங்கே இருக்கும் தொழிலாளர்களுடைய நிலைமை மிகப் பரிதாபகமானது. அவர்களுக்காகச் செலவழிக்கும் தொகை ரூ. 5 லட்சம். அங்கே இருக்கும் தொழிலாளர்கள் 130 பேர்கள், அலுவலகத்தில் இருப்பவர்களையும் சேர்த்து. அங்கே பணிபுரியும் அதிகாரிகள் 13 பேர்கள். அவர்களுக்காகச் செலவழிக்கும் பணம் என்னவென்றால், ரூ. 5 லட்சம். அது மட்டுமல்ல, அங்கே ஒரு செக்ரடரி என்று ஒருவர் இருக்கிறார். அவருடைய சம்பளம் என்ன தெரியுமா? ரூ. 7,200, மாதம் ஒன்றுக்கு. நம்முடைய சீப் செக்ரடரிக்கு ரூ. 3,750; நம்முடைய கவர்னருக்கு ரூ. 5,500; ஆனால் இவருக்கு ரூ. 7,200 சம்பளமாகக் கொடுக்கிறார்கள். அதுமட்டுமல்ல, அவருக்கு ஏர்-கண்டிஷன்ட் பங்களா, கார், ட்ரைவர் பட்லர் என்று இம்மாதிரி ப்ரின்ஸ்லி லைப் என்று சொல்வார்களே அப்படி. ராஜாக்களைப் போல் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அங்கே நடக்கின்ற நிகழ்ச்சிகளைப்பற்றி, இந்தப் பேரவை கொஞ்சமும் கவலைப்படாமல் இருக்கிறது. அங்கே ஒரு உலகம் இருக்கிறது என்பதற்காகத்தான் அதை புதிய உலகம் என்று நான் குறிப்பிடுகிறேன். அங்கே இருக்கும் புதிய ஏழைகள் ஏதாவது இதற்காக முதல் போட்டிருக்கிறார்களா என்றால் இல்லை. பொதுமக்களுடைய பணத்தில் 22½ சதவிகிதத்தை இவர்கள் எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். இவர்கள் அரசாங்கத்திற்குத் தருவது 15 சதவிகிதம்தான். அந்த ரேஸ் கிளப்பிற்கு ஒரு செக்ரடரி போட்டிருக்கிறார்கள். அவர் தமிழ் நாட்டினர் கூட அல்ல. தமிழ்நாட்டில் இருப்பவரைத்தான் போடவில்லை. அண்டை மாநிலங்களான--திராவிட மாநிலங்களில் உள்ளவர்களைப்போட்டாலும் அவர் பிழைத்துக்

1970 ஜனவரி 24] [திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன்]

கொண்டால் பரவாயில்லை என்று இருக்கலாம். அதுவும் வட மாநிலங்களில் உள்ளவர்களைத்தான் செகரடரியாக போடுகிறார்கள். அதற்கான காரணம் என்னவென்று நமக்குத் தெரியவில்லை. அவர்களுடைய பெயர்கள் கூட நம்முடைய நினைவில் இருப்பதில்லை. ஏதோ, டோக்ரா என்கிறார்கள். சேத் என்கிறார்கள். பெயர்களே புரியவில்லை. அவர்களுடைய சம்பளம் மாதம் ஒன்றுக்கு 3,200, 3,800 4,000 ரூபாய் என்ற அளவில் இருக்கிறது. ஒரு வருடத்தில் குதிரை பந்தயம் நடக்கும் நாட்கள் 29 தான். ஆனால் செகரடரியின் சம்பளம் 1965-66-ல் 48 ஆயிரமாக இருந்தது. இன்றைக்கு 90 ஆயிரமாக ஆகியிருக்கிறது. தொழிலாளர்களுடைய சம்பளம் உயரவே இல்லை. விலைவாசிகள் எல்லாம் உயர்ந்துவிட்டதல்லவா? 1965-66-ல் 48 ஆயிரம் ஆக இருந்தது, 1968-69-ல் 90 ஆயிரம் என்ற அளவில் பெறுகிறார்கள்.

அதேபோல் புதிய ஏழைகளுக்கு உ கொடுப்பது, ரெஃபிரஷ்-மென்ட் செலவுக்கு மட்டும். அதாவது ரேஸ் நடக்கும் 29 நாட்களுக்கு மட்டும் ஆகும் செலவு 80,213 ரூபாய். இது இலவசமாக அளிக்கப்படுகிறது. இன்னும் டிராவலிங் அலவன்ஸை எடுத்துக் கொண்டால், நிர்வாகம் தங்கள் கையில் இருக்கிறதே என்ற எண்ணத்தினால் வின் செலவுகளைச் செய்கிறார்கள். இப்படியெல்லாம் வின் விரயச் செலவுகளையெல்லாம் எழுதித், கணக்கு காட்டுகிறார்கள். 30 லட்சம் ரூபாய் வருமான வரியாக அரசாங்கத்திற்குக் கட்டுகிறார்கள். இதனுடைய நிகர லாபமாக 23 லட்சம் ரூபாயாக சேமிப்பு நிதியாக வைத்து 90 லட்சம் ரூபாய் அளவில் இன்றைய தினம் இருந்து வருகிறது. ரேஸ்கள் ஒழுங்காக நடக்கின்றனவா என்றால் இல்லை. இதைப்பற்றி ரேஸுக்குப் போகிறவர்களைக் கேட்டால், பொதுமக்களைக் கேட்டால் கதை கதையாகச் சொல்வார்கள்.

நான் ரேஸுக்குப் போனதில்லை. ஆனால் அந்தச் சங்கத்தின் தலைவராக இருந்துக்கொண்டிருக்கிறேன். குதிரைப் பந்தியத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஏராளமான மானுபுலேஷன் நடக்கிறது. பணம் விரயமாக்கப்படுகிறது. எந்தக் குதிரை முதலில் வர வேண்டுமென்று திட்டமிடுகிறார்களோ, அதை முதலில் கொண்டுவரக்கூடிய எல்லா சாத்தியக்கூறுகளும் இருக்கின்றன. ஒரு குதிரையை முன்னுக்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென்றால், கொஞ்சம் வேகமாக வரக்கூடிய குதிரையின் ஜாக்கி, கொஞ்சம் இழுத்துவிட்டால்போதும், வேறு ஒரு குதிரை முதலில் வந்துவிடும். அப்படி ஒரு குறிப்பிட்ட குதிரை முதலில் வருவதற்கு, வேகமாக வரக்கூடிய குதிரையின் ஜாக்கிக்குப் பணம் 5 ஆயிரம் ரூபாய் என்ற அளவில் கிடைக்கும். லட்சம் லட்சமாக உள்ள இடத்தில் ஐந்தாயிரம் ரூபாய் கொடுத்தால் எதுவும் கெட்டுப் போய் விடாது என்று அவர்களுக்கு எண்ணம்.

[திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன்] [1970 ஜனவரி 24]

இதில் பொதுமக்கள்தான் ஏமாற்றப்படுகிறார்கள். பொதுமக்கள் கிடத்தப்பட்ட 10 கோடி ரூபாய் பணம் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் அரசாங்கத்திற்கு வரியாகக் கட்டுவது 1-1/4 கோடி ரூபாய்தான். நமக்கு 15 சதவிகிதம் தான் கட்டுகிறார்கள். மற்றவற்றிக்கு கணக்கு எழுதித் காண்பித்து விடுகிறார்கள். பொதுமக்களுடைய ஏராளமான பணத்தை ரேஸ் கிளப் நிர்வாகத்தினர் வைத்துக்கொண்டு ஊதாரித்தனமாகவும், ஆடம்பரமாகவும் செலவுசெய்து கொண்டு வருகிறார்கள். இதை அரசாங்கம் அனுமதித்துக் கொண்டிருக்கலாமா?

மேலும் ரேஸ் நடத்துவதற்காக லைசென்ஸ் 1969 மார்ச்சுடன் காலக்கெடு முடிவடைகிறது. அதற்கு மேலும் லைசென்ஸ் நீட்டித்தா வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். அங்கத்தினர்களின் எண்ணிக்கையை அதிகப்படுத்துங்கள் என்று நாம் சொன்னபோது அவர்கள் கேட்கவில்லை. ஆனால் ரேஸ் கிளப் நிர்வாகத்தினருக்கு 13 லட்சம் ரூபாய் அளவிலே குளிர்ப்பதன அறை கொண்ட கட்டிடம், மொசைக் போட்ட பளிங்குத் தரை, மெம்பர்ஸ் ஹால், வி.ஐ.பி. ஹால் இப்படிப் பலவகையான ஆடம்பரச் செலவுகளைச் செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். அரசாங்கத்தைப்பற்றிக் கொஞ்சமும் கவலைப்படுவதில்லை. மேலும் அங்கு வேலைசெய்யும் தொழிலாளர்களைப்பற்றிக் கவலைப்படுவதில்லை. அந்த நிர்வாகத்தினர்மேல் பொதுமக்களுக்காவது நம்பிக்கை இருக்கிறதா என்றால் அதுவும் இல்லை. ரேஸ்கள் ஒழுங்காக நடத்தப்படுவதில்லை. ரேஸ்கள் ஒழுங்காக நடந்தால்தான் பொதுமக்கள் நம்பிக்கையோடு இருப்பார்கள். அதனால் தான் இதை நான் அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன். நாம் இதை எடுத்து நடத்துவதில் எந்தவிதமான சிரமமும் இல்லை. ஆண்டு ஒன்றுக்கு 29 நாட்கள்தான் ரேஸ் நடைபெறுகிறது. ஒரு தொழிற்சாலையை நடத்த வேண்டுமென்றால் அதற்குண்டான கச்சா பொருள்கள் தேவை போன்ற நிலைமைகள், இடைஞ்சல்கள் இதற்கு இல்லை.

அடுத்தபடியாக, ரேஸ் பந்தயத்திற்குப் போகிறவர்களுக்கு ஏதாவது சௌகரியம் இருக்கிறதா என்றால் எந்தவிதமான சௌகரியமும் செய்துகொடுக்கப்படவில்லை. அவர்கள் வெயிலிலேதான் நிழல்கவேண்டும். மக்கள் குடிப்பதற்குத் தேவையான குடிதண்ணீர் வசதிகூட இல்லை. காபி வேண்டுமென்றால் நல்ல காபி கிடைக்காது. ஆக்ஷன் முறையில் காண்மனை எடுத்து நடத்துகிறவர் காபி என்ற பெயரில் கொடுப்பதைத்தான் குடிக்க வேண்டும். அந்தக் காப்பியும் 50 பைசா, 75 பைசா என்ற விலையில்தான் கிடைக்கும். அதுவும் கிடைக்கவில்லை யென்றால், அங்கு கிடைக்கும் வேர்க்கடலையைத் தின்னுவிட்டு மக்கள் வந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். நிர்வாகத்தினர் பொதுமக்களுக்கு ஏன் நல்ல வசதிகளை செய்துகொடுக்கக்கூடாது? நிர்வாகம் சரியான முறையில் நடக்கவில்லை, ஊழலும் ஊதாரித்தனமும் நிறைந்த நிர்வாகமாக இருக்கிறது. அங்கத்தினர்களின் எண்ணிக்கையை அதிகரிக்கவேண்டுமென்று சொன்னதையும் ஏற்கவில்லை. வருகின்ற வருமானத்தைச் செக் செய்வதற்கும், கணக்கு வழக்குகளை ஆடிட் செய்வதற்கும் வசதி இல்லை. இதை அரசாங்கம்

1970 ஜனவரி 24] [திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன்]

ஏற்று நடத்துவதில் எந்தவிதமான சிரமமும் இல்லை. ரேஸை நடத்துகின்ற ஸ்டுவார்ட்கள்—குதிரைச் சொந்தக்காரர்கள், தங்கள் குதிரை தான் ஜெயிக்க வேண்டுமென்று எண்ணுகிறார்கள். பொது மக்கள் போடும் எல்லா பணமும் தங்களுக்கே வரவேண்டும் என்று நினைக்கிறார்கள். ரேஸ் பந்தயத்தின்போது முப்பது லட்சம் ரூபாய்க்கு கலெக்ஷன் ஆகிறது. இது ஒரு காமதேனுவாக இருக்கிறது ஆகவே அரசு இதை இன்னும் விட்டுவைக்க வேண்டிய தேவையில்லை.

ரேஸ் பந்தயத்தை அடியோடு ஒழித்துவிட்டு வேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. நிர்வாகத்தை நல்லவிதமாக ஒழுங்காக நாம் நடத்த வேண்டும். ரேஸ் ஒழுங்காக நடக்கிறது என்ற எண்ணம் பொது மக்களிடத்திலே பரவினால் இன்னும் அதிகமான பணம் கிடைக்கும். நமது அரசின் வருவாயைப் பெருக்க வசதியாக இருக்கும். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்த்து இதைப் பற்றி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படி வருகிற வருமானம் நம்முடைய நிதிநிலைமையைப் பெருக்க உதவும் என்று கூறிக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE : Sir, on behalf of the Swatantra Party I wish to participate in the discussion and offer a few remarks on the Governor's Address. On behalf of the party I have moved an amendment to the motion of thanks bringing home to this House the seriousness of the unemployment and underemployment problem. I wish to stress in this context that there is no use trying to blame the Centre or blame ourselves. The real fact is that the policies of the Centre will never be helpful to the State. Sir, I will be happy if the Government can point out a single instance where the Central Government has evolved a policy which is employment oriented or which will improve job opportunities in any State. There in the Centre we have the terrible spectacle of a Lady Prime Minister sitting there and a coterie of Ministers surrounding her day in and day out. There is nothing but simple anarchy, there is nothing but show of power and there is an attempt made every day to topple some State Government or other and to bag as many members as possible. That is the only spectacle we see in the Centre. When this is the spectacle in New Delhi, in the Governor's Address something has been mentioned about the Finance Commission, etc. I feel it is absolutely irrelevant. What do you expect from this Government of distinguished Indira Gandhi and her coterie, when their entire attempt has been to strengthen their position, rig up the entire election machinery and also rig up the voters list which has been sent in haste. Tomorrow I have to meet the Commissioner of the Corporation of Madras to give my views about polling booths, etc., in the Park Town Constituency. They have got a list for the 28th and 29th Divisions, something like the one which was there for the previous

[Dr. H. V. Hande]

[1970 ஜனவரி 24]

election. Now Madras City has been divided into 120 divisions and the numbers of the divisions have also changed. I only wish to point out to this House the hasty manner in which the election campaign is operating.

The entire Central Government are unconcerned about the recommendations of the Finance Commission and about the requests that we have placed before them. They are only interested in strengthening their particular position. That is the terrible spectacle that we are facing to-day in the country. What I do suggest to this State Government is, 'completely dissociate yourself with the disgusted Central Government and do not have any truck with them'. Let them issue instructions to their Members in the Parliament to make a clear-cut statement that we have nothing to do with the Central Government because we cannot get anything from the Central Government. This Government must take an independent stand and not try to trail along with the unfortunate Central Government. This is my suggestion and I have made many such suggestions in this House before and many of them have been accepted. Actually, they are not my suggestions. They have come from our top leadership. Invariably we find that whatever Rajaji says to-day, happens to be a fact tomorrow. I am not such a big person to give such advice.

Now I come to one important point. How do we expect the Fourth Five-Year Plan to be implemented? Where is the Fourth Five-Year Plan? We suggested years ago planned plan holiday. But what is the position today? There is nothing but unplanned and anarchic plan. The entire Fourth Plan is completely put in the cold storage and so nothing can be expected out of it. So far as the Centre-State relationship is concerned, I have given my views.

Sir, no single policy of the Central Government is helpful to us. Whenever our Government bring forward a fine and beautiful policy like the removal of control on food, what is happening? The Union Minister of State for Food, Shri Shinde, issued a statement, 'Why controls on food have been removed without consulting the Union Government?'. Who is he to issue such a statement?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: திரு. ஹாண்டே அவர்கள் மத்திய உணவு அமைச்சர் நாம் கண்டிரோலை நீக்கியதை விரும்பாது, ஏன் நீக்கினீர்கள்? எங்கள் அனுமதியைப் பெறாது ஏன் நீக்கினீர்கள்? என்று கேட்டதாகச் சொன்னார்கள். அது சரியல்ல. அப்போது அவர்கள் இங்கே வந்திருந்தார்கள். கண்டிரோலை நீக்கியிருக்கிறோம். இதற்கு மத்திய சர்க்கார் ஒப்புதல் அளிக்க வேண்டும் என்று நாங்கள் கேட்டபோது, கண்டிரோலை எடுத்ததை ஆதரித்தார்கள், அதோடு இங்கிருந்தே டெல்லிக்கு டெலிபோன் செய்து இவர் டெல்லி போவதற்குள்ளாகவே எங்களுக்கு மத்திய சர்க்கார் ஒப்புதலைக் கிடைக்க செய்யவும் உதவினார்கள். மத்திய சர்க்காரின் ஒப்புதலும் எங்களுக்குக்

1970 சனவரி 24] [திரு. ப. உ. சண்முகம்]

கிடைத்துவிட்டது. நாம் கண்டிருக்கிற எடுத்ததை அவர்கள் ஆதரித்தார்கள். ஏன் எடுத்தார்கள் என்று இந்த அரசாங்கத்தைக் கேட்கவில்லை.

DR. H. V. HANDE : I am very grateful to the Hon. Minister for revealing this secret. As far as I am concerned, it had been a secret. I have to depend on the report published in the front page of 'The Hindu' to the effect that Shri Shinde opposed the removal of control on food. But now the Hon. Minister has stated that Shri Shinde has been helpful. Whatever it is, I leave the matter at that stage.

Now, I come to the problem of N.G.O.s. This problem has been there for a number of years. Really this Government have applied their mind. But I would like to bring to the attention of the Hon. Chief Minister the feeling of dissatisfaction among the N.G.O's. that the Pay Commission has been thrust upon them just to shelve or postpone the whole problem. I understand the N.G.O's. representatives met the Hon. Chief Minister recently and if only we dispel the fears entertained by them, it would be a good thing. There is a feeling among them they have been summarily disposed of by the Hon. Chief Minister by saying, 'Look here,' there are so many other people who are suffering more'. In fact there is a circular in that regard and I am prepared to pass it on to the Hon. Chief Minister for necessary action. Now the N.G.O.s are in a frustrated mood as they were during the Ministry of Thiru Bhaktavatsalam. They may be a nucleus in the Secretariat and in the districts but they are a powerful nucleus who can influence the public at large. If they are dissatisfied, it would do no good to the State and so I would request the Hon. Chief Minister to appreciate their feelings and give serious attention to their problems.

Regarding statues, with all respect I would tell one thing. I have personally a high regard for our late revered Anna. In fact I had the good fortune of moving with him very closely. He stood for certain excellent principles. He stood for self-respect. He stood for the freedom of man. He stood for democracy. He had sacrificed his life for those principles and in his last days he had not bothered about anything else. That was the personality that we miss to-day. In this connection, I would request the Ministry not to exploit his name. Some years ago some people tried to exploit the name of our revered Mahatma Gandhi but what was the result? Lakhs of statues were built for Mahatma Gandhi all over the country and in all the States. But what is the spectacle that we have seen in the Gandhi Centenary Year. In Ahmedabad we saw the tragic spectacle of thousands of Hindus and Muslims being physically manhandled and butchered. If Gandhiji had been alive, what would he have said or done. Similarly, we must ponder over the principles enunciated by Anna, and we must not exploit his name for other purposes. That is the most important point that I would like to mention.

[Dr. H. V. Hande]

[1970 ஜனவரி 24]

We conduct birthday functions and we spend lavishly and people talk about that. We also spend lavishly on the publication of booklets connected with the birthday of leaders. Some people collect large sums of money in the name of birthday functions and I know Hon. Ministers are against it. But ultimately what happens is that they try to exploit persons like small merchants and others and demand 'nankodai' and if they do not give it, they threaten to take action against them. All these things take place. That is why even Rajaji has told us not to bring out a souvenir and if anyone does against his advice, he will take him to task. That is why I request the Ministry not to exploit the name of Anna. They must act on the lines of what late Kennedy said: 'I am watching persons who went to the Moon'. So, also Anna is watching every movement. (Thiru K. Vinayakam: What is the point) The point is, let us not try to have statues indiscriminately here and there. If we really want to perpetuate the memory of our revered Anna, there is a method. Cancer Institute has been set up in Conjeevaram and that is a very good thing. A college is also proposed to be named after him and that is a very brilliant idea. But this country cannot afford to have costly marriages or costly functions. This country is a poor country. That is the only point that we have to bear in mind.

Now I come to the last point with regard to Hosur.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: சிலைகளைப்பற்றி டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் சொன்னார்கள். கொள்கைகளை மாத்திரம் கடைப்பிடித்தால் போதும், சிலைகள் தேவையில்லை என்று சொன்னார்கள். அதே அளவிலே கோயில்களிலே சிலைகள் தேவையில்லாமல் புராதன கொள்கைகளை மட்டும் கடைப்பிடித்தால் போதும் என்று சுதந்திராக கட்சியினர் கருதுகிறார்களா?

DR. H. V. HANDE: I am very grateful to the Hon. Chief Minister. He has indirectly told what I missed to tell. Let us not deify a person. If Anna were alive, he would not have asked me to deify anybody. Let us follow his principles. Let us not convert him into God. Let us not convert Rajaji or even Gandhiji into God. I am thankful to the Hon. Chief Minister for understanding that Let us not deify anybody.

I want to act as a sort of 'conveyor belt' to the Hon. Chief Minister. I may tell him about Mr. Bhaktavatsalam's statement in the House regarding police excesses during student-unrest days; What did he tell? He said this: "Don't rake up old facts. Facts which I am reading are correct." Then the Leader of the Opposition and the Deputy Leader of the Opposition did not agree in the Assembly. I did not agree. Mr. Anbazhagan did not agree. We succeeded in getting an Adjournment Motion in the Council. What I say is, it is inherent in Police blood. Tomorrow anybody can come to that position. Right from Jalianwala Bagh and then during British days, they are doing this sort of thing. They are used to this. During present days also it is going on. But now, in a democracy, there is the threat of M.L.A. who can come out

1970 ஜனவரி 24] [Dr. H. V. Hande]

and find out facts. In fact it is not possible for Mr. Venkatasamy to go in the streets. People say: "We voted for you. We listened to your views. What is the result? People have been mercilessly beaten." It is being exploited on certain other sides. When I had gone there to examine some witnesses, one began a speech and myself and Mr. C. R. Narasimhan told him that we had not come there to listen to his speeches but that we wanted to meet witnesses and find out whether people had been beaten. There are two aspects of the case. The self-respect of the people has been completely nullified. It is a crime to destroy or disturb a statue. What happens when a statue is disturbed or when an attempt is made to destroy it, is a force is unleashed afterwards on all sides. In Salem also it happened. I have got the instance. A statue of Anna was destroyed and under Sections 297 and 427, a few persons were arrested. Yesterday the Hon. Chief Minister was talking. I request him not to threaten M.L.As. We are not bothered about "M.L.A. ship". I am not bothered much. If I am not elected as M.L.A. next time, I won't be bothered. I will mind my work. The Hon. Chief Minister mentioned to the Hon. Member Thiru Kothandaramiah that he would bring out all facts. What has the Member got to fear? May be his relations are involved. It may be true. What I say is, bring a charge against the concerned. I have nothing to hide. I have given all facts. But I can tell you this. The Police feel that Mr. Kothandaramiah's son is involved.

* மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: ஒரு சிலையை யாருக்கும் தெரியாமல் இரவோடு இரவாகச் சேதப்படுத்தி—ஒருவர் இருவராக இருந்தால் பரவாயில்லை—இதற்கும் கூட்டமாகச் சேர்ந்து திட்டமிட்டு—இருக்கிறார்கள். இன்னொரு கருத்தை அவர்கள் சொன்னார்கள். சுதந்திராக கட்சியின் கருத்தைச் சொல்கிறார்களா என்று நினைத்தேன். சிலை வைப்பது கூடாது என்ற கருத்தைச் சொன்னார்கள். சுதந்திராக கட்சியின் கருத்தைச் சொல்கிறார்களா என்னவோ தெரியவில்லை. நான் முழுவதும் சொன்னால் சுழகத் தோழர்கள் கொதிப்படைவார்கள் என்பதால் சொல்லவில்லை. அங்கே அண்ணா அவர்களின் சிலையைச் சேதப்படுத்தியவர்கள் தலையை இரண்டாக உடைத்திருக்கிறார்கள், உடல் வேறு தலை வேறு என்ற அளவுக்கு இரண்டாகியிருக்கிறார்கள். இதற்கும் பிறகு நான் முதலமைச்சர் ஆக இருக்கிறேன் என்ற காரணத்தினாலும் நாட்டிலே அமைதி நிலவ வேண்டுமென்பதினாலும் தெலுங்கர்கள்—தமிழர்கள் சச்சரவு ஏற்படக் கூடாது என்ற காரணத்தினாலும் நானும் மற்ற அமைச்சர்களும் இதைத் தாங்கிக் கொண்டிருக்கிறோமே தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை. இவ்வளவு கொடுமை இழைக்கப்பட்டிருக்கின்ற நிலையில் போலீஸார், வன்முறையில் ஈடுபட்டவர்களைக் கைது செய்திருக்கிறார்கள். இதுவே கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்காரர்கள் செய்திருந்தால் பாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் இவ்வாறு பேசுவார்களா என்பது தெரியவில்லை. தன்னுடைய கட்சிக்காரர்கள் எம்.எல்.ஏ.-க்கள் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்ற காரணத்தினாலேதான் இப்படிப் பேசுகிறார்களோ

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1970 ஜனவரி 24]

என்னவோ தெரியவில்லை. நான் எம்.எல்.ஏ.-க்களை மிரட்டுவதாகச் சொன்னார்கள், நான் மிரட்டவில்லை. இதிலே யார் யார் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் என்பதை எம்.எல்.ஏ.-க்களேதான் என்னிடத்திலே வந்து சொன்னார்கள். அப்பொழுதுதான் என்னுடைய மகனும் சம்பந்தப்பட்டு இருக்கிறான் என்று சொன்னார்களே தவிர நான் மிரட்டவில்லை. புயல் அடங்கி அமைதியை ஏற்படுத்த நானும் ராஜாஜி அவர்களும் முயற்சி செய்து சமரசத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். அதைத் தொடர்ந்துதான் கைதுசெய்யப்பட்டவர்கள் சமரசத்திற்குப் பின் விடுவிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதற்குப் பிறகு கற்பனை செய்துகொண்டு அமைதியில்லாத சூழ்நிலை இருப்பதைப்போலப் பேசுவது, முயற்சிகளை மேற்கொண்டு சமரசத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கின்றவர்களின் செயல்களை நினைவில் கொள்ளாது பேசுவது, அழகல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE : For the past three days this House and people outside have been hearing the Government's point of view. I would request hon. Members to listen to me patiently for three or four minutes and after that I shall answer all questions.

My submission is that persons who are responsible for the breaking of the statue are at fault. I have told that. In Salem also a similar thing happened. What is the information Government got from the Police? Government can send one of their own members to find out the actual facts. What I want is an enquiry. of impartial nature. If that is done, you will find out that the Police have tried to mislead the Government. The Police had advised the Ministry wrongly. It would have been better if an impartial enquiry had been ordered. No doubt breaking the statue of a leader will create passion. But let us see what actually happened in a calm manner. Before the breaking of the statue, certain things had taken place. When the Headmaster of the school was in the act of pacifying the students and trying to explain the meaninglessness of their emotional outburst, police had come in. We condemn that the breaking of the statue was wrong. Whether it is done by this or that party, we condemn it. Let us not forget one thing, namely, that the people who had been beaten were the students. முதலமைச்சர் அவர்கள் கொதிப்படையாமல் இருக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். நான் இங்கே கொதிப்படையாமல் இருந்தாலும் வெளியிலே மக்கள் கொதிப்படையாமல் இருக்கிறார்களா என்று பார்க்கவேண்டும். I have got proofs. I have got the figures. Let there be a public enquiry. I will place all facts.

What I want to say is that the Collector and Deputy Superintendent of Police have given wrong advice. They have said that somebody has broken the statue. Actually Sri Kothandaramiah's son is not concerned with it. Three or four of his relatives had been rounded up. The Police were trying to mislead the Government. That is the common phenomenon with any police official who is given unlimited powers. My request to the Hon. Chief

1970 ஜனவரி 24] [Dr. H. V. Hande]

Minister is this. 'Please appoint a Commission of Enquiry'. If the Ministry feels that by this their self-respect would be affected, you can ask anyone from your party, any of your party Members, Sri Rajaram, to come and investigate. I am only trying to help the Ministry. I am not trying to cast aspersion on anybody. If an impartial investigation is made, you will know what had been done by the Superintendent of Police and the Collector. The self-respect of the people of the locality is involved here.

No doubt when a statue of a leader is broken, passions will be roused. I know the feelings of the Hon. Chief Minister. If a leader's statue is broken, there will be feeling. I will feel the same thing if Rajaji's statue is broken. But let us analyse the facts here. Let the people who had done the wrong be punished. Let us know what the Police had done. Anna has asked people to fight for the self-respect. What has happened is that the self-respect of the people of Hosur is affected. That is my point. Let us consider the effect of the statement of the Hon. Chief Minister yesterday, on the people of Hosur.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, முதலமைச்சர் அவர்கள் பொறுமையோடு இருக்க வேண்டுமென்று கூறியதன் பேரில் இவ்வளவு நேரம் நான் பொறுமையோடு இருந்தேன். இப்போது நிலைமையை விளக்க வேண்டுமென்று முன் வந்திருக்கிறேன். அடிக்கப்படுகின்றவர்கள் தெலுங்கர்களா தமிழர்களா என்ற பிரச்சினையை விளக்கியாக வேண்டும். ஹோசூரில் நான்தான் அண்ணாவின் சிலையைத் திறந்து வைத்தேன். சிலையைத் திறந்த பிறகு கூட பல முறை ஹோசூருக்குச் சென்றிருக்கிறேன். ஹோசூர் திரைப்பட அரங்கில் தமிழ்ப்படம் காட்டினால் கூட தமிழ்ப் படத்தைப் பார்த்துவிட்டு வருகின்ற தமிழர்களை அடிக்கின்றவர்கள் தெலுங்கர்கள். ஹோசூரைப் பொறுத்தமட்டில் அண்ணாவின் சிலையை உடைத்தெறிந்தான பிறகு சமரசம் ஏற்பட்டுவிட்டது. முதலமைச்சர் அவர்கள் பெருந்தன்மையோடு பொறுத்துக் கொண்டார்கள். அங்கு இருக்கின்ற தமிழர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டுமென்று முதலமைச்சர் அவர்களுக்குத் திருக்கோயிலூரில் இருந்து கேட்டுக் கொண்டேன். அதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். அங்கு இருக்கின்ற போலீசார் தக்க நடவடிக்கை எடுத்திருந்தால் சிலையை உடைத்திருக்க முடியாது. போலீசார் நடவடிக்கை எடுக்கத் தவறி விட்டார்கள் என்று எங்கள் தரப்பில் பேசப்பட்டது. அங்குள்ள மக்கள் அடிக்கப் படுகிறார்கள் என்று சொல்லுவது சரியல்ல. இப்போது சமரசம் ஏற்பட்டு ஒரு அமைதியான சூழ்நிலை ஏற்பட்டுவிட்டது. அதைக் கெடுக்கும் வகையில் மீண்டும் வேண்டுமானால் வழக்குத் தொடரட்டும் என்றெல்லாம் பேசிக் கொண்டிருப்பது அங்கத்தினர் அவர்களுக்குச் சரியாகாது. திரு. ராஜாஜி போன்ற தலைவர்கள் தலையிட்ட காரணத்தால்தான் முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒத்துக் கொண்டார்கள். குறிப்பிட்ட சட்டமன்ற உறுப்பினருடைய பிள்ளை

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

[1970 ஜனவரி 24]

செருப்புக்காலோடு அண்ணா சிலையை எட்டி மிதித்து உடைத் திருக்கிறார். அண்ணா சிலையைச் செருப்புக் காலோடு எட்டி உதைத்து உடைத்ததைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்க வேண்டுமென்று அங்கத்தினர் கருதுகிறாரா? அண்ணாவின் சிலையைச் செருப்புக் காலோடு எட்டி உதைத்து உடைத்த பிறகும் கூட நாங்கள் காட்டி வரும் பொறுமையையும், முதலமைச்சர் அவர்கள் காட்டி வரும் பெருந்தன்மையையும் நினைத்துப் பார்க்காமல் தவறான தகவல்களை வைத்துக் கொண்டு அங்கத்தினர் அவர்கள் பேச வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

DR. H. V. HANDE: Sir, I request you to give me a few minutes in view of what the Food Minister has said. Let us have an investigation. If it is a fact, if somebody has done like that, definitely let him be booked. Let us not get excited. Under the chairmanship of Mr. B. Venkataswamy the statue was unveiled. That is point No. 1. Point No. 2 is that they have apologised. With the permission of the Speaker, I will read the apology.

Assurance given to the Collector on 12th December 1969 at 7 p.m. the parents and elite of Hosur Town and the Members of the Legislative Assembly of both constituencies assembled at the Taluk Office and have given the solemn undertaking as follows:—

We the undersigned people of Hosur solemnly feel and regret very much the unpleasant incident that has happened to the statue of 'Arna'. Suppose the statue of Mahatma Gandhi in Mylapore is defamed and we insist on an apology from the Member representing Mylapore. How ridiculous it would be!

"We beg pardon and pray that those taken into custody and arrested and remanded may be released and the action in class may be dropped."

People including two M.L.As. were made to sign the apology under duress. The citizens were told that unless a letter of apology was given, those kept in the lock-up would not be let off.

"We further assure that there will not be any such incident hereafter and we assure to erect the statue by collecting donations from the public. We all pray that this undertaking may be accepted. We also regret all the unpleasant happenings on that day." Suppose in my constituency something happens without my knowledge or motivation, How can I be asked to give an apology? That is why I request the Hon. Minister to understand the feelings of the people in the entire area. I only say that we will solve this particular point without getting excited. We are very proud of the fact that Rajaji came forward with a donation. What does it show? It shows the mahatma in him. It shows that there is an attempt at the highest level. The feelings of the people must be assuaged. The Chief Minister can put confidence and faith in me. I have never let down the Chief Minister. I, Sir, am talking very honestly. You can send even one of the members of your own party. I am not specifying who he should be. You will know that the Collector and the Deputy Superin-

1970 ஜனவரி 24] [Dr. H. V. Hande]

tendent of Police there are trying to ruin the D.M.K. Government just as some I.A.S. officers tried to ruin the Bhaktavatsalam Government by adopting a wrong policy.

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH : Sir, I heard the statement of the Hon. Minister for Food. I have already said that the information given to the Hon. Chief Minister is not correct, it is twisted, coloured and misleading. He has the reports of the Collector and the Police Officers. I wish to say that the information given to the Hon. Minister is a deliberate lie.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : Deliberate lie may be expunged.

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH : I said also 'incorrect'.

DR. H. V. HANDE : It may be treated as saying 'different from what we know'.

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH : Try to understand the position by sending somebody. Even on the 9th I sent a telegram to the Chief Minister to find out the truth. Only after knowing the truth, we can come to correct conclusions. The information supplied by the officers is not correct. I request the Hon. Chief Minister to arrange for finding out the truth.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : ஹோசூர் சம்பந்தமாகப் பேசப்படுகின்ற பேச்சுக்கு கருத்தமாக நான் கொள்ளுகின்ற பொருள் 'தப்பித்துக் கொண்ட பிறகு இங்கு வீரப் பிரதாபம் காட்டப்படுகிறது' என்பதுதான்.

THIRU B. VENKATASWAMY : Sir, on a point of personal explanation. I would like to express a few ideas regarding the damage to the statue. We regret and we also feel for it. Our Hon. Chief Minister and our Hon. Minister for Food seem to think otherwise. The people there have got great respect towards 'Anna'. Only because of the great respect for him, I presided over the function and unveiled his statue.

(Mr. Chairman, Thiru N. Dharmalingam rang the time bell), I will finish soon. The statue was damaged only due to police interference in the Training School, when the boys were being advised by the Headmaster. The boys got lathi charge and only afterwards this thing happened. Only after this humiliation the boys went in a procession and some anti-social elements also joined them. I request the Hon. Chief Minister to take our views also. Whenever we approach him, he says 'I am not prepared to take your views. This is not democracy. Let him take our views also. Some people are misleading him. Let him take the views of both sides and then judge.

* திரு. ஆ. கருப்பையா : தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்கள் தம் உரையை ஆரம்பிக்கும்போது நமது இதய தெய்வம் அண்ணா அவர்களுக்கும், மறைந்த தலைவர்களுக்கும் தம்

[திரு. ஆ. கருப்பையா] [1970 ஜனவரி 24]

அஞ்சலியைச் செலுத்திக் கொண்டு ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். அதேபோல் நானும் என் அஞ்சலியை அவர்களுக்குச் செலுத்திக் கொண்டு பேசுவதற்கு முற்படுகிறேன்.

ஆளுநர் அவர்கள் தம் உரையில், இந்த ஆண்டு நம் நாடு எவ்வளவு பெரியதொரு நெருக்கடியான கட்டத்தைத் தாண்டியிருக்கிறது என்பதைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்நேரத்தில் எதிர்க் கட்சியில் இருக்கும் காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் ஒன்றுமே இங்கு நடக்கவில்லை என்ற முறையில் பேசியதோடு மட்டுமல்லாமல் நம் நாட்டு நெருக்கடியான நிலைமையைச் சமாளிப்பதற்காக வடக்கில் உள்ள பேரரசிடம் பணம்பெற்று இங்குள்ள மக்களுக்கு நன்மை செய்ய முற்பட்டபோது அதைத் தடுக்கும் விதத்தில் பணம் கொடுக்க வேண்டாம், இங்கு நல்ல விளைச்சல் இருக்கிறது என்று திரு. காமராஜ் அவர்கள் சொன்னார்கள். யு.பி. போன்ற இடங்களுக்குச் சென்று தமிழ்நாட்டிற்கு எவ்வளவு பணம் கொடுத்திருக்கிறார்கள், பார்த்தீர்களா, இதை என் நீங்கள் கண்டிக்கவில்லை என்று வினாடிகேட் என்ற முறையில் சிண்டு முடிந்து விட்டார்கள். அவற்றை ஒன்றும் பொருட்படுத்தாமல் மத்திய அரசு நமக்கு நிதி வழங்கியுள்ளது. அதற்காக இந்த மன்றத்தின் சார்பாக அவர்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அப்படிப் பணம் கொடுக்க வேண்டாம் என்று சொன்னதோடு மட்டுமல்லாமல் இங்கு ஏற்பட்ட பஞ்சம் தொடர்ந்து ஒரு ஆண்டு அல்லது ஆறு மாத காலம் மேலும் நீடித்திருக்காதா என்று மேடைதோடும் முழங்கி வந்தது கிராமங்களில் உள்ள மக்களுக்குத் தெரியும். அதன் பிரதிபலனை டெல்லிக்குச் சென்று தமிழ்நாட்டிற்கு உதவி கொடுக்க வேண்டாம் என்று சொன்னார்கள். புராண காலத்தில் மழை பெய்விக்கும் சக்தி இந்திரன் கையில் இருந்ததாம். அதேபோல் இப்போது மழை பெய்யும் சக்தி டெல்லியின் கையில் இருந்திருந்தால் இவர்கள் ஒரு போராட்டமே நடத்தி தமிழ் நாட்டில் மேலும் 6 மாத காலம் மழையே தலேகாட்டாத அளவுக்கு விலங்கு போட்டு இருந்திருப்பார்கள்.

இச்சமயத்தில் எனக்கு ஒரு கதை நினைவுக்கு வருகிறது. சிவ பக்தன் விஷ்ணு பக்தன் என்று இருவர் இருந்தார்கள். அதில் விஷ்ணு பக்தன் வாழ்க்கையில் வெற்றி பெற்று சந்தோஷமாக வாழ்ந்து கொண்டிருந்தான். சிவ பக்தன் அதைக் கண்டு பொறுக்காத, சிவபெருமானிடம் சென்று உங்களை நெற்றிக் கண்ணைத் திறந்து உலகை அழிக்கும் சக்தி இருந்தும் நான் வாழ்க்கையில் முன்னேற்றம் காணமுடியவில்லை, அதனால் விஷ்ணு பக்தன் முன்னேற்றம் காண்கிறானே என்றாலும், அதற்கு சிவபெருமான், இந்த வருடம் அவனை நான் பார்த்துக் கொள்கிறேன், நீ கவலைப்படாதே என்றாராம். இந்த ஆண்டு நான் மழை இல்லாமல் செய்து விடுகிறேன். அவன் நிலமெல்லாம் அதனால் பாழாகிவிடும் என்றாராம். சொல்லியபடி அந்த ஆண்டு மழை இல்லாமல் செய்து விட்டார். அதைக் கண்ட விஷ்ணு பக்தன்

1970 ஜனவரி 24] [திரு. ஆ. கருப்பையா]

விஷ்ணுவிடம் சென்று முறையிட்டானும், அதற்கு விஷ்ணு, நீ கவலைப்படாதே, அடுத்த ஆண்டு மழை பெய்யும், ஆகவே நீ விதைகளை அழித்து விடாதே, அதோடு இந்த ஆண்டு கிணறு, வடிகால்கள் இவற்றை சீர்செய்து வைத்துக்கொள் என்றாராம். அப்படியே அவன் செய்தான். அடுத்த ஆண்டு மழை பெய்தது, சிவபெருமானின் பக்தன் விதைகளை அழித்துவிட்டார், விஷ்ணு பக்தன் அவற்றை அழிக்காமல் வைத்திருந்ததால் அடுத்த ஆண்டு அவன் அவற்றை விதைத்து நல்ல லாபம் பெற்றான். அதைக் கண்டு மறுபடியும் சிவபக்தன் சிவபெருமானிடம் சென்று முறையிட்டானும். அதற்கு அவர், ஒரு களத்தில் போட்டு ஆறு ஏக்கர்களில் விளைந்ததைக் கொண்டு அடித்தாலும் ஒரு மூட்டைக்குமேல் போகாமல் நான் பார்த்துக்கொள்கிறேன் என்றாராம். அதுபற்றி விஷ்ணுவிடம் சென்று அவர் பக்தன் சொன்னபோது, பரவாயில்லை ஒவ்வொரு கட்டாகப் போட்டு களத்தில் அடி என்றாராம். அதன்படி செய்ததில் அவனுக்கு நல்ல மசகூல் கிடைத்ததாம். அதேபோன்று வரட்சிநிலை இன்னும் ஆறு மாதங்கள் நீடிக்காதா என்று காங்கிரஸ்காரர்கள் கனவு கண்டார்கள். அதே நேரத்தில் எங்கள் முதல்வர் அவர்கள், இந்த வருடம் மழை இல்லை, ஆகவே செய்யவேண்டியதைச் செய்துவிடுங்கள் என்று கூற ஏரிகள் பழுது பார்க்கப்பட்டு, தூர்வாரப்பட்டு, கிணறுகள், ஏரிகள் ஆழப்படுத்தப்பட்டன. கரைகள் செப்பனிடப்பட்டன. மழையும் பெய்தது. இப்போது அதன் விளைவாக எங்கு பார்த்தாலும் பச்சைப் பசேல் என்று தோன்றுகிறது. அதைக் கண்டு பொருமைப்பட்டு உங்களை அழித்தே திருவோம் என்கிறார்கள்.

அவர்கள் பேசுவதைப்பற்றி நாங்கள் கவலைப்படவில்லை. உங்கள் பேச்சு தரக்குறைவான பேச்சு என்பது அகில இந்தியாவிலேயே நினைக்கக்கூடிய அளவிற்கு வந்துவிட்டது. மதிப்பிற்குரிய உங்கள் பெரும் தலைவர் காமராஜ் மாநாட்டில் ஒரு பேச்சு பேசியிருக்கிறார்கள். இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்களுக்கு ஏனோ மனநிலை மாறி மாறி வருகிறது, அதுவும் நடுநிசியில் என்று பேசியிருக்கிறார்கள். இது கிராமங்களில் உள்ள மக்களுக்குத் தெரியாது என்று அவர்கள் நினைக்கிறார்கள். இது கிராமங்களில் உள்ள தாய்க்குலத்திற்குத் தெரியும். தாய்க்குல மக்கள் போங்கி எழும் காலம் வரத்தான் போகின்றது. அவர்கள் அதற்குத் தயாராக இருக்கிறார்கள். எங்களைச் சந்திப்போம் என்று கூறுகிறார்கள். தாய்க்குலம் உங்களைச் சந்திக்கக் காத்துக்கொண்டிருக்கிறது.

அடுத்து என் தொகுதிபற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். மழை பெய்திருந்தாலும் எங்கள் மாவட்டத்தில் ஒரு சில இடங்களில் பழைய நிலைமையே நீடித்திருக்கிறது. எங்கள் குறைகளை எங்கள் பக்கத்திற்கு வந்திருந்தபோது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் மிக ஆழ்ந்த அக்கறையோடு கேட்டார்கள். நான் அதிகமாகச் சொல்ல வேண்டாம். அவர்கள் என் தொகுதிக்குப் பல நல்ல காரியங்களைச் செய்வார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது.

[திரு. ஆ. சருப்பையா] [1970 ஜனவரி 24]

தாம்பரவாணி ஆற்றின் மேற்கே சிந்துபூந்துறையில் ஒரு பாலமும், ஒன்பது மைல்களுக்கு அப்பால் முரப்பநாட்டில் ஒரு பாலமும் இருக்கிறது. ஆகவே இடையில் மக்கள் போக்குவரத்துக்குக் கஷ்டமாக இருக்கிறது. விவசாயிகள் தங்கள் விளைபொருள்களை எடுத்துச் செல்ல பத்து மைல் சுற்றி திருநெல்வேலிக்கு வர வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே அரசாங்கத்திற்கும் திருவண்ணாமலைத் திற்கும் இடையில் ஒரு பாலம் அமைத்துத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்தச் சந்தர்ப்பம் கொடுத்ததற்காக என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. என். துரைபாண்டியன் : தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் உரையைப் பற்றிச் சிந்திக்கும்போது உண்மையிலேயே ஆளும் கட்சிக்கு சப்பைக் கட்டு கட்டுவதுபோல்தான் இந்த உரை இருக்கிறதே தவிர புதிய திட்டங்கள் ஏதாவது இருக்கிறதா என்றால் அப்படி ஒன்றும் இருப்பதாகக் காணவில்லை. இதை ஆளும் கட்சி அங்கத்தினர்களும், எதிர்க் கட்சி அங்கத்தினர்களும் ஒப்புக்கொள்வார்கள். எனக்கு முன் பேசிய திருநெல்வேலி மாவட்ட உறுப்பினர் அவர்கள் மறை அநகம் பெய்தாலும் என் தொகுதியில் ஒருசில இடங்களில் பழைய நிலைதான் இருக்கிறது என்று சொல்லி அதை அப்படியே விட்டு விட்டார்கள். திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் உள்ள சர்க்கார் சிப்பந்திகள், விவசாயிகள், மற்றுமுள்ள பொது மக்கள் ஆகியோர் கண் கலங்கி இந்த ஆண்டு என்ன செய்யப் போகிறோம் என்று நினைத்து அரசை நோக்கி எவ்வளவு தான் சப்தம் போட்டாலும் ஒரு பயனும் இல்லை. வடக்கு வாழ்கிறது, தெற்கு தேய்கிறது என்று சொல்லி வந்தார்கள். அதே போல் தென் திசையில் உள்ள எங்கள் மாவட்டம் பாரபட்சமாக நடத்தப்பட்டு வருகிறது என்பதைச் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது.

அறிஞர் மாண்புமிகு அண்ணா அவர்களுக்கு ஊர்தோறும் சிலைகள் எழுப்புகிறார்கள். அதில் யாருக்கும் வருத்தம் கிடையாது. அண்ணா அவர்கள் இந்த நாட்டில் பிறந்தார் என்றும் அவர்கள் இங்குதான் இருந்தார் என்பதையும் நினைவுபடுத்தும் வகையில் அவை இருக்கின்றன. பல சரித்திர நிகழ்ச்சிகளை நினைவில் கொள்ள கல்வெட்டுகள் வெட்டப்படுகின்றன.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்—தலைமை)

அதேமாதிரியாக நல்லவர்கள் யாராக இருந்தாலும் அவர்களுக்குச் சிலை எழுப்ப வேண்டும். ஆனால் அவர் என்ன சொன்னார் என்றால், 1967-க்கு முன்னாலே நாடு முழுவதும் ஒரு படி அரிசி போடப்படும் என்று சொன்னாரே தவிர, சென்னைக்கும் கோவைக்கும் மட்டும் தான் என்று அவர் எந்தக் கூட்டத்திலும் சொல்லவில்லை என்பதை நாம் நன்றாக அறிவோம். பிறகு, இந்த மன்றத்திலே பேசும் பொழுது, படியரிசி நிச்சயம், 3 படி அரிசி எங்கள் லட்சியம், அதிலிருந்து ஏதேனும் நழுவினால் இந்த அரசை விட்டே அகன்று விடுவோம் என்று பல அங்கத்தினர்கள் பேசினார்கள். அது குறிப்பிடத்தக்கது. அண்ணா மறைந்து விட்டார்கள். இன்று

1970 ஜனவரி 24] [திரு. என். துரைபாண்டியன்]

நம் மதிப்பிற்குரிய முதலமைச்சரவர்களைக் கல்லக்குடிகொண்டான் என்று சொல்லி பெருமைப்படுகிறோம். ஏனென்றால் அவர் அன்றைக்குக் கல்லக்குடி போராட்டம் நடத்தினார், அவருக்கு அந்த வாய்ப்பு வந்தவுடனே அவர் அதைச் செய்து கொடுக்கிறார். அதுதான் மனிதனுடைய தன்மையாக இருக்க வேண்டும். நாம் எதை நினைக்கிறோமோ அந்த லட்சியத்தை வாழ்நாளிலே நிறைவேற்ற வேண்டும். அதேபோல, இன்று மதிப்பிற்குரிய அமைச்சராக இருக்கும் திரு. மதியழகன் அவர்கள் அப்பொழுது, எதிர்க்கட்சியிலே இருந்தபொழுது சின்ன இட்டிலியைக் கொண்டு வந்து இந்த மன்றத்திலே காட்டினார்கள். அவர் உணவுத்துறை அமைச்சராக வந்தவுடன் பெரிய இட்டிலியைக் கொடுத்திருந்தால் அவரையும் நாம் பாராட்டலாம். ஆனால் நல்லவேளையாக, அது நம்மால் செய்ய முடியாது என்று அவர் தானாக அகன்றுவிட்டார்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி உங்களுக்கு இட்டிலி கொடுத்துக் கட்டாது என்றுதான் அவர் அகன்றுவிட்டார்.

திரு. என். துரைபாண்டியன். இட்டிலி வேண்டுமென்பதற்காகத்தான், 3 படி அரிசி கிடைக்கும் என்ற ஒரே நோக்கத்திற்காகத்தான் மக்கள் உங்களுக்கு ஓட்டளித்தார்கள் என்பதை நீங்களும் மறுக்க முடியாது, நாங்களும் மறுக்க முடியாது.

இதற்குப்பின் நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய ப. உ. சண்முகம் அவர்கள் உணவு அமைச்சராக வந்திருக்கிறார்கள். மிகவும் வேகமாக வேலை செய்தார்கள் என்பதைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. உண்மையிலேயே அண்ணா அவர்கள் கொடுத்திருந்த அந்த வாக்குறுதியை மறந்து, எந்த லட்சியத்தை அவர் அன்று சொன்னாரோ அந்த லட்சியத்தை விட்டு, ரேஷனை எடுத்துவிட்டார்கள். ஆகவே, இந்த நிலையிலே உங்கள் கொள்கை என்ன என்பதை நாட்டு மக்கள் எதிர் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். முன்னோர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளுக்காக ஒரு விட்டைக் கட்டுகிறார்கள், பின்னால் வந்த பிள்ளைகள் விட்டைச் செப்பணிடுகிறார்கள். அந்த விட்டைக் கட்ட பல லட்சம் ரூபாய் தேவைப்பட்டிருக்கலாம். ஒருசில ரூபாய்களில் அதற்கு வர்ணம் பூசலாம். அதே போல் இந்த ஆளுநர் உரையிலே என்ன இருக்கிறது? பஸ்களைத் தேசிய மயமாக்கினோம் என்று சொன்னார்கள். அதைச் செய்தது காங்கிரஸ் கட்சியா இல்லையா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும்.

வறட்சி நிவாரணத்தை எடுத்துக்கொண்டால் அதிலும் பாரபட்சம். சில மாவட்டங்களுக்கு 3 கோடி ரூபாய்வரை கொடுத்திருக்கிறீர்கள். திருநெல்வேலி மாவட்டத்திற்கு மொத்தம் 78 லட்சம் ரூபாய்தான். அதிலும் நமது நண்பர் திரு. பாலகிருஷ்ணன் அவர்கள் பேசும்பொழுது அவருடைய தொகுதியில் 20 லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்யப்பட்டதாகச் சொன்னார்கள். அவர் ஆளுங்கட்சியை சேர்ந்தவர் என்பதால் அங்கு அவ்வாறு கொடுத்திருப்பார்கள் என்று எண்ணுகிறேன். நாங்கள் இரண்டு பேர்கள் இருக்கிறோம். ஆனால் மொத்தம் 4 லட்சம் கூட இல்லை. இருவர்

[திரு. என். துரைபாண்டியன்] [1970 ஜனவரி 24]

தொகுதி; அதிலும் ஊழல் இருக்கிறது என்று கொல்லும் பொழுது, சில அங்கத்தினர்கள் கூறுகிறார்கள், காங்கிரஸ் பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்கள்தான் செய்தார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். உண்மையிலேயே நான் கேட்கிறேன், அந்தப் பணம் பிளாக் டெவலப்மெண்ட் ஆபீசர் என்ற முறையிலே செலுத்தப்பட்டதா அல்லது பஞ்சாயத்து யூனியன் கமிஷனர் என்ற முறையிலே கொடுக்கப்பட்டதா என்று சொல்ல வேண்டும். பிளாக் டெவலப்மெண்ட் ஆபீசர் என்ற முறையிலே செலவழிக்கப்பட்டதா என்பதைப்பார்க்க வேண்டும். இரண்டும் ஒன்றல்ல. அதைத்தான் புரிந்துக் கொள்ள வேண்டும். பஞ்சாயத்து யூனியன் கமிஷனர் என்ற முறையிலே அந்தப் பஞ்சாயத்துக்களுக்கு அவர்மேல் அதிகாரம்வருகிறது.

அதேபோல், எங்கள் ஜில்லாவிலே, அம்பாசமுத்திரம் தாலுக்காவிலே ஒரு ஊழல். அங்கே கிணறு வெட்டுவதாகச் சொல்லி கிணறு வெட்டாமலேயே பி.டி.ஓ. அவர்கள் அந்தப் பணம் ரூ. 3000-ஐக் கையாடல் செய்து சஸ்பெண்ட் செய்யப்பட்டிருக்கிறார். அதுதான் ஊழல்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: அவர் செய்த தவறு ஊழலா? அல்லது அவரை சஸ்பெண்ட் செய்தது, குற்றத்தைக் கண்டுபிடித்திருக்கிறது ஊழலா?

திரு. என். துரைபாண்டியன்: அவர் செய்தது ஊழல். சில அங்கத்தினர்கள், காங்கிரஸ்காரர்கள் பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்களாக இருந்தார்கள், அதனால் பணம் ஊழலாகியிருக்கலாம் என்று சொன்னதால் நான் இதைச் சுட்டிக் காட்டுகிறேன். அதேபோல் எல்லா இடங்களிலும் கண்டு பிடித்தால் என்ன என்பதைக் கேட்க விரும்புகிறேன். சென்னை மாநகரத்தில் 10,800 குழாய்களைப் புதிதாகப் போட்டார்கள். அதுபற்றி நல்வெடியாக, விமரிசையாக தினத்தந்தி, மாலைமூரசு போன்ற பத்திரிகைகளிலே கொட்டை எழுத்துக்களிலே வருகின்றது. அந்தக் காரியங்கள் வரவேற்கத்தக்கவை. ஆனால் அந்தக் குழாய்கள் எப்பொழுது போடப்பட்டன? எப்பொழுதும் கள்ளத்தனம், திருட்டுத்தனம் நடப்பதெல்லாம் இருட்டிலேதான். அந்தக் குழாய்கள் இரவோடு இரவாகப் புதைக்கப்பட்டன. 25 அடிக்குக் கீழே போட வேண்டுமென்றால் உண்மையிலேயே 25 அடிகளுக்குக் கீழேயா போடப்பட்டன என்பதை நீங்கள் யோசித்து கணக்குப் பார்த்தால் தெரியும். அப்படி போடப்பட்ட குழாய்கள் இன்று ஒழுங்காக வேலை செய்கின்றனவா என்று பார்க்கவேண்டும். ஆகவே, இதை நாங்கள் ஊழல் என்று சொல்லாமல் என்ன சொல்வது?

இன்ஜினியரிங் படித்தவர்களுக்கு மத்திய சர்க்காரின் மூலமாக, அவர்கள் வேலையில்லாமல் இருந்தாலும் அவர்களுக்கு மாதம் 250 ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். அதேபோல ஆர்ட்ஸ் கல்லூரியில் படித்த பி.ஏ. பட்டதாரிகள் வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் முதலமைச்சரவர்களைச் சந்திக்க வேண்டுமென்று வந்தார்கள். ஆனால் அவர்களைச் சந்திக்க இடம்

1970 ஜனவரி 24] [திரு. என். துரைபாண்டியன்]

கொடுக்கவில்லை. அவர்கள் மாதாமாதம் 50 ரூபாய் ஸ்டைப்பென்ட் வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். அதையும் இந்தச் சர்க்கார் வழங்க வேண்டும். ஆகவே, இந்தச் சர்க்காரில் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை எந்த முறையிலே ஒழிக்கிறார்கள் என்பதைப் பற்றி ஆளுநர் உரையில் சொல்லவில்லை.

அடுத்தபடியாக ஆரம்பப் பள்ளியிலே வேலைபார்க்கும் ஆசிரியர்கள். அவர்களும் உங்களுக்கு இந்த அரசைக் கொடுத்தார்கள் என்பதில் எந்தவிதமான ஐயப்பாடும் கிடையாது. அப்படிப்பட்ட ஆசிரியர்கள் கன்னியாகுமரியிலேயிருந்து, 450 மைல்களைக் கடந்து, எத்தனையோ ஆயிரக்கணக்கான உபாத்தியாயர்கள் இங்கு வந்தார்கள். அவர்கள் 7, 8 கோரிக்கைகளைச் சொன்னார்கள். அதிலுள்ள முக்கியமான கோரிக்கை ஒன்றே ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தனியார் பள்ளிகளிலே வேலை பார்க்கும்பொழுது, அந்த மாணேஜ்மென்டார் அவர்களை நீக்கி விட்டால் அவர்கள் சர்க்காருக்கு அப்பீல் செய்தால் இலாக்கா மூலமாக, அந்த உபாத்தியாயர்களுக்கு மீண்டும் வேலை கொடுக்க வேண்டுமென்று உத்தரவு போட்டாலும், மேனேஜ்மென்டார் அந்த உத்தரவுக்குப் படியாமல் இருக்கிறார்கள். அந்த உபாத்தியாயர்களுக்கு இடம் கொடுப்பது இல்லை. அப்படிப்பட்ட மேனேஜ்மென்டார் மீது நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு இதுவரையிலே இந்தச் சர்க்காரிலே எந்தவிதமான சட்டமும் கிடையாது. அதற்கான வழிவகைகளைச் செய்திருக்கிறார்களா என்று பார்த்தால் தெரியவில்லை. அவர்களே சொன்னார்கள், ஐஸ் வைத்துப் பேசுகிறார்களே தவிர காரியத்தில் ஒன்றுமில்லை என்று.

அடுத்து, இந்தப் பட்டா வழங்குவதைப்பற்றி பெருமையாகச் சொல்லுகிறார்கள். அதற்குப் பத்திரிகை பலம் இருக்கிறது. அது இந்த அரசு வந்துதான் செய்ததா அல்லது இதற்கு முன்னாலேயும் செய்ததா? இதை அன்றே செய்தோம். அன்றைக்கும் ஆளுங்கட்சியாக இருக்கும்பொழுது நானும் பேசியிருக்கிறேன், இதுவரை மாற்றத்தைக் காணோம். நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு 5 ஏக்கர் நிலம் பட்டா கொடுக்கிறீர்கள். அந்தப் பட்டாவிற்குப் பின்னாலே, அதில் ஐந்து வருஷத்திற்குள் விவசாயம் செய்யா விட்டால் இந்த நிலத்தைப் பறித்துக் கொள்வோம் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறீர்கள், உண்மையாகவே நிலம் இல்லாமலிருந்த காரணத்தால்தான் அந்த நிலத்தைக் கொடுக்கிறீர்கள். ஆனால், அதில் கிணறு அடிப்பதற்குப் பணம் கிடைக்க இந்தச் சர்க்காரில் எந்தவிதமான சட்டமும் இல்லை. ஐந்து ஏக்கரா நிலத்தில் கிணறு அடிக்க வேண்டுமென்றால் அதற்குப் பேங்கிலே பணம் கொடுப்பதில்லை. பிளாக் டெவலப்மென்ட் ஆபீசிலும் பணம் கொடுப்பதில்லை. அதற்கு ஜாமீன் நிலம் வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். அவர்களுக்கு ஜாமீன் நிலம் கிடைப்பதில்லை. அவர்களுக்கு நிலமே கிடையாது. எனவே, நான் உங்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன், அந்த நிலத்தையே ஜாமீனாக வைத்துக் கொண்டு கிணறு அடிக்க நீங்கள் பணம் வழங்க வேண்டும், அப்படி இல்லை யென்றால் இந்தச் சர்க்காரே அங்கே அடித்துக் கொடுக்க வேண்டும்.

[திரு. என். துரைபாண்டியன்] [1970 ஜனவரி 24]

அடுத்தபடியாக, நிலவள வங்கி என்று அமைச்சர் ஆதித்தனார் அவர்கள் வருகின்ற நேரத்தில் ஊர் ஊராகச் சென்று அதைச் சொல்லுகிறார்கள். அப்படிச் சொல்வதையும் ஒழுங்காகச் சொல்லவில்லை. ஐந்து பைசா போஸ்ட் கார்டில் எழுதிவிடுங்கள் என்றார்கள். இப்பொழுது போஸ்ட் கார்டின் விலை 10 பைசா. ஆனால் அந்த வங்கிகளைப் போய்ப் பார்த்தால் அது நிலவள வங்கியாக இல்லாமல் வழுவழ வங்கியாகத்தான் தெரிகிறது. இப்படிப்பட்ட ஒரு நிலையை நாம் இன்றும் பார்க்கிறோம். குறிப்பாக நமது அமைச்சரவர்கள் எங்கள் நெல்லை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த அங்கத்தினர்களைத் தனித்தனியாகச் சந்தித்துக் கேட்குமாறு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அவர்கள் மன்றத்திலே பேசமாட்டார்கள், ஏனெனில் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்திருப்பதனால்.

தாமிரபரணி ஆற்றிலே தண்ணீர் இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். மழையும் இல்லை. அதனால் ராதாபுரம், விஜயநாராயணபுரம், நாங்குநேரி போன்ற இடங்களிலே இதுவரையிலும் கஷ்டம். இன்றும் குடிநீருக்கும், விவசாயத்திற்கும் என்ன செய்வார்கள்? எனவே, அவர்களுடைய கடனை ஒத்திவைக்க வேண்டும். வரிகளை வஜா செய்ய வேண்டும். அந்தப் பகுதியைப் பஞ்ச நிவாரணப் பகுதியாக ஆக்கவில்லை. மற்ற மாவட்டங்களிலே யெல்லாம் செய்ததைப்போல், வறட்சி நிவாரணம் செய்ய வேண்டிய காலத்திலே திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலே பஞ்ச நிவாரணம் செய்யப்படவில்லை. சர்க்கார் எங்கள் மாவட்டத்திற்கு ஒரு கோடி கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டோம். ஆனால் எங்கள் மாவட்டக் கலெக்டர் பரிந்துரை செய்யவில்லை. ஆகவே, இந்த அளவிலே அங்கிருக்கும் சூழ்நிலை பெரிய மோசடி செய்யும்படியான அளவில் இருக்கிறது. அந்த மக்கள் ஊடைவிட்டுச் சென்னைக்கே வந்திருக்கிறார்கள். இது உண்மையிலேயே விவசாய சர்க்காராக இருக்குமே யானால், கடற்கரையிலே வெட்டிக் குவிக்கச் செலவழிக்கக் கூடியதிலே, ஒரு பகுதியை அந்தப் பகுதிக்கு ஒதுக்கினால் போதும். இங்கு பேசிய ஒரு அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டதைப்போல் யானை கீழே சிந்திய ஒரு கவளம், அதற்கு அது பெரிதாகத் தோன்று விட்டாலும், அது ஆயிரக்கணக்கான எறும்புகளுக்குப் பயன்படுவதுபோல், அந்த மாவட்டத்து மக்களும் உங்களை வாழ்த்து வார்கள். அமைச்சர் ஊருக்கு வருகிறார். எனக்கு திருநெல்வேலி மாவட்டத்திற்கு இந்த நாளில் வருகிறார் என்று ப்ரொகிராம் வருகிறது. அதற்குப் பின்னால் மாவட்டச் செயலாளர்களினால் ப்ரொகிராம் நடத்தப்படுகிறது. தஞ்சாவூரில் நெல்பயிரை எலிகள் சாடுகின்றன என்றால், எனது மாவட்டத்தில் வட்டச் செயலாளர்களும், குட்டிச் செயலாளர்களும் அட்மினிஸ்ட்ரேஷனுக்கு உள்ளே புகுந்து சாடுகிறார்கள். அவர்கள் போட்ட ப்ரொகிராமைத் தான் பி.டி.ஓ. போடுகிறார். போனிலேயே சொல்கிறார்கள். அதைப்படி நடக்கிறது. எங்கள் ஊருக்கு அமைச்சர் அவர்கள் வருகிறபொழுது எங்குத் தெரியாமலே வருகிறார். நாங்கள் புறக்கணிக்கப்பட்டவர்களா? நாங்கள் இந்த நாட்டில் தமிழர்கள் இல்லையா? நாங்கள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள்

1970 ஜனவரி 24] [திரு. என். துரைபாண்டியன்]

இல்லையா? இந்தக் குற்றச்சாட்டை உதவி சபாநாயகர் மூலம் சபை முன்பு எடுத்து வைக்க விரும்புகிறேன். அமைச்சர்கள் எங்கள் தொகுதிக்கு வருகிறார்கள் என்றால், நாங்கள் அங்குள்ள தேவைகளைப் பற்றிச் சொல்லத் தயாராக இருக்கிறோம். குறைகளை எடுத்துச் சொல்லத் தயாராக இருக்கிறோம் என்று சொல்லி, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, ஒரே ஒரு சிறு விளக்கம் மட்டும் அங்கத்தினர் அவர்களிடத்திலிருந்து எதிர்பார்க்கிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் அவருடைய தொகுதிக்கு வருகிறபொழுது அங்கிருக்கிற வட்டச் செயலாளரையும், குட்டிச் செயலாளர்களையும் கேட்டுக் கொண்டு வருகிறார் என்று சொன்னார்கள். அங்கத்தினர் எப்பொழுதாவது அழைத்து அமைச்சர் வரவில்லையா? எப்பொழுதாவது அமைச்சரை அழைத்திருக்கிறார்களா? அல்லது வரலாமா, எப்பொழுது வரலாம், என்ன வேலை வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று அமைச்சர் கேட்க வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கிறார்களா?

திரு. என். துரைபாண்டியன் : அமைச்சர் அவர்கள் வரும் பொழுது சட்டசபை மெம்பர்களுக்குப் ப்ரொகிராம் அனுப்புகிறார்கள். அந்தப் ப்ரொகிராமில் எங்கள் ஊருக்கு வருகிறார் அல்லது பக்கத்து ஊருக்கு வருகிறார், ஒரு பள்ளி திறக்கிறார் என்று ப்ரொகிராம் வருகிறது. அந்தப் ப்ரொகிராமில் அப்படி எழுதப் பட்டிருக்கிறது. வட்டச் செயலாளர் சொல்லி வர வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. அதே சமயத்தில் எங்கள் ஊரைச் சார்ந்த ஒரு அரசாங்கப் பள்ளி, பஞ்சாயத்து யூனியன் பள்ளி எனது தொகுதியில் திறக்கிறார் என்றால், அடுத்த தொகுதியில் திறக்கிறார் என்றால், ராதாபுரம் தொகுதியில் பள்ளி திறக்கிறார் என்றால், அந்தப் பள்ளித் திறப்பு விழாவிற்கு ஒரு சட்டசபை மெம்பர் கிடையாது. எனது தொகுதி பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர் கிடையாது. குறிப்பாக எனது வேண்டுகோள் என்னவென்றால், அமைச்சர்கள் தனியார் வீடுகளில் சாப்பிடக் கூடாது. அப்படிச் சாப்பிடுவதன் காரணமாகத்தான் அரசாங்கத்தில் ஊழல்கள் நடைபெறுகின்றன. ரூ. 2,000 கொள்ளை அடித்த பி.டி.ஓ. அப்படிப்பட்டவர்களின் வீடுகளில் சாப்பிடுவதால், அவர் கலெக்டருக்குப் பயம் காட்டுகிறார், ஆபீசர்களுக்குப் பயம் காட்டுகிறார். எந்த அரசாங்கமாக இருந்தாலும் சரி, ஒரு அமைச்சர் வருகிறபோது தனியார் வீடுகளில் விருந்துண்ணக் கூடாது. சாப்பிடக் கூடாது அப்படிச் செய்வதால் அவர்களுக்கு வேண்டியவர்கள் என்று சொல்லி, அதைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு ஊரை எமாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று நான் குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தயவுசெய்து அங்கத்தினர் பேசிய கடைசி வார்த்தைகளைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். 'ஊரை எமாற்றுகிறார்கள்' என்ற வார்த்தைகளைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[1970 ஜனவரி 24]

திரு. என். துரைபாண்டியன் : நான் சொன்னதை அமைச்சர் அவர்கள் சரியாகப் புரிந்துகொள்ளவில்லை என்று நினைக்கிறேன். ஆபீசர்களும் மற்றவர்களும், அதாவது அமைச்சர்கள் யார் வீட்டில் தங்குகிறார்களோ, அவர்களும் ஊரை ஏமாற்றுகிறார்கள் என்றுதான் சொன்னேனே தவிர, மந்திரிகள் ஊரை ஏமாற்றுகிறார்கள் என்று சொல்லவில்லை.

*** திரு. என். சங்கரய்யா :** தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையின் மீது மார்க்சிஸ்டு-கம்யூனிஸ்டு கட்சியின் சார்பாக என்னுடைய பல தோழர்கள் ஏற்கனவே பேசியிருக்கிறார்கள். இறுதியாக மார்க்சிஸ்டு-கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியின் சார்பிலே இந்தக் கவர்னர் அவர்களின் உரையைப் பற்றி பின்வரும் கருத்துக்களை இன்று இந்தச் சட்டப் பேரவையிலே சமர்ப்பிக்க நான் முன் நிிற்கிறேன்.

ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையிலே மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து மாநில அரசாங்கத்திற்கு அதிகப்படியான அதிகாரங்கள் வேண்டும் என்ற கோரிக்கையிலும், அதிகப்படியான நிதி வசதி தேவைப்படுகிறது என்ற கோரிக்கையிலும் நாங்கள் பூரணமாக ஒன்றுபட்டிருக்கிறோம். அவ்வாறு இந்தக் கோரிக்கைகளைப் பெறுவதற்காக ஆளுநர் உரையிலே இதற்காகச் சில ஒய்வுபெற்ற நீதிபதிகளைக் கொண்ட ஒரு கமிஷன் போடப்பட்டிருப்பது பற்றி குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதைப் பொறுத்த வரையில், மத்திய அரசாங்கத்திற்கும், மாநில அரசாங்கங்களுக்கும் இடையிலே அதிகாரப் பிரிவினை செய்வதிலே, நிதி விவகாரங்களைப் பிரிவினை செய்வதிலே ஒரு சட்ட நுணுக்கப் பிரச்சினை இருப்பதாக நாங்கள் கருதவில்லை. இது ஒரு அரசியல் பிரச்சினை. ஜனநாயகத்தின் சார்பிலே இன்றைக்கு இந்த நாட்டில் எப்படிப்பட்ட கூட்டாட்சி தேவைப்படுகிறது, இது அரசியல் பிரச்சினை, இந்த அரசியல் பிரச்சினையைப் பற்றிப் பரிசீலிப்பதற்கு அரசியல் கட்சிகள் சம்பந்தப்பட்ட பிரபலஸ்தர்களைக் கொண்டு ஒரு கமிஷன் நியமிக்கப்பட்டிருந்தால், மிகவும் பயனுள்ளதாக இருக்கும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

தமிழகத்திலே இருக்கக்கூடிய அரசாங்கத்தின் பொருளாதார, சமுதாய நிர்ணயிப்புகளைப்பற்றி இந்த ஆளுநர் உரையில் குறிப்பிட்டிருப்பதிலே சில அடிப்படைக் கருத்து வேறுபாடுகள் எங்களுக்கு இருக்கின்றன என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். குறிப்பாக நம் அனைவருக்கும் நன்கு தெரியும். இந்திய நாடு ஒரு ஏழை நாடு. தமிழகம் அப்படிப்பட்ட ஏழை நாட்டின் ஒரு பகுதியாக இருக்கிற நேரத்தில், தொழில் துறை வளர்ச்சி ஏற்பட வேண்டும் என்று ஏற்கனவே தேசத்தின் விடுதலைப் போராட்டத்தில் நாம் போராடியபொழுது, அயல் நாட்டு பெரும் முதலாளிகளின் ஆதிக்கத்தை இந்திய தேசத்தினுடைய பொருளாதாரத்திலிருந்து வெளியேற்றுவதன் மூலம், சுதேசத் தொழில்கள் வளர்வதன் மூலம்தான் உண்மையிலேயே

1970 ஜனவரி 24] [திரு. என். சங்கரய்யா]

தொழில்வளர்ச்சி ஏற்படாமுடியும் என்று நாம் நம்பிக்கை கொண்டு இருந்தோம். இன்று தமிழகத்தினுடைய தொழில் வளர்ச்சி என்ற பெயரால் ஏற்பட்டு வரக்கூடிய சில சம்பவங்கள் வேதனைப்படத்தக்கவைகளாக இருக்கின்றன. அயல் நாட்டு தொழில் முதலாளிகளை நம்முடைய தமிழகத்தின் தொழில் வளர்ச்சியில் மேலும் மேலும் அதிகமாகச் சம்பந்தப்படுத்துவதற்கான வாய்ப்புகள் ஏற்பட்டுக் கொண்டு வருகின்றன என்பதை நான் மிகவும் வருத்தத்தோடு குறிப்பிட விரும்புகிறேன். உதாரணமாக, சேலம் உருக்காலை முழுதும் இணைக்கப்பட்ட ஒரு தொழிலாக ஏற்படுத்தப்படவேண்டும் என்று விரும்புகிறோம். ஆனால், '1968-69-ம் ஆண்டினுடைய தமிழகத்தில் தொழில் வளர்ச்சி, அதைப்பற்றி ஒரு பரிசீலனை' என்று தமிழ்நாடு அரசாங்கத் தொழில் இலாக்காவெளியிட்டிருக்கக்கூடிய அறிக்கையிலே 13-ம் பக்கத்தில் அவர்கள் என்ன குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள் என்றால்,

'A Japanese Company Marubeni Lida Company Limited, is interested in securing a contract for the export of about one million tonnes of pellets a year to the Steel Industry in Japan. The discussions with the Company are in an exploratory stage and a final decision on the proposal would have to be taken with the approval of the Central Government.'

என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதாவது சேலம் உருக்காலையில் இன்றைக்கு அதில் கிடைக்கக்கூடிய இரும்புக் கனியை உருளைகளாக (பெல்லட்ஸ்) உருட்டி, அந்த உருளைகளை ஐப்பானில் இருக்கிற ஒரு கம்பெனி மூலப் பொருளாக பயன்படுத்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்படுகிறது. சேலம் உருக்காலையில் கிடைக்கக்கூடிய உருளைகளை, நம்முடைய நாட்டில் கிடைக்கக்கூடிய மூலப் பொருளை, பிற நாட்டுத் தொழிலுக்காக அந்த நாடு இறக்குமதி செய்வதற்கு நாம் அனுமதிக்கக் கூடாது. தமிழகத்திலேயே ஒன்று பட்ட உருக்குத் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்துவதற்கு இந்த மூலப் பொருள் உதவ வேண்டும். இப்படிப்பட்ட யோசனை ஒன்று அரசாங்கத்தின் கவனத்தில் இருக்கிறது என்று கூறுவதே மிகவும் வருத்தப்படக்கூடிய விஷயம். அப்படிப்பட்ட யோசனைகளைக் கைவிட்டு விட்டு, தமிழகத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிற உருக்கு ஆலை தமிழகத்திலேயே எல்லாவிதமான உருக்குத் தொழிலையும் நிறைவேற்றக்கூடியதாக அமைய வேண்டும் என்பதை நான் வற்புறுத்திக் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

லெபர்டுலைசர் கம்பெனியைப் பொறுத்து வரையில், சுவர்னர் உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறது. தூத்துக்குடியில் ஆரம்பித்திருக்கும் உரத் தொழிற்சாலை சம்பந்தப்பட்டவர்கள், திரு. சௌத் இந்தியா ஏஜன்ஸிஸ் ப்ரைவேட் லிமிடெட் என்ற கம்பெனி ஒன்று உரத் தொழிற்சாலையை நடத்த முன் வந்திருப்பதாகவும், தமிழ்நாடு தொழில் வளர்ச்சிக் கழகத்தோடு சேர்ந்து, தனியார் ஒருவர் கோ-ஸ்பான்ஸராக மத்திய சர்க்காரில் லைசென்ஸ் கேட்டு இருப்பதாகவும் சொல்லப்படுகிறது. தமிழ்நாடு தொழில் அமைச்சர்

[திரு. என். சங்கரய்யா]

[1970 ஜனவரி 24]

அடிக்கடி கூட்டுத் துறை என்று சொல்கிறார்கள். நாங்கள் கூறுவது பெரு முதலாளிகள் ஆதிக்கத்திலிருந்து நாம் விடுபட வேண்டும். முக்கியமாக கேந்திரமான தொழில்களில், 45 கோடி ரூபாயில் நடக்கவிருக்கும் தொழிற்சாலையை, சிரமப்பட்டு ஆரம்பிக்கவிருக்கும் தொழிற்சாலையை தனிப்பட்ட முதலாளிகளுடைய பங்கிட்டோடு நடத்தினால், அது முதலாளிகளின் லாபத்தைத்தான் பெருக்கும். இதை மாநில அரசே தன் வசத்தில் நடத்த வேண்டும் என்பதுதான் மார்க்ஸிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் நான் கேட்பது.

தொழில் வளர்ச்சி என்று சொல்லும்போது, பெரும் முதலாளிகளை வளர்க்க வேண்டாம். தொழில் வளர்ச்சிக்கு பெரு முதலாளிகள் அவசியம் இல்லை என்பதற்கு மற்றொரு உதாரணமும் கொடுக்க விரும்புகிறேன். உங்கள் அனைவருக்கும் தெரியும், திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர் திரு. துரைசாமி கூடக் குறிப்பிட்டார்கள். 1969, ஆகஸ்ட் மாதத்தில், மின்சார அமைச்சர் இந்த மன்றத்திற்கு அளித்திருக்கும் அறிக்கையில்,

Considering that the Electricity Board is obliged to subsidise agriculture to the extent of Rs. 9 crores annually and the aluminium industry to the extent of about Rs. 1 crore, this must be considered as a good performance. என்று பக்கம் 2 இல் இரண்டாவது பாராவாக இருக்கிறது. இப்பொழுது தமிழ்நாடு அரசாங்கம், விவசாயிகளுக்கு மின்சாரக் கட்டணத்தை 8.25 பைசாவிலிருந்து 10 பைசாவாக உயர்த்தி விட்டது. ஆகவே, விவசாயத்திற்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் மானியம் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இங்கே குறிப்பிட்டிருக்கும் அலுமினியம் இண்டஸ்ட்ரிக்கு ஒரு கோடி ரூபாய் அளவிற்கு மின்சார வாரியம் சப்ளிடி, மானியம் கொடுக்கிறது என்றால், அந்தத் தொழிலை யார் நடத்துகிறார்கள்? தமிழகத்தில் ஒரு பிரபல முதலாளி நடத்துகிறார். அலுமினியத்திற்கு அதிகமான மின்சாரம் தேவைப்படுகிறது. உண்மைதான். ஆனால், அதில் கிடைக்கும் லாபத்தில் தமிழக அரசாங்கத்திற்குப் பங்கு கிடைக்கிறதா? மின்சாரத்தில் ஒரு கோடி ரூபாய் மானியம் கொடுக்கிறதே, இப்பொழுது போல இன்னும் 10, 15 ஆண்டுகளுக்குக் கொடுத்தால், அந்தத் தொழிற்சாலையையே இந்த மாநில அரசாங்கம் வாங்கக் கூடிய தொகை வந்துவிடும். அப்படி அரசாங்கமே நடத்துவதனால், ஒரு கோடி அல்ல ஒன்றரைக் கோடி என்றாலும் பரவாயில்லை, கொடுக்கலாம். அதிலிருந்து கிடைக்கும் லாபம் தமிழக அரசைச் சேரும். அந்தத் தொழிற்சாலையிலிருந்து பெறும் வருமானத்திலிருந்து, இந்த மானியம் கொடுப்பதற்குப் பதிலாக லாபத்திலே அரசாங்கத்திற்கு ஏதாவது பங்கு கிடைக்கிறதா? இன்றைக்குத் தொழில் வளர்ச்சி என்ற பெயரில் நாம் முதலாளிகளைப் பெருக்க வழி கோலக் கூடாது. இன்றைக்கு ஒரு தனியார் துறை இந்த மின்சார வாரியத்தை நடத்திக் கொண்டிருந்தால், தன்னுடைய மின்சாரத்தை ஒரு கோடி ரூபாய் அளவிற்கு மானியமாகக் கொடுப்பார்களா?

1970 ஜன்வரி 24] [திரு. என். சங்கரய்யா]

இன்றைக்கு அரசாங்கத்தின் கொள்கையைப் பற்றி ஆழமாகப் பரிசீலிக்க வேண்டும். இந்த ஆர். கே. வெங்கடசாமி நாயுடு என்பவர்தான் லக்ஷ்மி மில்சின் சொந்தக்காரர். சிறுமுகையில், சௌத் இந்தியா விஸ்கோஸ் கம்பெனி நடத்துகிறார். இந்த விஸ்கோஸ் கம்பெனிக்குத் துணைத் தொழிலாக, பல்ப் பளாண்ட், மரக் குழம்பு தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை ஒன்று ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பத்திரிக்கையில் வந்ததைப் பார்த்துச் சொல்லுகிறேன், இந்தச் தொழிற்சாலைக்கு மூலப் பொருள், நம்முடைய தமிழ் நாடு அரசாங்கம் தன்னுடைய காட்டிலாகாவிலிருந்து, இந்த மரக்கூழ் தயாரிக்க, ஒரு லட்சம் டன் பளுகும் மரப்பட்டை கொடுக்கவும், 50,000 டன் வாட்டில் பார்க் மரம் கொடுக்கவும் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது. இது என்ன விலையில்? மார்க்கெட்டில் அப்படிப்பட்ட பொருள் என்ன விலையில் விற்கப்படுகிறதோ, அந்த விலைக்கா, அல்லது மலிவான விலையிலா? விவரம் இல்லை. அமைச்சரவர்கள் அதைப்பற்றிக் கூறினால் மிகவும் சந்தோஷம் அடைவேன். இந்தத் தொழிற்சாலை மத்திய சர்க்காருடைய லைபரன்ஸ் இன்ஸ்டிடியூஷனிலிருந்தும், மற்ற நிறுவனங்களிலிருந்தும், தொகைகள் பெறப்பெற்று மூலதனம் போடப்பட்டிருக்கிறது. இதை நடத்தி பெரிய முதலாளிகளாகப் போகிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தன்னுடைய தேர்தல் அறிக்கையில் சொல்லாத ஒன்றை இன்றைக்குத் தொழில் அமைச்சர் திரு. மாதவன் கல்கத்தாவில் ஒரு மன்றத்தில் பேசும்போது சொல்லியிருக்கிறார். ஜனவரி 23-ம் தேதி பத்திரிகையில் வந்த செய்திப்படி.

He said that Government was not bound by any ideologies but wanted to adopt a pragmatic approach to industrial development.

அதாவது, தன்னுடைய அரசாங்கத்திற்கு எந்தவிதமான சித்தாந்தக் கொள்கையும் இல்லை என்றும், எந்த நேரத்தில் எது அவசியமோ, அப்படி முடிவு எடுப்போம் என்பது. நான் மத்திரி சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புவது என்னவென்றால் தேர்தல் நேரத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அதிகார பூர்வமான அறிக்கையை, அன்றாடம் அவர்களின் தலைமையில் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். அதில் தொழில் வளர்ச்சி பற்றியும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அந்தக் கொள்கைக்கும், இப்பொழுது தொழில் அமைச்சர் சொல்லிக் கொண்டு வரும் சித்தாந்தம் அற்ற அரசு என்பதற்கும் பெரும் வேறுபாடு இருக்கிறது. ஆகவே, அரசாங்கம் எந்த நிலையில் இருக்கிறது என்பதை விளக்க வேண்டும். தொழில் துறை பற்றித் தேர்தல் அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருப்பது.

“தொழில் துறையைப் பொறுத்தமட்டில் சோஷலிசம் பேசும் காங்கிரசு, பெரிய முதலாளிகளிடமே தொழில் துறையை ஒப்படைத்து விட்டதால், ஏழை பணக்காரன் பேதம் வளர்ந்து விட்டதுடன், அரசியலை ஆட்டிப் படைக்கவும், ஆட்சியை அடிமை கொள்ளவுமான வலிவும் ஆதிக்க உணர்வும் முதலாளிகளுக்குத் தடித்தும் போய் விட்டதுடன், பாசிஸம் உருவெடுக்கும் நிலை ஏற்

[திரு. என். சங்கராய்யா] [1970 ஜனவரி 24]

பட்டிருப்பது கண்டு கழகம் வருந்துகிறது. இந்த முதலாளித்துவ பிடியைப் போக்கிடும் முறையில் தொழில் துறையைத் திருத்தி அமைக்கும் திட்டத்தை மேற்கொள்ள கழகம் பொதுமக்கள் ஆதரவையும், ஆணையையும் எதிர் பார்த்து நிற்கிறது.”

நான் என்ன கேட்க விரும்புகிறேன் என்றால், இந்த அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருப்பதுபோல், திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு தமிழகத்தில் முதலாளிகளின் பிடியைப் போக்க நடவடிக்கை எடுக்கிறதா? அல்லது தொழில் அமைச்சர் சொல்லுவதுபோல—வேறு இடங்களிலும் அவர் அப்படிச் சொல்லி வருகிறார்—எப்படியாவது தொழில் ஏற்பட்டால் போதும் என்று சொல்கிறார். அந்தக் கொள்கையைப் பின்பற்றப் போகிறதா? கடந்த காலத்தில் ஆட்சியாளர்களும் இதையேதான் சொல்லி வந்தார்கள். இன்றைக்கு இவர் கூறுகிறார். சோஷலிச கொள்கைக்குத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும் உட்பட்டுத்தான் கடந்த பல ஆண்டுகளாகச் செயல்பட்டு வந்திருக்கிறது. அப்படி சோஷலிசக் கொள்கையை அமுல்படுத்தும் வகையில் செயல்பட வேண்டும். சாதாரணமாக சிறு சிறு தொழில்கள், நடுத்தரத் தொழில்கள் இவற்றைத் தனியார் துறைக்குக் கொடுக்கலாம் என்றாலும், கேந்திரமான தொழில்களைத் தொழில் அதிபர்களை வளர்க்கப் பயன் படுத்தக் கூடாது என்பது தான் எங்கள் கட்சியின் வாதம்.

இன்றைக்கு இம்பீரியல் செமிகல்ஸ் தொழிற்சாலைக்கு எண்ணூரில் தொழில் ஏற்படுத்த உதவி செய்கிறோம். அதேபோல, சென்னைக்கருகில் மணலியில் எண்ணெய் சுத்திகரிப்புத் தொழிற்சாலை சம்மந்தமாக, எஞ்சினியர்ஸ் இந்தியா என்பவர்கள் கொடுத்திருக்கும் ப்ராஜக்ட் ரிபோர்டின் படி ரூ. 200 கோடி தேவைப்படும் என்கிற திட்டத்தை தமிழக அரசு ஆராய்ந்து வருவதைப் பற்றி மகிழ்ச்சி. ஆனால் அதிலிருக்கும் பிரச்சினை என்ன வென்றால், மேற்கு ஜெர்மனி தொழில், பாங்கர் துது கோஷ்டி அரசின் சார்பில் பேச்சு வார்த்தை நடத்தி, நாப்தா வெடித் தொழிற்சாலையிலே மேற்கு ஜெர்மனி பங்கு போடத் தயாராக இருப்பதாகவும், அப்படி உதவி செய்யத் தயாராக இருப்பதாகவும் தெரிகிறது. மேற்கு ஜெர்மன் முதலாளிகளோ, ஜப்பான் முதலாளிகளோ அமெரிக்கா முதலாளிகளோ அல்லது இந்தியாவிலேயே இருக்கும் பெரிய முதலாளிகளோ அவசியம் இல்லை. தொழில் வளர்ச்சிக்குக் கஷ்டப்படும் சமயத்தில் இத் தொழிலில் முக்கியமாகக் கூட்டுத் துறை அவசியம் இல்லை, மாநில அரசின் பொறுப்பிலேயே எடுத்து நடத்த வேண்டும் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அதேபோல, விவசாயக் கொள்கையை எடுத்துக் கொண்டால்,

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன் திரு. சங்கராய்ய 'தொழில் அமைச்சர் ஏதோ சொன்னார்கள், அது திராவிட முன்னேற்றக் கழக தேர்தல் பிரகடனத்திற்கு மாறுபட்டது' என்றார்கள். 'ப்ராக்மாடிசு' என்றால், எந்த எந்த நேரத்தில் எப்படி யெல்லாம் அவசியமோ அப்படி என்றால், அது

1970 ஜனவரி 24] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

தவறு. நம்முடைய தொழில் அமைச்சர், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் தொழில் கொள்கையைத்தான் சொல்லி இருக்கிறார். அதேதொழில் கொள்கைதான் பின்பற்றப் படுகிறது. 'ப்ராக்கமடிக்' என்றால் பிரத்தியட்சமாக, செய்யக்கூடிய அளவில் செய்வது என்று தான் பொருள். எந்த எந்த நேரத்தில் எப்படி எப்படிச் செய்யலாமோ, அப்படிச் செய்வது என்று சொல்வது சரியில்லை. இன்னொன்று, சித்தாந்தம் கிடைப்பது என்று சொன்னதாகச் சொன்னார்கள். அப்படிச் சொல்லவில்லை. அது சரியில்லை. சிந்தாந்தம் இருக்கிறது. கோளத்தில் நம்பூத்திரிபாட் அரசில் முதலாளிகள் இல்லையா? முதலாளிகள் இருப்பது சரியில்லை என்பதால், அவர்களை ஒன்றும் செய்துவிடவில்லை என்பதும் தெரியும். ஆகவே, எங்களுக்குச் சித்தாந்தத்திலே நம்பிக்கை இருக்கிறது. ஆனால், நடக்கிற காரியங்கள், விஷயங்கள் இவைகளினால் இம் மாதிரியான கருத்துக்கள் இருக்கின்றன.

நாம் இன்றைக்கு ஒரு பொருளாதாரத் துறையிலே மாட்டிக் கொண்டிருக்கிறோம். டெல்லியின் பொருளாதாரத் துறையில் இருந்து வருகிறோம். தனியார் துறை, பொதுத் துறை இரண்டும் வளருவதற்காக நாம் பாடுபடுகிறோம். உதாரணமாக அலுமினியம் பாக்டரியைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அந்தத் தொழிற்சாலை தனியார் துறையிலே ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னாலும், நாமும் ஒரு பங்குதாரராக இருக்கிறோம். ஒரு கோடி ரூபாய் அளவில் நாம் பங்கு போட்டிருக்கிறோம். அலுமினியம் தொழிற்சாலை தனியார் துறைக்குப் போனது இந்த அரசாங்கத்தின் குற்றமல்ல. அதற்கு இந்த அரசாங்கம் பொறுப்பு அல்ல. மின்சாரத் தேவைகளுக்கு அலுமினியம் உபயோகப்படுகிறது. ஆகவே, உற்பத்திச் செலவுக்கும் கேந்திரத் தொழிலுக்கும் வகை செய்ய வேண்டியது அவசியம். 300, 400 என்ஜினியர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. விற்பனை வரியின் மூலமாக நமக்குக் கிடைக்கும் நன்மைகள் போன்றவைகளைக் கருத்தில் கொண்டுதான், தொழில்கள் மூலமாகக் கிடைக்கிற நன்மைகளையும் சேர்த்துத்தான் எந்தத் துறையில் எவ்வளவு முதலீடு போடலாம் என்று பார்க்கிறோம். அதேபோல உத்தொழிற்சாலைக்கு 50 கோடி ரூபாய் போடிருக்கிறது. (குறுக்கிடு அமைச்சர் அவர்கள் தவறாகச் சொல்லிவிட்டார்கள் என்று கூறியதற்கு நான் விளக்கம் அளிக்கவேண்டும். அரசாங்கத்துறை தனியார் துறை என்று இருக்கிறது. எங்களுக்கு இந் நாட்டுத் தொழில் வளத்தில் நிரம்ப ஆசையிருக்கிறது. 50 கோடி ரூபாய் போட்டு இன்னும் பத்து வருடங்களில் தொழில் அபிவிருத்தி ஏன் ஏற்படவில்லை யென்று சொல்வார்கள். டெக்ஸ்டைல் கார்ப்பரேஷனிலேகூட ஒரு இடத்தைப் பெற்றிருக்கிறோம். கோயம்புத்தூரிலே இருக்கும் திரு. மகாலிங்கம் அவர்களுடைய சக்தி பைத் தொழிற்சாலையிலே சர்க்கார் பணம் இருக்கிறது. இந்தத் தொழிற்சாலைகளை முதலாளிகள் நிறுத்தி விட்டாலும் நாம் பங்குதாரர்கள் என்ற முறையில் அத் தொழிற்சாலைகளை நடத்த முடியும். தொழில் கொள்கையில் நம்முடைய தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [1970 ஜனவரி 24]

கருத்துக்கள் முற்றிலும் இந்த அரசாங்கத்தின் கருத்துக்கள் தான் ஏதோ அன்றன்றைக்குச் சொல்லப்படுகின்ற கருத்துக்கள் அல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. என். சங்கரய்யா : தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்களுடைய குறுக்கீட்டினால் என்னுடைய நேரம் பாதிக்கப்பட்டது. கோளாவிலே திரு. நம்பூதிரிபாட் அவர்களுடைய அரசாங்கத் தத்திலே ஏதாவது அந்நிய முதலாளிகளுக்கும், இந்தியப் பெரு முதலாளிகளுக்கும் லைசென்ஸ் வழங்கப்பட்டிருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : தனி முதலாளிகளுக்கு லைசென்ஸ் வழங்கப்படவில்லை. எல்லாம் இடதுசாரிக் கட்சியின் மெம்பர்களுக்குச் செய்து வந்திருக்கிறது.

திரு. என். சங்கரய்யா : இல்லையென்று சொல்கிறேன். வலது சாரிக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த அமைச்சர் திரு. டி. வி. தாமஸ் என்பவர், ஜப்பானுக்குச் சென்று இருந்த நேரத்தில் கோளாவில் ஒரு தொழில் ஸ்தாபனத்தை ஆரம்பிக்கத் தனிப்பட்ட கம்பெனிக்குக் கொடுக்கப்பட்ட வாக்குறுதியை ஆட்சேபித்துத்தான் திரு. நம்பூதிரிபாட், தனியார் துறையில் தொழில்கள் வேண்டாம் என்று கூறிவிட்டார். ரசாயனம் உருக்கு போன்ற முக்கியமான தொழில்கள் அரசுத் தரப்பில் இருக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறேன். இத்தகைய எல்லாத் தொழில்களும் அரசாங்கத்திற்குச் சொந்தமாக இருக்க வேண்டும்.

தமிழ்நாடு அரசாங்கம் அலுமினியத் தொழிற்சாலைக்கு 1 அல்லது 1½ கோடி ரூபாய் மானியமாகக் கொடுத்தால் பரவாயில்லை என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். இன்றைக்குத் தமிழக அரசாங்கம் நடத்துகின்ற கட்சி தேர்தலிலே கூறிய, 'முதலாளித்துவப் பிடியைப் போக்கிடும் முறையில், தொழில் துறையைத் திருத்தி அமைக்கும் திட்டத்தை மேற்கொள்ள வேண்டும்' என்ற கொள்கையை கடைப் பிடிக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : சிலபேருக்குக் கொடுக்கப் பட்டிருக்கலாம். ரஷ்யாவில் இல்லையா?

திரு. என். சங்கரய்யா : அயல்நாடுகளிலுள்ள தனிப்பட்ட முதலாளிகளில் எங்களுக்கு நண்பர்கள் என்று கிடையாது. முதலாளிகள் சோவியத் நாட்டிலும் இல்லை, சீனாவிலும் இல்லை. அரசாங்கத்திற்குப் பொருளாதார உதவி தேவை யென்றால், அரசாங்க மட்டத்தில் உடன்பாடு ஏற்படுகிறது. அதற்கான உடன்பாட்டை நீங்களும் செய்து கொள்ளலாம். ஆனால் அயல்நாடுகளிலுள்ள முதலாளிகள் ஊடுருவதற்கு இடம் தரக் கூடாது. தொழில் கொள்கையை இந்த அரசு நன்றாக அமைத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக இன்னொன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தமிழ் நாடு அரசு போக்குவரத்து என்பதை நாம் உற்சாகத்தோடு ஏற்றுக் கொண்டோம். பஸ் போக்குவரத்தையாவது பூரணமாக

1970 ஜனவரி 24] [திரு. என். சங்கரய்யா]

மாநில அரசாங்கத்தின் சொத்தாக மாற்றுவதற்கு என்ன இடைஞ்சல் வந்தாலும் ஏற்று நடத்த வேண்டும். கொஞ்ச நஞ்சம் இருக்கிற கம்பெனிகளை எடுத்துக் கொண்டோம். ஆனால் பெரு லாபம் வரக்கூடிய, பெரிய கம்பெனிகளான டி.வி.எஸ்., எஸ்.ஆர். வி.எஸ்., ஏ.பி.டி.; போன்ற அதிக பஸ்களைக் கொண்ட நிறுவனங்களை எடுத்துக் கொண்டால் இன்னும் திறமையாகச் செயலாற்ற முடியும். அப்போதுதான் தேசிய உடமையாக்கும் திட்டம் முழுவதுமாக நிறைவேறும். உடனடியாக அரசு தீவிரமாக முயற்சி எடுக்க வேண்டும்.

இன்றைக்குத் தமிழ் நாட்டிலே உள்ள மக்கள் நம்பியிருப்பது விவசாயத் துறையைத்தான். இன்றைக்கு மாநில அரசாங்கம் இத் துறையில் பின்பற்றக்கூடிய இந்தச் கொள்கையை மாற்ற வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் வற்புறுத்த விரும்புகிறேன். அவ்வாறு நான் சொல்லும்போது எங்கள் கட்சியினுடைய கொள்கையை நிறைவேற்றுங்கள் என்று சொல்லவில்லை. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தன்னுடைய தேர்தல் அறிக்கையில் என்ன கூறியிருக்கிறார்களோ அவற்றையேதான் செயல்படுத்துங்கள் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். 1967-ம் ஆண்டு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தன்னுடைய தேர்தல் அறிக்கையிலே கூறியிருப்பது இது தான்.

“காங்கிரஸ் அமைப்பு ஏழைகளுக்குக் கேடு செய்திடுவதாகவே இருப்பதனால்தான் முற்போக்கான திட்டம் என்று விளம்பரம் பெற்ற நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் சத்தற்றதாகிவிட்டது. கங்கிரசைக்கைப்பற்றி ஆட்டிப் படைக்கும் நிலச் சுவாந்தாரர்கள் நில உச்சவரம்புச் சட்டத்தையே உருக்குலைத்துவிட்டனர். அவர்களைத் தடுத்திடும் ஆற்றல் இன்றைய காங்கிரஸ் கட்சிக்கு இல்லை.

“தி.மு. கழகம் இந்தச் சட்டத்தில் உள்ள ஓட்டைகளை அடைத்து, இந்தச் சட்டத்தின் பிடியிலிருந்து தப்பித்துக்கொள்ள நிலச்சுவாந்தாரர்கள் செய்துகொண்ட ஏற்பாடுகளின் போலித் தன்மையைக் கண்டறிந்து நடவடிக்கை எடுக்கத் திட்டமிடுகிறது.”

“உழப்பவனுக்கே நிலம் என்ற திட்டத்தை அமுலாக்கக் கழகம் உறுதி கொண்டிருக்கிறது.”

“நிலமற்றவர்களுக்கு நிலம் தருவதுடன் அவர்கள் நல்ல முறையில் விவசாயம் செய்திடத் தேவைப்படும் வசதிகளை தந்திட முனையும்”.

என்பதாக மிகவும் முக்கியமான வாக்குறுதிகள் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மேற்கண்ட நிலச் சீர்திருத்தத்திற்கு திருத்தம் வேண்டுமென்பதில் மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியோ அன்று ஒன்று பட்டிருந்த கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியோ, திராவிட முன்னேற்றக் கழகமோ எவ்விதக் கருத்து வேற்றுமையும் கொண்டிருக்கவில்லை. நில உச்சவரம்பை 15 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் என்று குறைக்க வேண்டும். இருக்கக்கூடிய நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தில் உள்ள ஓட்டைகளை

[திரு. என். சங்கரய்யா] [1970 ஜனவரி 24]

அடைக்க வேண்டும் என்பதற்காக அன்றைக்கே அண்ணா அவர்களது தலைமையில் பேரணி ஒன்றை திரு. பத்தவத்சலம் அவர்களுக்கு எதிராக நடத்தியிருக்கிறீர்கள். சமீபத்தில் டெல்லியில் முதல் அமைச்சர்கள் மகாநாடு நடந்திருக்கிறது. அங்கு மத்திய உள்துறை ஆட்சி “பசுமைப் புரட்சி என்று சொல்வது எல்லாம் ஒரு சிலருக்கு பசுமையாக இருக்கலாம். உழுகின்ற விவசாயிகளுக்கு, குத்தகை, வாரக்காரர்களுக்கு பசுமை இல்லை” என்று சொன்னார்கள். நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தை தீவிரப்படுத்த வேண்டுமென்று அந்த மகாநாட்டில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சென்னைக்கு வந்தவுடன் பத்திரிகை நிருபர்கள் அவரைச் சந்தித்து தமிழ்நாட்டில் 30 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் என்பதை 15 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் என்று குறைக்கப் போகிறீர்களா என்று கேட்டபோது இப்போது அப்படிப்பட்ட உத்தேசம் இல்லை என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அதனைக் கேட்டு தமிழக விவசாயிகளுடைய உள்ளம் வேதனை அடைந்திருக்கிறது.

நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தின் அடிப்படையை திட்டக் கமிஷன் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. குத்தகை விவசாயிகள் நிலக்காரருக்குக் கால் பங்கைக் கொடுத்தால் போதும் என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது.

கேரளாவில் நிறைவேற்றப்பட்ட நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால் உச்சவரம்பு 12 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கராக வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. மடாலயங்களுக்குச் சொந்தமான நிலங்களை ஏழைகளுக்கு விநியோகம் செய்வதற்காக மேற்கொள்ளப்படுகிறது. அரசாங்கமே அவைகளுக்கு ஆண்டுதோறும் ரொக்க உதவி அளிப்பதாக ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. நிலமற்ற விவசாயிகளுக்கும், வீடு இல்லாதவர்களுக்கும் 10 சென்ட் நிலம் மனைக் கட்டிற்காக அளிக்கும் திட்டமும் வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

தமிழ்நாட்டில் இருக்கக்கூடிய பொருளாதாரத்தின் தன்மையை எடுத்துப் பார்த்தால் 80 சதவிகிதம் வருமானம் விவசாயத்தில் இருந்து வருகிறது. கணபதியா பிள்ளை கமிஷன் ரிப்போர்ட்டை எடுத்துப் பார்த்தால் தஞ்சை மாவட்டத்து விவசாய உழவர்களுக்கு வருடத்தில் 7 மாதம் வேலை கிடையாது. இப்படி இருக்க அடிப்படையாக விவசாய நிலச் சீர்திருத்தத்தைக் கொண்டு வராளிப்பால் எப்படி வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை நீக்க முடியும்? பசுமைப் புரட்சி என்பது பெரிய பெரிய மிட்டாதார் களுக்கு, பிராசுதாரர்களுக்கு பசுமையை உண்டாக்கக் கூடியதாக வேண்டுமானால் இருக்குமே தவிர எழை விவசாயி, குத்தகை விவசாயிக்கு எவ்வித நன்மையும் கிடைக்காது. காரணம் இவர்கள் நிலத்திற்கு சொந்தக்காரர்கள் அல்ல. உழைப்பவனுக்கே நிலம் தருவோம் என்று தேர்தல் நேரத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் மக்களுக்கு அளித்த அடிப்படை வாக்குறுதியை ஆட்சிக்கு வந்து 3 ஆண்டுகள் கழித்த பிறகும் கவர்னர் உரையில் சூசகமாகக் கூட இந்தச் சர்க்கார் நிறைவேற்றி வைக்கும் என்று கூற முன் வராததற்கு வருந்துகிறேன் என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

1970 ஜனவரி 24] [திரு. என். சங்கரப்பா]

இப்போது நிதி அமைச்சராக இருப்பவர்—முன்பு ரெவின்யூ அமைச்சராக இருந்தபோது எத்தனையோ முறை காம்ப்பிரிஹென் சிவ் லாண்டு ஸெஜிஸ்ட்ரேஷன் வரும் என்பதாக பல முறை உறுதி அளித்திருக்கிறார்கள். காலஞ்சென்ற அண்ணாதுரை அவர்கள் விவசாயிகளுக்குபோதுமான பாதுகாப்புகள் அளிக்க இருக்கிறோம் என்று உறுதி கூறியிருக்கிறார்கள். ஆட்சிக்கு வந்து 3 வருடங்கள் ஆகியும் கவர்னர் உரையில் அதைப் பற்றி ஒரு குறிப்பும் இல்லாதது வருந்த தக்கதாகும்.

அதோடு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தனது தேர்தல் அறிக்கையில் “குறிப்பாக உழவர் மீதுள்ள கடன் சுமை அதிகமாகிக் கொண்டே போவதால், அதைத் தடுத்தி நிறுத்தி (குறிப்பிட்ட கால அளவுக்காவது) கடன் தொல்லையில் இருந்து மீள, கடன் நிவாரண மசோதாவைக் கொண்டுவர கழகம் விரும்புகிறது” என்று கொள்கைப் பிரகடனம் செய்திருக்கிறார்கள். அத்தகைய கடன் நிவாரண மசோதாவும் கொண்டுவரப்படவில்லை. 1937-ல் தான் கொண்டுவரப்பட்டது. இன்றைக்கு பல கிராமங்களிலே விவசாயிகள் ஈட்டு வட்டி, கந்து வட்டி என்று வாங்கி தவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். லேவாதேவிக்காரர்கள் கிராம மக்களின் பொருளாதாரத்தையே உறிஞ்சிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அரசு கடன் நிவாரணச் சட்டத்தைக் கொண்டுவரவில்லையானால் விவசாய பெருங்குடி மக்களை பாதுகாக்க முடியாமலேயே போய்விடும் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்குச் சுதந்திராக கட்சி மெம்பர் இங்கே பேசும் நேரத்தில் மார்க்சிஸ்ட் சம்பூனிஸ்டுக் கட்சியைத் தாக்கி விமரிசனம் செய்தார்கள். 1970 சனவரி 18-ம் தேதி கல்கி பொங்கல் மலரில் என்ன சொல்லியிருக்கிறார்கள்? “சுதந்திராக் கட்சியின் முக்கிய நோக்கங்களில் ஒன்று உணவுக் கட்டுப்பாட்டை நீக்குவது என்பது. தி.மு.க.வுக்கு அதாவளித்த சுதந்திரக் கட்சி அன்பர்கள் இது காரும் தி.மு.க. உணவுக் கட்டுப்பாட்டைத் தொடர்ந்து நடத்தி வந்ததில் மிகவும் அதிருப்தியும், மனத்தாங்கலும் உற்று வந்தனர். இப்பொழுது அவர்கள் உள்ளம் குளிரும். தி.மு.க. அரசு பிரத்தியட்ச நிலையை உணர்ந்து சுதந்திராக் கட்சியின் முக்கியக் கொள்கைகளை அமுலுக்குக் கொண்டுவரத் தயங்காது என்று நிரூபித்திருக்கிறது” என்று எழுதியிருக்கிறார்கள். நிச்சயமாக எனக்குத் தெரியும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கும் சுதந்திராக் கட்சிக்கும் பொருளாதாரத் திட்டத்தில் மலைக்கும், மடுவுக்கும் உள்ள வித்தியாசம் இருக்கிறது. அவர்களுக்கு தி.மு.க. தங்கள் கொள்கைகளை அமுலுக்குக் கொண்டுவரும் என்கிற எண்ணம் எப்படி இன்றைக்கு ஏற்படுகிறது.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : தங்களைப் பாராட்டிக் கொள்ள எழுதியிருக்கலாம். அதைத் தவிர சுதந்திராக் கட்சி கட்டுப்பாட்டை நீக்கவேண்டும் என்பதற்காக இந்த அரசு நீக்கவில்லை. நாட்டில் இன்றுள்ள நிலையை கவனத்தில் கொண்டு இப்போது கட்டுப்பாடு தேவையில்லை என்று கருதியதால்தான்

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [1970 ஜனவரி 24]

நீக்க முன் வந்திருக்கிறது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு என்று தனிக் கொள்கைகள் இருக்கின்றன. லட்சியங்கள் இருக்கின்றன.

திரு. என். சங்கரய்யா : சுதந்திராக் கட்சிக்கும் தங்களுக்கும் கொள்கை வேறுபாடு இருக்கிறது என்று கூறியதற்கு நன்றி. இன்று இங்கே பேசிய சுதந்திராக் கட்சி உறுப்பினர் திரு. ஹாண்டே அவர்கள் “இன்று நாங்கள் கூறுவதுதான் நாளை நிறைவேறி வருகிறது” என்று குறிப்பிட்டார்கள். அப்படி தி.மு. கழகத்தின் கொள்கை மாறி வருவதைப்போலத் தோன்றுகிறது. தேர்தல் காலத்தில் ஜனநாயக அடிப்படையில் இவர்கள் மக்களுக்குக் கொடுத்த வாக்குறுதிகளை ஆண்டு 3 ஆகியும் நிறைவேற்றி வைக்க கொஞ்சம்கூட முன்வராத காரணத்தினால்தான் அடிப்படையிலேயே சந்தேகம் எழுந்திருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : மார்க்சிஸ்டுகளிடம் நல்ல கொள்கை இருந்தால் அதை நிறைவேற்றினால் அதற்காக நாங்கள் அவர்களாகவே அதிகவிட்டோம் என்பதும் சரியல்ல. அது அவர்களுடைய கொள்கையாதலாலே தமிழ்நாட்டுக்கு அது மேன்மை அளிக்கக்கூடியது என்றாலும் ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டோம் என்று மறுக்கிற வைதிக மனப்பான்மையும் கிடையாது. நாங்கள் பதவிக்கு வந்தவுடன் இருந்த நிலைமையைப் பரிசீலித்தோம். கட்டுப்பாடு அப்போது தேவை என்பதனால் தொடர்ந்து அமல் படுத்தினோம். 1970-ல் நிலைமை மாறி வந்திருப்பதனால் கட்டுப்பாடு தேவையில்லை என்று நினைத்தோம். எடுக்கிருக்கிறோம். உண்மைக்கு மாறாக இதில் பொருள் காண்பது சரியானது அல்ல.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, கட்டுப்பாடு நீக்கத்தைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன். யாருடைய விருப்பத்திற்காகவும் கட்டுப்பாட்டை நீக்கவில்லை. கட்டுப்பாடு தேவையில்லை என்று உணர்ந்ததனால் எடுத்தோம். மீண்டும் தேவைப்பட்டால் யாருக்காகவும் பயப்பட மாட்டோம். கொண்டு வருவோம். யாருடைய விருப்பத்திற்காகவும் நீக்கவில்லை. யாருக்கப் பயந்தும் கொண்டுவரப் போவதில்லை. இப்போது இருக்கின்ற நிலைமையில் எடுக்கிருக்கிறார்கள். தேவைப்பட்டால் அரசு கட்டுப்பாட்டை கொண்டுவரத் தயங்காது என்று தான் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தம் அறிக்கையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதை கங்கள் தங்களுக்குச் சாதகமாக பொருள் கொள்வதில் பயன் இல்லை.

திரு. என். சங்கரய்யா : தலைவர் அவர்களே, யாருடைய நிர்ப்பந்தத்திற்கும். கொண்டுவர வேண்டுமென்றே அல்லது நீக்கிவிட வேண்டுமென்றே சொல்லுகின்ற நிர்ப்பந்தத்திற்கும் ஏற்பச் செய்கிறார்கள் என்று யாரும் சொல்லமாட்டார்கள். ஆனால் தமிழகத்திலே யதார்த்தமாகப் பார்த்தால் 1 படி அரிசி போடுவோம் என்று அவர்கள் சொன்ன நேரத்திலே எங்கள் மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியானது அதை வற்புறுத்தவில்லை, காரணம் அது பொருள்

1970 ஜனவரி 24] [திரு. என். சங்கரய்யா]

தார சாத்தியம் இல்லை என்று சொன்னோம். அவர்கள் ஒரு படி அரிசி என்ற முறையிலே வாக்குறுதி மக்கள் மத்தியிலே கொடுத்தார்கள். இன்றைக்கு நிலைமை என்ன? நியாய விலைக்கடைகளில் ரூ. 1.36 பைசாவுக்குக் கிடைத்த படி அரிசி இன்றைக்கு கண்ட்ரோல் நீக்கப்பட்டிருப்பதன் காரணத்தினால் 1.80 பைசாவுக்குக் குறைந்து வாங்க முடியவில்லை. இதன் காரணமாக சாதாரண மக்கள், நடுத்தர மக்கள் பூராவும் நிச்சயமாகப் பாதிக்கப்பட்டு ஒரு படிக்கு 50 பைசா அல்லது 60 பைசாக் கூடுதலாகக் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. இதை யாரும் மறுக்க முடியாது. இப்படிப்பட்ட நிலைமை சாதாரண மக்களைப் பாதிக்கிறதா இல்லையா என்பதைச் சிந்திக்க வேண்டும். சென்னை கோயம்புத்தூர் இந்த இரண்டு விடங்களில் மாத்திரம் 200 ரூபாய்க்குக் குறைந்த வருமானம் உள்ளவர்களுக்குச் சலுகை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைத் தமிழ்நாட்டில் உள்ள எல்லா இடங்களுக்கும் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டாமா? அரிசி கிடைக்கிறதா இல்லையா என்பது பிரச்சினையல்ல. என்ன விலைக்கு விற்கிறது என்பதையும் பார்க்க வேண்டும். விலைகள் உயர்ந்தால் மீண்டும் கட்டுப்பாட்டை கொண்டுவருவோம் என்று சொல்வது பொருத்தமாக இருக்காது. சாதாரண மக்களுக்கு நியாயமான விலையில் தமிழகம் பூராவும் அரிசி கிடைக்க ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் மக்கள் மத்தியிலே விவசாயத் துறையிலே, தொழில் துறையிலே, தொழிலாளர் துறையிலே ஜனநாயக முற்போக்குச் சக்திகளை வளர்க்கக்கூடிய முறையிலே மக்களிடையே மாபெரும் மாற்றங்களை ஏற்படுத்தக்கூடிய முறையிலே கொள்கைகளை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE : I rise because the hon. Member referred to my speech. மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் திரு. சங்கரய்யா அவர்கள் சொல்லும் பொழுது . . .

MR. DEPUTY SPEAKER : Mr. Venkataswamy is going to speak from your Party. He can make his representation. If everyone were to make his representation, how can I carry on the business?

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : ராஜாஜி அவர்கள் இன்று சொல்வது நாளைக்கு உண்மையாகும் என்றுதான் சொன்னேன். கம்பூ, லிஸ்ட் கட்சி அதை ஏற்றுக்கொண்டாலும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஏற்றுக்கொண்டாலும் இருக்கிற விஷயத்தைத்தான் சொன்னேன்.

*ஹாஜி ம. மு. பீர் முஹம்மது : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மேதகு ஆளுநர் அவர்களின் உரையின் மீது இந்திய யூனியன் முஸ்லீம் லீக் சார்பில் நன்றி தெரிவித்துப் பேச வாய்ப்பளித்ததற்காக நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1970 ஜனவரி 24] [ஹாஜி ம. மு. பீர் முஹம்மது]

தை பிறந்தால் வழி பிறக்கும் என்று சொல்வார்கள், மணத்திற்
காக மனம் ஏங்கிக்கொண்டு இருக்கும் மங்கையர்கள் நம் நாட்டில்
இத் தை பிறந்ததும் தமிழ்நாடு அரசின் உணவுக் கட்டுப்பாட்டு
நீக்கத்தினால்—செந்நெல் அரிசியுடன் செங்கரும்பு வெல்லத்துடன்
பொங்கலிட்டு—வச்ச நருநெய்யுருக்கி தன் வாழ்க்கை துணை
நல்லாருக்கு மங்கையர் படைத்து மகிழும் வேளையில் உணவுக்
கட்டுப்பாட்டை நீக்கிய அமைச்சரவையை வாழ்த்துவது மூலம்
என்னுடைய மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்—உணவுக்
கட்டுப்பாடு நீக்கத்தைப் பாராட்டுகிறேன், வரவேற்கிறேன்.

உணவுக் கட்டுப்பாடு நீக்கப்பட்டிருப்பதைப் பாராட்டி
வாழ்த்துகின்ற நேரத்திலே—இறைவன் அவனுடைய அருளால்
காப்பாற்ற வேண்டும்—ஒரு வேளை மழையின்மையால் திடீரென்று
நெருக்கடி நிலைமை ஏற்பட்டு பாதிப்பு ஏற்படுமானால் அந்த நிலை
மையிலே தமிழ்நாட்டு விவசாயத் துறையைப் பாதுகாக்கும் வகை
யில் விரைவில் ஆங்காங்கு குழாய்க் கிணறுகளை அமைத்து
பசுமைப் புரட்சித் திட்டத்திற்கு அனுசரணையாக ஏற்பாடுகளைச்
செய்ய முயற்சிகள் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தட்டுப்பாடின்றி உணவுப் பொருள் எங்கும் கிடைக்கிறது என்
றாலும் கட்டுப்பாட்டு விலையைவிட ஓரளவுக்கு விலை கூடியிருக்கிற
பிரத்தியட்சமான உண்மையை நாம் உணர்வோம். விலையேற்றம்
இன்னும் ஏற்படாமல் அரசு கவனம் செலுத்த வேண்டுகிறேன்.

நம்முடைய தமிழ்நாட்டில் வறட்சி ஏற்பட்ட நேரத்தில்
நிலைமை வறண்டுவிடாது துள்ளியெழுந்து மத்திய சர்க்காரை
அணுகி நம்முடைய பிரதம அமைச்சரை அழைத்துவந்து தமிழ்
நாட்டு வறட்சி நிலைமைகளை எடுத்துக்காட்டி ஏறக் குறைய
பதனைந்து கோடி ரூபாய் வரையிலும் வாங்கியிருப்பது இதற்கு
முன்னர் ஆட்சியிலிருந்தவர்களிடம் காணாத புதுமை. சிறிய
உள்ளம் படைத்த பெரிய மனிதரெல்லாம், மத்திய அரசிடமிருந்து
உதவித் தொகை கிடைக்கப்பெற்று இந்த ஆட்சிக்கு நல்ல பெயர்
ஏற்பட்டுவிடுமே என்ற எண்ணத்தில், அது கிடைப்பதற்கு எதிரி
டையாக முயற்சிகளில் ஈடுபட்டிருந்தாலும் அவர்களுடைய
முயற்சிகளை எல்லாம் முறியடிக்கும் வகையில் நம்முடைய அரசு
மத்திய அரசிடமிருந்து அதிகமாக நிதி பெற்றிருப்பது மனமாரப்
பாராட்டத் தக்கதாகும்.

பெறப்பட்ட நிதி தமிழகத்தின் பல்வேறு மாவட்டங்களுக்கு
மத்தியில் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தாலும், அப்படி ஒதுக்குவதில் ஏற்றத்
தாழ்வு இருந்தாலும், திருநெல்வேலி மாவட்டத்தைப் பொறுத்த
வரையில் குறைந்த அளவு நிதிதான் கிடைத்திருக்கிறது என்பதை
மிக வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த வறட்சி நிதி
பயன்படுத்தப்பட்ட நிலை ஊழல் நிறைந்தது என்று சிலர் கூறினா
ர்கள் உண்மையிலேயே ஊழல் நிலை இல்லை. துயர் துடைப்புப்
பணிகள் மிகச் சிறப்பாகச் செய்யப்பட்டு நல்ல முறையிலே பயன்
படுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1970 ஜனவரி 24] [ஹாஜி ம. மு. பீர் முஹம்மது]

நம்முடைய நாடெங்கிலும் பரவலாக நல்ல மழை பெய்திருந்தாலும் எங்களுது திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் சில பகுதிகளில் போதிய அளவு மழை பெய்யாத காரணத்தினால் மானுமாரிக் குளங்களில் தண்ணீர் நிறையவில்லை; அப்பகுதிகளில் துயா துடைப்புப் பணி வேலைகளை மேலும் தொடந்து செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1968-69-ஆம் ஆண்டுகளில் மட்டும் ஏழு முஸ்லீம் மாவட்ட நீதிபதிகள் ஓய்வு பெற்றுள்ளனர். இதனைக் கருத்தில் கொண்டு புதிய மாவட்ட நீதிபதிகள் நியமனத்தில் முஸ்லீம்களுக்குப் போதிய அளவு தரவேண்டுமென்று நினைவுபடுத்துகிறேன்.

தமிழ்நாடு அரசு அலுவலர் தேர்வுக் குழுவில்—பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களது ஆட்சிக்கு முன்னவரும்—அவர்கள்தம் பொற்கால ஆட்சியிலும் முஸ்லீம்கள் பிரதிநிதிகள் இடம் பெற்றிருந்ததை நினைவுபடுத்திக்கொண்டு அந்த நிலைமை இப்பொழுது இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அந்த நல் மரபைக் காக்கும் வகையில் சர்வீஸ் சர்வீஸ் தேர்வுக் குழுவில் முஸ்லீம்களுக்கு பிரதிநிதித்துவம் கிடைப்பதற்கு நமது முதல்வர் அவர்கள் ஆவன செய்யவேண்டுகிறேன்.

நம்முடைய தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் 12,500 விசைத் தறிகளை நம்முடைய அரசு கொண்டு வர முயற்சிக்கிறது. இதை நான் மனப்பூர்வமாகப் பாராட்டுகிறேன் அப்படிப் பாராட்டுகின்ற நேரத்திலே, விசைத்தறிகளைக் கொண்டுவருவதன் மூலம் பஞ்ச ஆலை தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கின்றவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அதிகரிக்கும் என்றாலும், வெளி மாநிலங்களில் விசைத்தறியில் உற்பத்தியாகும் துணிகளுக்கு நம்முடைய தமிழகம் சந்தையாக மாறுகின்ற நிலைமை மாறும் என்பதை ஏற்றுக்கொண்டாலும் விசைத்தறிகள் வருவதன்மூலம் கைத்தறித் தொழிலிலே ஈடுபட்டிருக்கின்றவர்களின் நெருக்கடி நிலைமையைப் பார்த்து அவர்களைக் காப்பாற்றுவதற்காக அரசு சில திட்டங்களைத் தீட்டியிருக்கிறது. தரிசு நிலங்களை ஒப்படைப்பதில் நெசவாளர்களுக்கு முதலிடம் கொடுப்பது மறுபயிற்சி அளிப்பதற்குச் சிறப்புத் திட்டங்களை வகுப்பது போன்ற திட்டங்களை அரசு விரைவிலே செயல்படுத்த முயற்சித்தாலும் விசைத்தறிகளின் வருகையால் பாதிக்கப்படுகின்ற கைத்தறியாளர்களுக்கு இந்த நிலைமை பரிபூரண நிவாரணத் திற்குரியதாக ஆகிவிடாது. எனவே கைத்தறி நெசவாளர்கள் நிறைந்திருக்கின்ற இடங்களில் அரசு ஆரம்பிக்கும் தொழில் திட்டங்களை ஆரம்பிக்கும்பொழுது கைத்தறி நெசவாளர்களின் பிள்ளைகளுக்கும் அந்தத் தொழிலிலே ஈடுபட்டிருக்கின்றவர்களுக்கும் அரசு முதலிடம் அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தமிழ்நாட்டிலுள்ள அனைத்து முஸ்லீம்களையும் பிற்பட்டவர்களாகப் பிரகடனப்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மிகக் குறைந்த சதவிகிதமே உள்ள உருது மொழிபேசும் முஸ்லீம்கள், உருது மொழியைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டவர்

[ஹாஜி ம. மு. பிரீர் முஹம்மது] [1970 ஜனவரி 24]

கள் அவர்களையும் பிற்பட்டவர்களாக இப்பொழுது இருக்கிற சட்டம் ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. அவர்கள் பொருளாதாரத் துறையில் மிகவும் பிற்பட்டவர்களாக இருக்கிறார்கள். எனவே, அவர்களுக்கும் அந்தச் சலுகைகளை கொடுக்க அரசு ஆவன செய்ய வேண்டும்.

அரிசன மக்கள் கிருத்தவ சமயத்திற்கும், பிற சமயங்களுக்கும் மாறி இருப்பதன் காரணமாக அவர்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய சலுகைகள் கிடைப்பதில்லை. அவர்கள் மதம் மாறியிருந்தாலும் பொருளாதார நிலையைப் பொருத்தவரையிலும் அவர்கள் பழைய அரிசன நிலையிலேயேதான் இருக்கிறார்கள். அந்த நிலையை உத்தேசித்து மதம் மாறிய கிருத்தவ அரிசனப் பெருமக்களுக்கு அரிசனங்களுக்குக் கொடுக்கின்ற சலுகையைக் கொடுப்பதற்கு இந்த அரசு ஆவன செய்யக் கோருகிறேன்.

பர்மாவில் இருந்தும் இலங்கையில் இருந்தும் வந்திருக்கின்ற அகதிகள் வியாபாரம் செய்வதற்காக கடன் கொடுக்கின்ற கடன் உதவியை காலதாமதமின்றி செய்யப்படுமானால் அகதிகளாக தொல்லைக்கு ஆளாகி வந்த அவர்களுக்கு உறுதுணையாக இருக்கும். அதோடு மாத்திரமன்று. தற்போது 3,000 ரூபாய்தான் கொடுக்கிறார்கள். குறைந்தபட்சம் 5,000 ரூபாய் இரண்டு தவணைகளில் விரைவாக கிடைக்கக் கூடிய அளவுக்கு நம்முடைய அரசு செயல்பட வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அந்நிய ஏகாதிபத்திய ஆட்சிக் காலத்திலும், காங்கிரஸ் ஏகாதிபத்திய ஆட்சிக் காலத்திலும் பாண்டிய நாட்டில் உள்ள மறவர் குல மக்கள் அடக்கி ஒடுக்கப்பட்டார்கள். அவர்கள் வாழும் பகுதிகள் எல்லாம் வளத்திற்கும், நலத்திற்கும் உரிய பகுதிகளாக இல்லாமல் இருக்கிறது. அவர்கள் பழி வாங்கப் பட்டிருக்கிறார்கள். பாண்டிய மண்டலத்திலுள்ள திருநெல்வேலி, மதுரை, இராமநாதபுரம் மாவட்டங்களில் பரவலாக உள்ள அவர்கள் காங்கிரஸ் ஏகாதிபத்திய ஆட்சிக் காலத்தில் அடக்கி ஒடுக்கப்பட்டு பிற்படுத்தப்பட்ட நிலைக்கு ஆளாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அந்த மறவர்குல மக்கள் நிறைந்து வாழ்கின்ற அந்தப் பகுதிகளுக்கெல்லாம் சிறப்புப் பணியாகத் திட்டம் தீட்டி பிற வகுப்பினரைப் போன்று அவர்களும் முன்னேறுவதற்கான முறையிலே இந்த அரசு செயல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மைனாரிடி மக்களை மதிக்கின்ற வகையில் திரு. ராயப்பா அவர்களை தலைமைச் செயலாளராகவும், பிற்பட்டோர் நலக் குழுவில் கிருத்துவ சமயத்தில் பிரதிநிதியையும், இஸ்லாமிய சமயப் பிரதிநிதியையும் இடம் பெறச் செய்திருப்பதை நன்றியுடன் பாராட்டுகிறேன். இந்த நாட்டைப் பொருத்தவரையில் கடந்த 22 ஆண்டு காலமாக ஆட்சி புரிந்தவர்கள் கிருத்துவ, முஸ்லிம் மைனாரிடி எந்த வகையில் எல்லாம் பிற்பட்டவர்களாக ஆக்க வேண்டுமோ அந்த வகையில் எல்லாம் ஆக்கியிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குத்

1970 ஜனவரி 24] [ஹாஜி ம. மு. பிர் முஹம்மது]

தனிச் சலுகை செய்வதன் மூலம் முற்பட்ட இன மக்களோடு முன்னேறும் வாய்ப்பை தனி அக்கறையோடு இந்த அரசு எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அண்ணாவின் ஆட்சி ஏற்பட்ட காலத்தில் முஸ்லீம் வக்ஃப் போர்டு கலைக்கப்பட்டு இரண்டு ஆண்டு கழிந்தும் கூட மீண்டும் முஸ்லீம் வக்ஃப் போர்டு அமைக்கப்படவில்லை. இது முஸ்லீம் சமூக மக்கள் மத்தியில் வேதனையான சூழ்நிலையை உருவாக்கியிருக்கிறது. முஸ்லீம் சமூகத்தின் உண்மையான பிரதிநிதிகளைக் கொண்டு வக்ஃப் போர்டை அமைப்பதற்கு நம்முடைய அரசு விரைவில் செயல்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

தவறான நினைவு காரணமாக காவல் துறையில் முஸ்லீம் மைனாரிட்டிகள் இடம் பெற இயலாத நிலை தொடர்ந்து இருந்து வந்திருக்கிறது. சப்-இன்ஸ்பெக்டர்களாகவும், சர்க்கிள் இன்ஸ்பெக்டர்களாகவும், டி.எஸ்.பி-க்களாகவும் நியமிக்கப்படாத நிலை தொடர்ந்து இந்த நாட்டில் இருந்து வந்திருக்கிறது. அந்த நிலையில் இருந்து மாறுதல் செய்கிற முறையில் புதிதாக காவல்துறை அதிகாரிகளாக நேரடி நியமனம் செய்கின்ற நேரத்தில் முஸ்லீம்களுக்குத் தனிச் சலுகை தரவேண்டுமென்று இந்த அரசை கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அண்ணாவுக்குப் பின் தமிழ்நாட்டில் என்ன என்று அறிஞர்கள் கேட்டார்கள்; அரசியல் தெரிந்தவர்கள் கேட்டார்கள்; உள்நாட்டில் கேட்டார்கள், வெளி நாட்டில் கேட்டார்கள், என்ன, என்ன என்று கேட்டார்கள்.

பொன்னார் தமிழகமே! புகழிருந்த பெட்டகமே
உன்னைச் சிறப்பாக்கி ஊருலகம் மதிக்க வைத்த
அண்ணாவை இழந்து விட்டாய்; அடுத்தது வாழ்வாயோ
என்னவாய்? என்னவாய்? ஏது செய்வாய்-என்றார்கள்;
பொன்னிருந்த இடத்திலிலே புகழிருக்கும் காட்சியதாய்
சண்ணிழந்த காலத்தில் கையூற்று கோலதுவாய்;
அண்ணனில்லை நானுண்டு அவ்விதயம் எனக்குண்டு
பொன்னாட்டை அளதற்கும் போதித்த வழி நின்ற
ஆளுகின்ற கலைஞரே! அருமைமிகு முதலமைச்சே
நாளுமுங்கள் பணிகண்டே நாட்டவர்கள் போற்றுகின்றார்
மேலுமுங்கள் பணிசிறக்க மேன்மக்கள் வாழ்த்துகின்றார்
வறட்சிமிக வந்ததுண்டு; வடக்கிருக்கும் பேரரசை
சுரக்கச் செய்ததல்லாம் கட்டதில்லை தமிழகத்தை;
புரட்சிப் பசுமையிலே பூமகள் செழித்திருக்க
உருவான வங்கிகளே உழவர்க்குத் தங்கக் களம்;
சிறுபான்மை முஸ்லீம்களைத் தீர்த்துக் கட்டத் திட்டமிடும்
அறவற்ற பிற்போக்கை அடக்கி ஒடுக்குவதில்

ஜனசங்கப் பிற்போக்கை, சிண்டிகேட் பிற்போக்கை . . .

[திரு. ஆர். பொன்னப்பநாடார்] [1970 ஜனவரி 24]

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் சார். இந்த மாதிரி சபையிலே படிப்பதே நியாயம் இல்லை. அதிலும் சிண்டிகேட் பிற்போக்கு என்றெல்லாம் படிப்பது விரும்பத்தக்கதன்று. அவர் என்ன முற்போக்கா? இந்திய முஸ்லீம் லீக் கட்சி முற்போக்குக் கட்சியா? அவர் கூறியதை எக்ஸ்பஞ்ச் பண்ணவேண்டும்.

ஹாஜி ம. மு. பீர் முஹம்மது : முஸ்லீக் லீக் முற்போக்குக் கட்சியா அல்லது சிண்டிகேட் முற்போக்குக் கட்சியா என்பதை இந்த நாடு அறியும். இந்த நாட்டில் வாழ்கிற நல்லவர்கள் அறிவார்கள். நாலாயிரம் கோடி ரூபாய் மூலதனமாகக் கொண்ட வங்கிகளை தேசிய மயமாக்கியதன் மூலம் ஏழை எளியவர்கள் சிரிய ஏற்றம் பெறுகின்ற காரியத்திற்குத் துணை நிற்காத சிண்டிகேட் கட்சி இந்த நாட்டினுடைய முற்போக்குக் கட்சியா?

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : சிண்டிகேட் பற்றி இவருக்கு என்ன தெரியும். இவர் பாகிஸ்தான் கட்சி.

ஹாஜி ம. மு. பீர் முஹம்மது : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, முற்போக்கு எது, பிற்போக்கு எது என்பதைப் பற்றி நம்முடைய பிரதான எதிர்க்கட்சியின் தலைவர் கருத்திருமன் அவர்கள் சட்ட மன்றத்தில் விவாதிப்பதாக இருந்தால் அதை நான் மிக மகிழ்வேண்டுமென்றுக் கொள்ளுகிறேன். சட்டமன்றம் அதற்கு உரித்தான இடம் அல்ல என்று கருதினால் யாரிடத்தில் முற்போக்கு இருக்கிறது. யாரிடத்தில் பிற்போக்கு இருக்கிறது என்ற ஒன்றை மக்கள் மன்றத்தில் விவாதிப்பதற்கும் நான் ஒப்புக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : எதற்கும் தயாராக இருக்கிறேன்.

ஹாஜி ம. மு. பீர் முஹம்மது : அதற்கு அவர்களே ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

சிறுபான்மை முஸ்லீம்களைத் தீர்த்துக் கட்டத் திட்டமிடும்
அறவற்ற பிற்போக்கை அடக்கி ஒடுக்குவதில்
திறன்காட்டி இவ்வரசு செழித்திருக்க வேண்டுமென்றே
இதயத்தால் வேண்டுகின்றேன் என். நன்றி கூறுகின்றேன்.

* **திரு. பு. செ. முத்துச்செல்வன் :** மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களுடைய உரைக்கு நன்றி தெரிவித்தும் தீர்மானத்தையொட்டி எனது கருத்துக்களைச் சொல்ல வாய்ப்பளித்தமைக்காக நன்றி தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையின் ஆரம்பக் கட்டத்திலே அவர்களுக்கு உரிய பெருந்தன்மையோடு இந்த நாட்டினுடைய ஏழை எளியவர்களுடைய இதயங்களில் எல்லாம் குடிக்கொண்டிருக்கிற பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் மறைவு குறித்தும், அந்த மறைவால் தமிழகம் பட்ட பாட்டையும் கூறினார்கள். அதைத் தொடர்ந்து நம்முடைய

1970 ஜனவரி 24] [திரு. பு. செ. முத்துச்செல்வன்]

மதிப்பிற்குரிய குடியரசுத் தலைவர் ஜாகிர் ஹுசேன் அவர்களுடைய மறைவு குறித்தும் கூறியிருக்கின்றார்கள். அதைத் தொடர்ந்து திறமை மிக்க அமைச்சர் கோவிந்தசாமி அவர்கள் மறைவு குறித்தும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். சென்ற ஆண்டில் நிகழ்ந்த ஆப்பிரிழப்புகளுக்கெல்லாம் கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் அனுதாபம் தெரிவித்திருப்பதோடு தானும் இணைந்து என்னுடைய அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

மேலும், நம்முடைய நாட்டில் ஏற்பட்ட கடுமையான வறட்சி நிலைமையை எப்படிச் சமாளித்தோம் என்பதை பற்றியும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். வறட்சி என்பது பஞ்சம் ஏற்படுவதற்கு முன்பு வரக்கூடிய ஒன்று. வறட்சி ஏற்பட்டவுடனே தக்க நேரத்தில் நம் முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் மிகவும் திறமையோடு சமாளிக்கும் வகையில் டெல்லியில் இருந்து ஏறத்தாழ 14 கோடி 50 லட்சம் ரூபாய் அளவுக்குப் பெற்று அந்த நிலையைப் போக்கிறார்கள். இதற்கு முன்பு இருந்த அரசாங்கமானால் பஞ்சம் ஏற்பட்ட பிறகுதான் பஞ்ச நிவாரணத்திற்கு வேண்டிய வேலைகளைச் செய்திருப்பார்கள். ஆனால் நம் கழகம் அரசு ஏழை எளியவர்களிடம் அன்றாடம் பழகிக் கொண்டு இருப்பதன் காரணத்தினால், நாட்டுப்புற மக்களின் நிலைமையை கழக அரசு நன்கு உணர்ந்திருப்பதால், பொது மக்களுடைய நாம் அடிக்கடி சுற்றிச் சுற்றி வருவதால் நம் அமைச்சரவை, குறிப்பாக நம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் மிகத் திறமையோடு மத்திய அரசிடமிருந்து பெற வேண்டிய தொகையை பெறவேண்டிய நேரத்தில் முறையோடு பெற்று நல்ல காரியங்கள் பல செய்து அவற்றில் வெற்றி கண்டிருக்கிறார்கள். அந்த வகையில் அரசோடு ஒத்துழைத்த மாவட்ட ஆட்சியாளர்களுக்கும், அதையொட்டி கோட்டாட்சியாளர்களுக்கும், ஊராட்சி ஒன்றிய ஆணையாளர்களுக்கும் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அவர்கள் அரசோடு நல்லமுறையில் ஒத்துழைத்து திட்டங்கள் நல்லமுறையில் வெற்றியடைய உதவியிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நம் நன்றி.

அடுத்து, இந்த உணவுக் கட்டுப்பாடு நீக்கப்பற்றி எதிர்க்கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் விமர்சித்தார்கள். அதனால் எப்படி 3 படி அரிசி போடுவீர்கள் என்று காங்கிரஸ் தரப்பிலிருந்து பேசப்பட்டது. மூன்று படி அரிசி என்பது தேர்தல் அறிக்கையில் வைக்காத ஒன்று, மூன்று படி அரிசி என்று சொல்லும்போது அப்போது இருந்த பொருளாதார நிலையையும், அதற்குப் பின் ஏற்பட்டுள்ள பொருளாதார நிலைமையும் எண்ணிப் பார்க்காமல் 3 படி அரிசி, 3 படி அரிசி என்று கூப்பாடு போடுகிறார்களே தவிர அதற்குரிய அரிய யோசனைகளைச் சொல்ல முடியவில்லை.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : கூப்பாடு போடுகிறார்கள். கூப்பாடு போடுகிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். மூன்று படி அரிசி என்று கூப்பாடு போட்டவர்கள் அவர்கள்தான். நீங்கள் பெற்ற குழந்தை ஐயா அது.

[திரு. பு. செ. முத்துச்செல்வன்] [1970 ஜனவரி 24]

திரு. பு. செ. முத்துச் செல்வன் : எல்லோருக்கும் சமமான முறையில் அரிசி கிடைக்க வாய்ப்பளிக்குமென்றும் என்பதற்காக இந்தக் கட்டுப்பாடு நீக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. உணவு உற்பத்தி செய்கிற விவசாயிகள், வாங்கி உண்ணுகிற ஏழை எளியவர்கள் இவர்கள் பயன் பெறவும், அரசாங்கத்தின் செலவை மீதப் படுத்தவேண்டும் என்பதினாலும் நம் உணவு அமைச்சர் அவர்கள் துணிச்சலோடு இந்த உணவுக் கட்டுப்பாடு நீக்கத்தைக் கொண்டு வந்துள்ளார்கள். அப்படி உணவுக் கட்டுப்பாட்டை நீக்கியதற்காக பாராட்டு தெரிவிக்காவிட்டாலும் கூட அதைக் குறைத்து மதிப்பிட வேண்டிய அவசியமில்லை.

அடுத்து, சேரணிபற்றி கவர்னர் அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். சேரணியை தமிழகத்திற்குத் தந்தது பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களா வார்கள். அதற்கு முன்பெல்லாம் கிராமப் படை என்ற பெயரில் கிராமங்களில் இருந்ததுண்டு. அந்தக் கிராமப் படைகள் எல்லாம் காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் எப்படி இயங்கின, எப்படி அவை பொது மக்களிடம் சென்று பலியாற்றின என்பதை அனைவரும் உணர்வர். அவை பெயருக்குத்தான் இருந்தன. அவை சேரணி செய்து வருவதைப் போன்று எந்த ஒரு காரியத்தையும் விரைவாகச் செய்தது கிடையாது. சேரணி வாயிலாக, அண்ணா அவர்களின் நினைவாக 374 ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் 374 ஒன்றியப் பள்ளிகள் நிறுவ ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதற்காக சேரணிப் படைக்கு செலவு செய்யப்படுகிற தொகை மூன்றில் ஒரு பங்குதான், ஒவ்வொரு பள்ளிக்கும் ரூ. 5,000 வரையில்தான் செலவாகிறது. மூன்றில் இரண்டு பங்கை பொது மக்கள் உழைப்பின் வாயிலாகவும், நன்கொடை வாயிலாகவும் கொடுக்கிறார்கள். கபார்கான் அவர்கள் இங்கு வந்திருந்தபோது சேரணிபுரம் என்ற ஒரு ஊரே உருவாகியது. அதைப் பற்றி எதிர்த்தாப்பிலுள்ள காங்கிரஸ் காரர்கள் ஒரு வார்த்தை கூட பாராட்டவில்லை. ஏனோ அவர்களுக்கு அப்படிப் பாராட்ட மனம் வரவில்லை. நாம் கல்வித் துறையில், தொழில் துறையில், விவசாயத் துறையில், கடன் வழங்கும் துறையில் இப்படி பல துறைகளில் முன்னேற்றம் கண்டிருக்கிறோம். அப்படியிருந்தும் அவற்றைப் பாராட்ட அவர்களுக்கு ஏனோ மனம் வரவில்லை.

அடுத்தபடியாக, ஆளுநர் அவர்கள் தமது உரையில் மத்திய மாநில உறவு பற்றி குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஒரு கவர்னர் மத்திய மாநில உறவு பற்றிக் குறிப்பிடுகிற அளவிற்கு ஒரு அரசை உருவாக்கிய பெருமை அண்ணா அவர்களையும், தற்சமயம் முதல் அமைச்சராக இருக்கிற மாண்புமிகு கலைஞர் அவர்களையும் அவரது அமைச்சரவையும் சாரும். மத்திய மாநில அரசுகளின் உறவு முறை சுமுகமாக அமையவேண்டும் என்பதாலும், மாநிலங்களுக்கு பரவலான முறையில் அதிகப்படியான அதிகாரங்கள் அளிக்கப்பட வேண்டும், மாநிலங்களுக்கு அதிகப்படியான வருவாய் கிடைக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் அந்தக் குழு அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்போதுள்ள நோத்தைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு

1970 ஜனவரி 24] [திரு. பு. செ. முத்துச்செல்வன்]

அதிகப்படியான அதிகாரங்களை மாநில அரசு மத்திய அரசிடமிருந்து பெறவேண்டும். அப்படி மாநில சுயாட்சி பெறவேண்டிய ஒரு சூழ்நிலையை உருவாக்கத்தான் அக்குழு அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அக்குழுவிற்கு முன்னாள் தலைமை நீதிபதி திரு. ராஜமன்னார் அவர்களையும், திரு. லட்சுமணசுவாமி முதலியார் அவர்களையும், திரு. சந்திரா ரெட்டி அவர்களையும் நியமித்திருக்கிறோம். அவர்கள் அறிக்கையை ஆவலோடு எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்றெல்லாம் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அந்தளவிற்கு மாநில சுயாட்சி பற்றி வலியுறுத்திக் கூறியிருப்பதற்காக என்னன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு இந்த அளவோடு நிறுத்திக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. வை. சுவாமிநாதன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் உரையீது உரையாற்ற எனக்கு வாய்ப்பளித்தமைக்கு நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். சென்ற ஆண்டு உரை நிகழ்த்தியதற்குப் பின்னால் இந்த ஒரு வருடத்தில் தமிழ்நாட்டில் விலைவாசிகள் எல்லாம் ஏறியிருக்கின்றன. எங்கு பார்த்தாலும் இரவு விடுதிகள் அதிகரித்திருக்கின்றன. குறிப்பாக, கிராமப்புறங்களில் பரிசுச் சீட்டு விற்பது அதிகரித்திருக்கிறது. சிட்ட பண்ட்கள் அதிகரித்திருக்கின்றன. குதிரை ரேசைக் கூட எடுக்கப்போவதில்லை என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருப்பதால் ஜாக் பாட் போய் சில்வர் பாட் ஏற்படும் வாய்ப்பு இருக்கிறது. ரெயில் கொள்ளை, கார்களை மறித்து கொள்ளையடிப்பது போன்ற நிகழ்ச்சிகள் அதிகரித்து வருவதைப் பார்க்கிறோம். வள்ளுவரின் இரண்டாயிரம் ஆண்டு விழா கொண்டாடுகிறோம், காந்திஜியின் நூற்றாண்டு விழா கொண்டாடுகிறோம்.

“சுழன்றும்ஏர்ப் பின்ன துலுக்கம் அதனால்

உழந்தும் உழவே தலை.”

என்று வள்ளுவர் பெருமான் கூறியிருக்கிறார்கள். கிராம சுயாட்சி ஏற்பட வேண்டுமென்று அவர்கள் வலியுறுத்தியுள்ளார்கள். நாட்டின் உயிர்நாடி, நாட்டின் முதுகெலும்பு என்று கிராமங்களை அவர்கள் வர்ணித்திருக்கிறார்கள். கிராமங்களில் படிக்க நல்ல தொரு பள்ளி, நடக்க நல்லதொரு பாதை வேண்டும் என்றெல்லாம் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் கவர்னர் அவர்களது உரையில் கிராமங்கள் சுயாட்சி பெறுவது குறித்து ஏதாவது சொல்லியிருக்கிறார்களா என்றால் இல்லை. கிராமங்களுக்கு அதிகப்படியான அதிகாரங்கள் கிடைக்க வாய்ப்பியிருக்கிறதா என்றால் இல்லை. கிராமங்களின் பொருளாதார நிலை பின்னோக்கித்தான் சென்று கொண்டிருக்கிறது. கிராமங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ள நிதி குறைவாக இருக்கிறது என்பதைக் காண்கிறோம். அடுத்த படியாக, பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் பல டிஸ்பென்ஸரிகள் இருக்கின்றன. ஆனால் ஆஸ்பத்திரிகள் இருந்தால் டாக்டர் கிடையாது. டாக்டர் இருந்தால் மருந்து இல்லை என்ற நிலைதான் இருக்கிறது. நூறு ரூபாய் சம்பளம் கொடுத்து ஒரு டாக்டரைப் போட்டு

[திரு. வை. சுவாமிநாதன்] [1970 ஜனவரி 24]

நடத்துவதால் அங்கு வைத்திய வசதி போதுமான அளவிற்கு இல்லை. ஆகவே பஞ்சாயத்து யூனியன் டிஸ்பென்ஸரிகளை எல்லாம் சர்க்காரே எடுத்து நடத்தவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, எங்கள் பகுதியில் உய்யகொண்டான் கால்வாய் கழிவு நீர் விடுவதுபற்றி சட்டமன்றத்தில் கூறியிருக்கிறோம். முதல் அமைச்சர் அவர்களைச் சந்தித்துக் கூறியிருக்கிறோம். திருச்சி வட்டார வளர்ச்சிக் கூட்டத்திலும், பஞ்சாயத்துக்களிலும் கூறியிருக்கிறோம். ஏன், திராவிட முன்னேற்றக் கழகக் கூட்டங்களில் கூட அங்குள்ள மாவட்ட செயலாளர் போன்றவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். எவ்வளவு கூறியும் அந்தக் கழிவு நீர்ப் பிரச்சனை தீர்ந்த பாடியில்லை. அதனால் அங்குள்ள மக்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். பசுமைப் புரட்சி, பசுமைப் புரட்சி என்றெல்லாம் பேசுகிறோம். 30,000 ஏக்கராக்கள் பாழாகிக் கிடக்கின்றன. அதனால் பூச்சித் தொல்லை ஏற்படுகிறது. சமீபத்தில் பத்திரிகைகளில் படித்தோம் விமானம் மூலம் மருந்து அடித்தும் அவை சாகுபடிக்கு லாயக் கற்றவையாக இருக்கின்றனவென்று. இதை அரசாங்கம் இனியும் தடுக்காவிட்டால் சட்டமன்றத்தின் முன்னால் உண்ணாவிரதம் இருப்பதைத் தவிர வேறு வழி இல்லை என்பதை இந்தத் தருணத்தில் கூறிக் கொள்ளுகின்றேன். எனவே, இதற்குக் கூடிய விரைவில் தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

அடுத்தபடியாக, எங்கள் பகுதியில் பாய்லர் தொழிற்சாலை இருக்கிறது. இதற்கு வரி போட வேண்டுமென்று பலமுறை எடுத்துச் சொன்னோம். ஆனால் அரசாங்கம் அதற்கு ஸ்டே வாங்கியிருக்கிறது. பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு நிதி கொடுக்காவிட்டாலும், நாங்கள் வரி போடக்கூடியதற்கும் ஸ்டே கொடுத்திருக்கிறது. இதைப் பலமுறை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம். அதேபோல் பொன்மலை நகரத்தில் உள்ள சினிமாக்கொட்டகைக்கு என்டர் டெயின்மெண்ட் டாக்ஸ் போட வேண்டுமென்று நிதியமைச்சரவர்களிடத்திலே சொன்னேன். அவர்களும் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுப்பதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் இன்னும் அந்த சினிமாக்கொட்டகைக்கு வரி போடவில்லை. இம்மாதிரியாக பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு வாக்கூடிய வரிப்பணம் வராததால் நிதி பற்றாக்குறையாக இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

தண்ணீர்ப் பிரச்சனையை எடுத்துக் கொண்டால், தஞ்சாவூரிலே வெள்ளம் வருகிறது என்று சொன்னால் அதைத் தடுக்க வேண்டியது அவசியம்தான். ஆனால் அதற்காக, தஞ்சாவூரிலே வெள்ளம் வருகிறது என்பதற்காகத் திருச்சியிலே இருக்கும் நிலங்கள் பாதிக்கப்பட வேண்டுமா? காவிரியாற்று நீர் வராததால் இன்று லால்குடி, புள்ளம்பாடி, திருவெறும்பூர் போன்ற இடங்களில் விளைச்சல் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதேபோல் கீழத் தஞ்சையில் மமை பெய்கிறது என்றால், மேற்குத் தஞ்சை பாதிக்கப்படு

1970 ஜனவரி 24] [திரு. வை. சுவாமிநாதன்]

கிறது. எனவே, இது சம்பந்தமாக அரசாங்கம் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். தஞ்சாவூரில் மழை பெய்தால் திருச்சியில் பெய்யாது, இதேபோல் திருச்சியில் மழை பெய்தால் தஞ்சாவூரில் மழை பெய்யாது. எனவே, அரசாங்கம் இதுபற்றி திட்டவாட்டமாக நடவடிக்கை எடுத்து, திருச்சி ஜில்லாவிலே அணை கட்ட முடியுமா என்பதைப் பார்த்து, தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

எங்கள் பகுதியிலே எப்பொழுதுமே கோடைக் குறுவை சாகுபடி செய்வதற்குத் தண்ணீர் விடுவது 20 வருஷ காலமாக நடந்து கொண்டிருக்கிறது. சென்ற ஆண்டு மழை இல்லாத காரணமாகத் தண்ணீர் விடவில்லை. இந்த ஆண்டு போதிய தண்ணீர் மேட்டூரில் இருக்கிறது. அதிலும் ஐ.ஆர். 8 சாகுபடி செய்யவேண்டும். எனவே, கோடை குறுவைக்காக உய்யக் கொண்டான் ஆற்றிலே தண்ணீர் விட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

அடுத்து காவிரி ஆற்றில் தண்ணீர் இல்லாமல் போவதற்குக் காரணம், மணல் மேடிட்டுக் கொண்டிருப்பதால் தண்ணீர் சரியாக ஓடவில்லை. எனவே, காவிரியாற்றில் இருக்கும் மணலை தூர் எடுத்து ஆற்றை ஆழப் படுத்த வேண்டும். அப்பொழுது அங்கே தண்ணீர் தேங்கி நிற்பதற்கு வாய்ப்பாக இருக்கும்.

ஏழைகள், பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் பற்றி கவர்னர் உரையில் இல்லை. நிலமில்லாத ஏழைகளுக்கு நிலம் கொடுப்பதைப் பற்றி கவர்னர் உரையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அது வரவேற்கத் தக்கது தான். ஆனால் நடப்பது என்ன? எந்த ஊரிலே நிலமிருக்கிறதோ அந்த ஊரிலேயுள்ள மக்களுக்கு நிலத்தைக் கொடுப்ப தில்லை. ஏதோ நகரத்திலுள்ளவர்கள், வசதியுள்ளவர்களுக்கு அந்த நிலம் கிடைக்கிறதே தவிர எந்த ஊரிலே புறம்போக்கு நிலம் இருக்கிறதோ அந்த கிராம மக்களுக்கு கிடைப்பதற்கு வாய்ப்பில்லாமல் இருக்கிறது. எனவே, அம்மாதிரி பட்டாக்கள் கொடுக்கும்பொழுது நிலமில்லாமல் அந்தக் கிராமத்திலேயே இருப்பவர்களுக்குக் கொடுப்பதற்கான வழிவகைகளை செய்ய வேண்டும்.

அடுத்து, திருச்சியைப் பொறுத்தவரையில் அங்கு பல கல்லூரி கள் இருக்கின்றன. இந்த ஆண்டு இன்னும் 2 கல்லூரிகள் ஏற்பட இருக்கிறது. எனவே, திருச்சியில் பல்கலைக் கழகம் ஒன்று அமைப்பது சிறந்ததாக இருக்கும். அதற்கும் ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

நிதியமைச்சரவர்கள் கேள்வி நோத்தின்போது சொன்னார்கள். கிராம முன்சிப்புகளைக் கௌரவம் உடையவர்களாகச் சொல்லியிருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் நான் பார்க்கிறேன். அவர்கள், கலெக்டருக்குப் பிடிக்கவில்லை என்றால் சஸ்பென்ட் செய்யப் படுகிறார்கள். ஆர்டி.ஓ. வுக்குப் பிடிக்கவில்லை என்றால் சஸ்பென்ட் செய்யப்படுகிறார்கள், தாசில்தாருக்குப் பிடிக்கவில்லையென்றால்

[திரு. வை. சுவாமிநாதன்] [1970 ஜனவரி 24]

சஸ்பென்ட் செய்யப்படுகிறார்கள். நற்காலிகமாகத் தொங்கலில் வைக்கப்படுகிறீர்கள் என்ற வார்த்தையைப் பயன்படுத்துகிறார்கள். கௌரவ உத்தியோகஸ்தர்கள் என்று சொல்லும் கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு அது எவ்வளவு கௌரவக் குறைச்சலாக இருக்கும் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். திருச்சி மாநாட்டில் சொன்னார்கள், சஸ்பென்ட் செய்வது நடக்காது என்று. ஆனால் நடப்பது என்ன? ஏராளமான பேர்கள் சஸ்பென்ட் செய்யப்படும் காட்சியைத்தான் பார்க்கிறோம்.

கொள்முதலை எடுத்தாகிவிட்டது என்று அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். பதுக்கல் செய்பவர்களைத் தண்டிக்கப் போகிறோம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் பதுக்கல் செய்கிறவர்கள் என்றால் யார் என்பதை விளக்க வேண்டும். ஏனென்றால் இதனால் அதிகாரிகள், ஏழை விவசாயிகளைத் துன்புறுத்த வாய்ப்பிருக்கிறது. பத்து மூட்டை, 20 மூட்டை வைத்திருப்பவர்களிடம் போய் மிரட்டுகிறார்கள் அதிகாரிகள். அம்மாதிரி இருக்கக்கூடாது. ஏனென்றால், அந்த ஏழை விவசாயி பத்து மூட்டை நெல் வைத்திருந்தால் பின்னால் நல்லது. இப்பொழுது அந்த நெல்லைப் போட்டுவிட்டால் கையிலிருக்கும் பணத்தைச் செலவழித்து விடுவான். நடவு சமயத்தில் பணம் இருக்காது. நெல்லாக இருந்தாலும் அந்தச் சமயத்தில் போட்டு வாங்கிக்கொள்ளலாம். எனவே, அதையும் எடுத்துக்கொண்டால் பிறகு அவன் கடன் வாங்கக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டுவிடும். ஆகவே, நீங்கள் விவசாயிகளை அம்மாதிரியாகத் துன்புறுத்த வேண்டாமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

திரு. ஏ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் சார். தலைவரவர்களே, இந்த மன்றத்தின் விதியின்படி, ஒரு அங்கத்தினர் பேசிக்கொண்டிருக்கும்பொழுது இன்னொரு அங்கத்தினர், சபாநாயகர் குறுக்கிடுகிற அளவக்குப் போகக் கூடாது என்று இருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மார்டின் அவர்கள் அங்கத்தினர் பேசிக்கொண்டிருக்கும்பொழுது சர்வ சாதாரணமாகப் போய்கொண்டிருந்தார்கள். இது முறையா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

* THIRU B. VENKATASWAMY: Sir, I am reading my prepared speech in English to-day instead of Telugu because I want to make this House understand my speech on some important matters. I request you to permit me to do this.

I thank you for giving me an opportunity to speak a few words, welcoming the address delivered by His Excellency the Governor of Tamil Nadu. It is the duty of every real politician to appreciate the good things done by this Government and I cannot keep quiet without appreciating this Government for the steps taken by them to give relief to the drought-stricken people of our State.

The bold step taken to electrify all the villages within 1971, decontrol of foodgrains, introduction of high yielding varieties of seeds like I.R. 8, the introduction of the ' Manunithi ' scheme and

1970 ஜனவரி 24] [Thiru B. Venkataswamy]

the appointment of the Pay Commission for the N.G.Os, are all things which have to be appreciated. At the same time I extremely regret to note that the police excesses in our state have not been mentioned in the Governor's Address. With regard to the statement made by the Hon. Chief Minister yesterday on my 'Call Attention Notice', I regret to say that incorrect information has been furnished to this House.

MR. DEPUTY SPEAKER: You have given your prepared statement in Telugu. Now you cannot read it in English.

THIRU B. VENKATASWAMY: Sir, with your permission only I am speaking in English. Otherwise, I can speak in Telugu.

MR. DEPUTY SPEAKER: The hon. Member can speak in English without reading his speech.

THIRU B. VENKATASWAMY: Sir, I would like to give an exact account of the unhappy situation which prevailed at Hosur from 9th December to 16th December 1969. The trouble began with the teasing of a Telugu girl by Tamil students and also due to the obscene slogans written on the walls against the Telugu language and Telugu Pandits. Being highly humiliated by this, the Telugu students of the High School came out and were approaching the Telugu Training School. Meanwhile the Headmaster of that School and the Headmaster of the High School met them and advised them to go back to their classes. Obeying their advice the boys were about to return but meanwhile the Reserve Police Constables rushed to the Training School premises. Without the permission or the knowledge of the Headmaster. They began to lathi-charge, kick and abuse the Telugu students very severely. About 25 students were injured and two constables were also hurt. The humiliated students marched together towards the Sub-Collector's Office to represent their grievances. Some anti-social elements had also joined them there and they might have disfigured the statue of our late revered Anna. In this connection, I wish to state that unnecessary rushing of the police to the Training School and lathi-charging of the boys was the sole reason for the further unhappy incident. This could have been averted if the local officers had acted wisely and cautiously. Then we, the M.L.As. and elders of Hosur deeply regretted for the incident and promised re-erection of the statue of Anna. Our people have got great respect for our late revered Anna.

But the Collector and Superintendent of Police on the spot took the law in their own hands and began to arrest Telugu teachers, Telugu and Kannada students, Muslims and innocent public who were moving in the streets who had no connection at all in this incident. In the Police custody they were beaten severely and kicked with boot-leg without any mercy poured ice water and latrine water on them. The Police were put to action to beat them batch after batch throughout in the Police custody. They were compelled to say "Telugu down", etc. The inhuman treatment and the foul language spoken by the Police was beyond expression to put them in black and white.

[Thiru B. Venkataswamy] [1970 ஜனவரி 24]

Under the name of Criminal Procedure Code 144 the Police began to beat women, children and innocent public who were moving singly for three days. I saw such incident with my own eyes.

THIRU T. MARTIN : On a point of Order, Sir. Under Rule 61 of our Rules, the business of the House shall be transacted in English or in Tamil provided.

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN : I want to raise a point of Order. The hon. Member Thiru T. Martin has now risen. It is now 1.30 p.m. The House is scheduled to adjourn at 1-30 p.m. and it can sit beyond that time only with the permission of the House.

THIRU T. MARTIN : Let me complete my point of Order.

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN : I am only trying to point out that we cannot sit beyond 1-30 p.m. without the permission of the House.

THIRU T. MARTIN : I must be allowed to complete my point of Order. Rule 61 states thus :—

The business of the Assembly shall be transacted in English or in Tamil, provided that any member may address the Assembly in any recognised language of the State or in Hindi, and provided further that the speaker may permit any member who cannot adequately express himself in any of the aforesaid languages to address the Assembly in his mother-tongue.

Explanation.—For purposes of this rule, “recognised language” shall mean any one of the following languages, namely, Telugu, Malayalam, Kannada or Hindustani.

In this case, the hon. Member Thiru Venkatasamy's mother-tongue is Telugu. He made a request to address the House in Telugu. But unfortunately he was not given that permission to address in Telugu. That is wrong.

MR. DEPUTY SPEAKER : That is not correct. The hon. Member Thiru Venkataswamy did not request permission to speak in Telugu. He requested my permission to speak in English and to read his prepared English speech. Since he wanted to make some facts clear and authentic, he wanted permission to read his speech in English, which he has prepared. That permission was given. So I would request hon. Member Thiru T. Martin not to misrepresent what had happened.

Now I want to know from the hon. Member Thiru Venkataswamy how long he would take to finish reading his speech?

THIRU B. VENKATASWAMY : In two minutes. Innocent people had been beaten in Hosur.

1970 ஜனவரி 24]

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, மீண்டும் மீண்டும் ஒவ்வொரு உறுப்பினரும் எழுந்து ஹோசூர் பிரச்சனையை கிளப்பிக் கொண்டு, பேசிக் கொண்டிருப்பது சரியல்ல. எத்தனை முறை சொன்னாலும் கலெக்டர் அவர்கள் சட்டத்தைக் கையில் எடுத்துக் கொண்டுவிட்டார். எஸ்.பி. எடுத்துக்கொண்டுவிட்டார்கள் என்று சொன்னாலும், கலெக்டரிடமும், எஸ்.பி.-யிடமும் தான் சட்டம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் கையில் எடுத்துக் கொண்டு அவர்கள் கைது செய்தார்கள் என்று சொன்னால், அவர்கள் தான் கைது செய்வார்கள், இவர்கள் போய் கைது செய்ய முடியாது. ஆகவே, அதையே மீண்டும் மீண்டும் திருப்பிச் சொல்லிக் கொண்டிருப்பதில் புண்ணியம் இல்லை. முழு விவரமும் கொடுத்தாகி விட்டது. தயவுசெய்து அந்தப் பிரச்சனைக்கு மறுபடியும் போக வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

THIRU B. VENKATASWAMY : People who had been arrested had nothing to do with the incident. That is what I want to stress.

The law of jungle prevailed at Hosur for three days. The entire Hosur taluk was terrified by the Police action. I have represented the matter to the Superintendent of Police and the Collector in person as well as in writing but the same kind of treatment continued. It is a very sorry state of affairs that I feel in this democratic country.

Now we, being a linguistic minorities in this State especially at Hosur taluk, are in a state of insecurity and terror. Despite the express provisions in the Constitution of India for protection of minorities the recent incidents believe our hopes. The police action appeared inhuman and barbarous in the name of maintaining law and order. Number of teachers and innocent public were beaten. Hon'ble members like Dr. H. V. Hande and Sri. C. R. Narasimhan, ex-M.P. met some affected people and public of Hosur on 15th of this month. I hope the Hon. Chief Minister might have received the report from them.

Under the circumstances I request the Hon. Chief Minister to have an impartial enquiry in this matter to maintain peace and harmony among the people of Hosur taluk.

The Hon. Chief Minister is telling that we have become heroes after the cases were withdrawn. We have not become heroes but we humbly request this Government to understand things properly without any haste. This is all I want to impress on this Government for the peace and harmony among the Tamil, Telugu and Kannada speaking people.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் பி.பி. இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவடைகின்றன. பேரவை 1-37 மீண்டும் 27-1-1970 செவ்வாய்க் கிழமையன்று காலை 9 மணிக்குக் கூடும்.

பின்னர் பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.